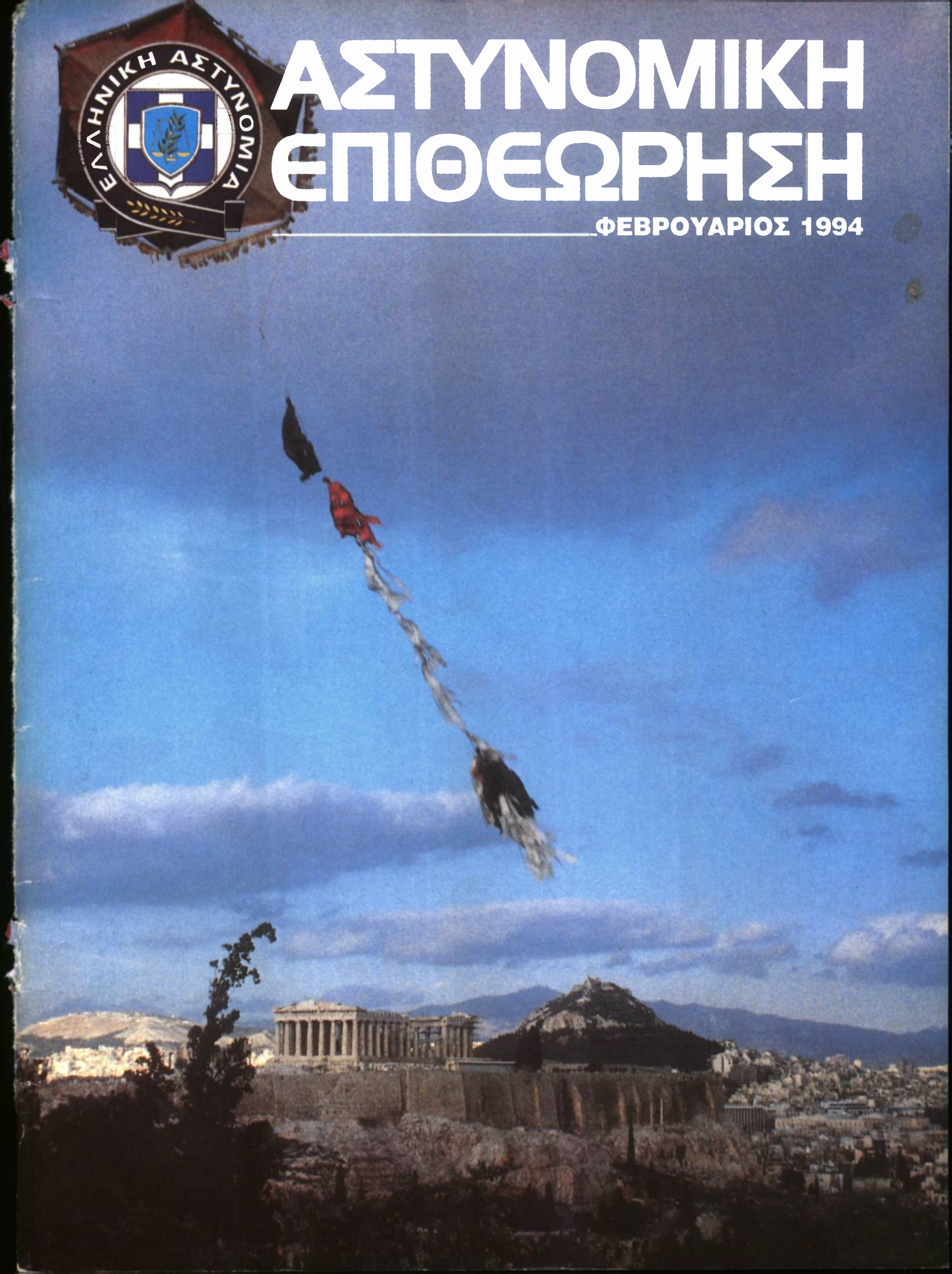

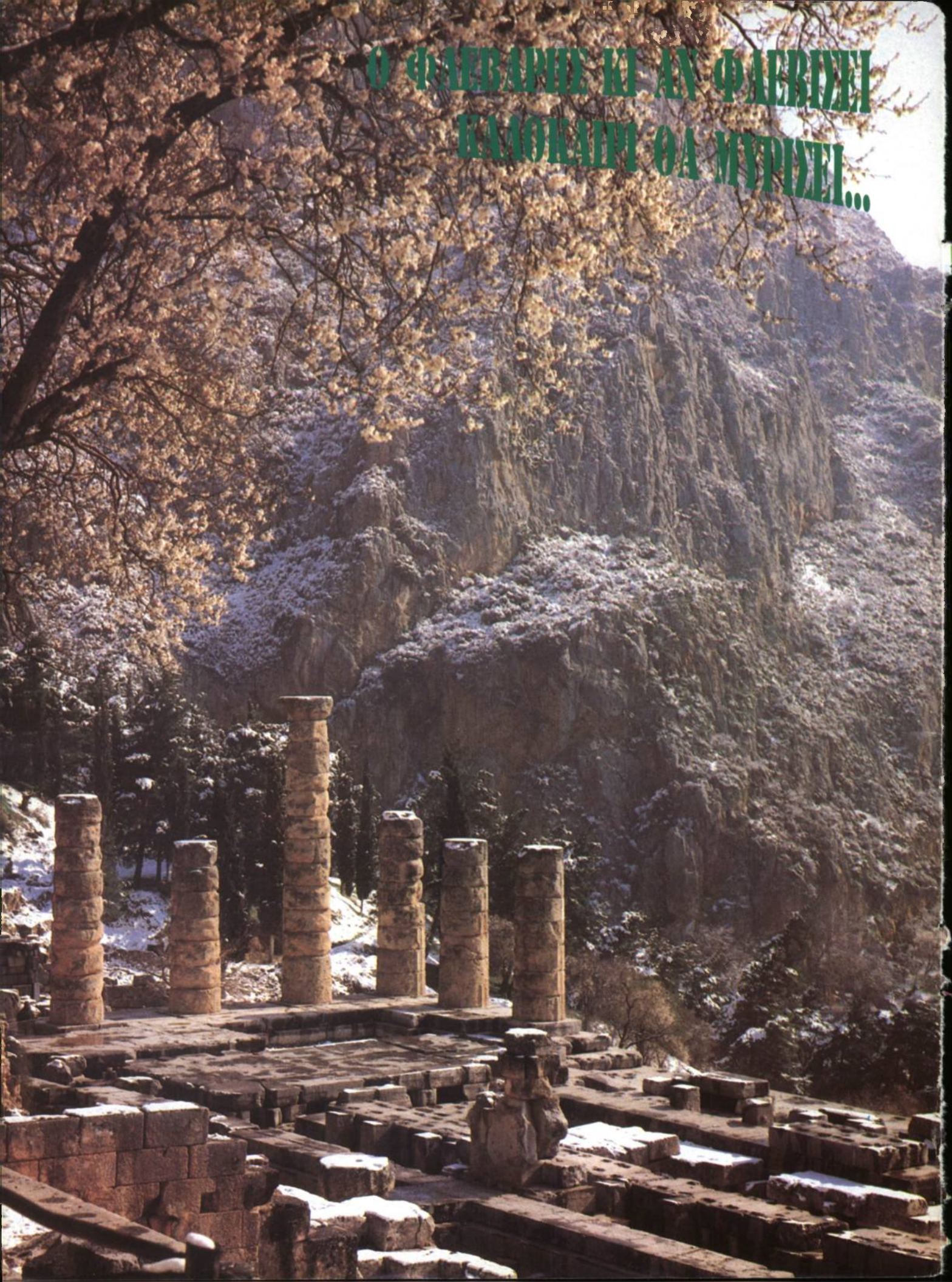

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1994

Ο ΦΛΕΒΑΡΙΟΣ ΚΙ ΑΝ ΦΛΕΒΙΣΕΙ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΘΑ ΜΥΡΙΣΕΙ...

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Δικαιοσύνη και εσωτερικές υποθέσεις	77
--	----

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Δυσχέρειες παρέμβασης σε περιπτώσεις οικογενειακής βίας	78
Σεξουαλική κακοποίηση παιδιών	82
Οργάνωση της πρόληψης του εγκλήματος	94

ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Είμαστε ο μείζων Ελληνισμός	72
Σύγχρονες αιρέσεις	88

ΕΠΙΣΤΗΜΕΣ -ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Η Ελληνική γλώσσα	104
Νέα σύνορα στο διάστημα	111

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ

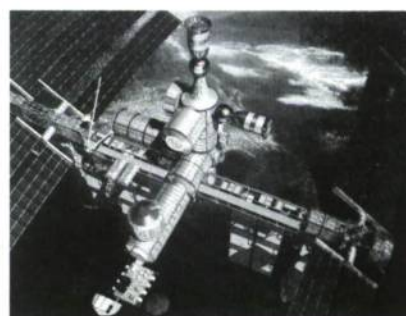
Πρακτικοί τρόποι για να αποφύγετε την οδική βοήθεια	114
--	-----

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τηλεόραση και μοναξιά	97
Αποκριές	102
Περί καπνίσματος ο λόγος	116
Τα γλυπτά της μητέρας - φύσης	128

ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

Συνέβησαν στον κόσμο	109
Επισημάνσεις	118
Γεγονότα και συμβάντα	125
Υπηρεσιακά Νέα	129
Πορτραίτα συναδέλφων	132
Για τις ελεύθερες ώρες	133
Ευχαριστήρια	134

...Είμαστε ο μείζων Ελληνισμός των απανταχού της Γης Ελλήνων !

Αποκλειστική συνέντευξη του Υπουργού Δημόσιας Τάξης στην Αστυνομική Επιθεώρηση

Είναι γνωστό ότι η Ελληνική Αστυνομία είναι ένα ευαίσθητο Σώμα, επιφορτισμένο με αρμοδιότητες που άπτονται της ασφάλειας της Χώρας. Επομένως, είναι γεγονός ότι όσο πληρέστερα γνωρίζει ο Έλληνας Αστυνομικός τους διαφόρους κινδύνους που απειλούν την Πατρίδα μας, τόσο αποτελεσματικότερα θα εκτελέσει την αποστολή του. Η πληροφόρηση που δέχεται, όμως, για υψίστης εθνικής σημασίας θέματα είναι ως επί το πλείστον συμπτωματική, αμφίβολης εγκυρότητας ή προέρχεται μόνο από τα Μ.Μ.Ε.

Παρακαλέσαμε τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης κ. Στυλιανό-Αγγέλο Παπαθεμελή να μας απαντήσει σε ορισμένα καυτά ερωτήματα σχετικά με τους εθνικούς κινδύνους που αντιμετωπίζει σήμερα η Πατρίδα μας, μέσα στα πλαίσια της αρμοδιότητάς του, ως υπεύθυνος Έλληνα πολίτη, αλλά και ως άτομο ιδιαίτερα ευαίσθητοποιημένο στα θέματα αυτά, των οποίων άρτιωστε είναι βαθύς γνώστης.

Α. Ε.: Πρώτα απ' όλα, θα θέλαμε να μας ενημερώσετε για το λεγόμενο "Μακεδονικό", για το οποίο ποταμοί μελάνης έχουν χυθεί. Σε λίγες γραμμές

θα θέλαμε να μας περιγράψετε πού ακριβώς συνίσταται το πρόβλημα;

Υ. Δ. Τ.: Πολύ συνοπτικά, μπορεί να πεί κανείς ότι κατασκευάστηκε με στα-

λινική παρότρυνση και απόφαση του Τι-το ένα ψευδεπίγραφο κράτος, ένα ψευδεπίγραφο έθνος και μία ψευδεπίγραφη γλώσσα στη νότια Σερβία, η ο-

ποία μέχρι το 1944 λεγόταν "Μπαντάσκα Μπαντοβίνα". Η περιοχή αυτή απεκόπη από την επικράτεια της Σερβίας, μέσα στα όρια της Ομοσπονδιακής Γιουγκοσλαβίας και πήρε το όνομα "Μακεδονία". Από εκεί και πέρα, ξεκίνησε μία πρωτοφανής στα χρονικά της ιστορίας παραχάραξη, της ίδιας της ιστορίας.

Πρέπει να πω ότι οι ελληνικές κυβερνήσεις σε πρώτη φάση αντέδρασαν έντονα και, στις αρχές της δεκαετίας του '50, ο πρωθυπουργός Πλαστήρας είχε επίμονα αρνηθεί να συνάψει διπλωματικές σχέσεις η Ελλάδα με τη Γιουγκοσλαβία του Τίτο. Απαραίτητη προϋπόθεση για τη σύναψη διπλωματικών σχέσεων θεωρούσε τη λύση δια καταργήσεως του ψευδεπίγραφου κρατιδίου.

Οι έντονες, όμως, αμερικανικές πιέσεις την περίοδο εκείνη και οι διαβεβαιώσεις των Ηνωμένων Πολιτειών ότι "η Ελλάδα δεν έχει να φοβάται τίποτε απολύτως", ανάγκασαν το στρατηγό Πλαστήρα να δεχθεί αυτή τη λύση. Πενήντα περίπου χρόνια μετά, με τη διάλυση στα εξών συνετέθη της Γιουγκοσλαβίας και ολοκλήρου του Ανατολικού Συνασπισμού, ανέκυψε ξανά πρόβλημα, όταν τα πράγματα έφθασαν σε μηδενική βάση. Η τιτοϊκή Γιουγκοσλαβία κατελύθη, ανέκυψαν καινούργια κράτη, καινούργια κρατικά μορφώματα και βρεθήκαμε τα τελευταία τρία χρόνια μπροστά στο ενδεχόμενο να υπάρξει ένα κυρίαρχο και ανεξάρτητο κράτος με το ελληνικό όνομα Μακεδονία, το οποίο φυσικά φαίνεται να διατηρεί μιά κρατική ιδεολογία αλυτρωτική και να χρησιμοποιεί το ελληνικό όνομα "Μακεδονία" ως όχημα αλυτρωτισμού αλλά και ως εργαλείο αποσταθεροποίησης της Ελλάδας και ολόκληρης της περιοχής.

Η στάση του Ελληνισμού μπροστά σ' αυτό το ενδεχόμενο, το οποίο μεσοπρόθεσμα τουλάχιστον είναι απειλητικό για ζωτικά εθνικά μας συμφέροντα και κυριαρχικά μας δικαιώματα, είναι να αρνηθούμε την αναγνώριση ενός τέτοιου κρατικού μορφώματος με το ελληνικό όνομα και τα παράγωγά του. Να αρνηθούμε την ύπαρξη ενός τέτοιου έ-

θνους, το οποίο ουδέποτε υπήρξε στην ιστορία αλλά διαμορφώνεται από το μωσαικό 28 διαφορετικών εθνικών ομάδων που ζούνε στην περιοχή των Σκοπίων. Το χρέος μας είναι να απότρέψουμε την αναγνώριση ενός τέτοιου κράτους. Και σε κάθε περίπτωση, αν δε μπορούμε να αποτρέψουμε την αναγνώριση αυτήν από τους άλλους, να την αρνηθούμε εμείς, για να έχουμε τη δυνατότητα να ανατρέψουμε ορισμένα τετελεσμένα που έχουν δημιουργηθεί από κακούς χειρισμούς που έγιναν τα τελευταία δύο χρόνια. Αυτό το καθήκον μας πρέπει να το ασκήσουμε με πολύ προσοχή αλλά και πολύ αποφασιστικότητα συγχρόνως.

Α. Ε.: Έχουν εκδοθεί κάποιοι χάρτες που παρουσιάζουν τα Σκόπια και την Μακεδονία ως ενιαίο κράτος. Ποιες παρατηρήσεις θα θέλατε να κάνετε πά-

νω σ' αυτό το ζήτημα;

Υ. Δ. Τ.: Στα Σκόπια έχει διαμορφωθεί μια κρατική ιδεολογία, τα τελευταία πενήντα χρόνια, από την ηγετική νομενκλατούρα, η οποία πουλάει "μακεδονισμό" κατ' επάγγελμα και ζει από αυτό. Ουσιαστικά βασιζεται σ' ένα ιδεολόγημα της τάχα διαιρεμένης Μακεδονίας. Όταν λοιπόν μιλάνε, μιλάνε για τρεις Μακεδονίες. Στήνουνε μιά κρατική ιδεολογία και λένε ότι αυτοί δήθεν είναι οι ελεύθεροι Μακεδόνες και η ελεύθερη Μακεδονία και ότι έχουν δούλους αδελφούς και δούλα εδάφη στην Ελλάδα και τη Βουλγαρία και πρέπει να τους απελευθερώσουν. Ετσι δημιουργείται αλυτρωτισμός. Αυτό το σχέδιο το συνέλαβε ο Στάλιν και το εξετέλεσε ο Τίτο.

Αυτό το ιδεολόγημα των τριών Μακεδονιών, δεν έχει καμμία σχέση με την

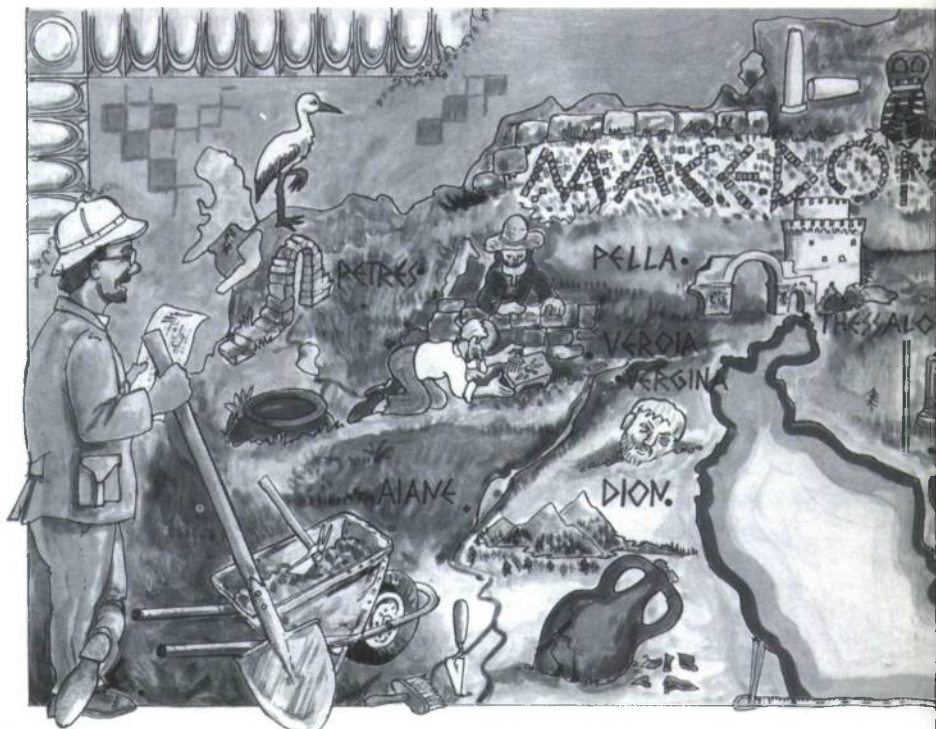
αλήθεια και την ιστορία, διότι στο Βουκουρέστι τον Αύγουστο του 1913, με την υπογραφή της ομώνυμης συνθήκης, τα χριστιανικά κράτη της Βαλκανικής τα οποία είχαν μετάρχει σ' ένα κοινό πόλεμο κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, συμφώνησαν ότι το κομμάτι που απελευθέρωσε ο στρατός της κάθε χώρας από το έδαφος της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, προσαρτάται στη χώρα που ο στρατός της το απελευθέρωσε. Πουθενά δε γίνεται κουβέντα για διαίρεση της Μακεδονίας.

Αλλωστε η Μακεδονία είναι μιά γεωγραφική έννοια της οποίας τα όρια ποικίλλουν στην ιστορική διαδρομή. Αλλά ήταν τα όρια της Μακεδονίας επί Φιλίππου, άλλα επί Αλεξάνδρου, διαφορετικά επί Ρωμαϊκρατίας, εντελώς άλλα επί Βυζαντίου. Κατά τη διάρκεια της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας σε μακρά περίοδο, Μακεδονία ονομαζόταν η Βαλκανική σχεδόν ολόκληρη από τις παρυφές της Κωνσταντινουπόλεως έως το Ταϊνάρο. Και είναι γνωστή η Μακεδονική Δυναστεία, που ονομάστηκε έτσι μολονότι ο αρχηγός της, ο Βασίλειος Α', είχε γεννηθεί στην Αδριανούπολη της Θράκης.

Α. Ε.: Για ποιό λόγο ο Στάλιν "σκαρφίστηκε" αυτό το όντως σκοτεινό σχέδιο, σε τι τον διευκόλυνε και για να εξυπηρετήσει ποιούς σκοπούς;

Υ. Δ. Τ.: Αυτή η ιστορία είχε ξεκινήσει λίγο νωρίτερα, τον περασμένο αιώνα, όταν οι Ρώσοι νεοπανσλαϊστές, συνεχιστές των οραμάτων του Μεγάλου Πέτρου και της Αικατερίνης της Μεγάλης, θέλοντας να κατέβουν στα θερμά ύδατα του Αιγαίου και να εδραιώσουν τη δική τους αυτοκρατορία, αποφάσισαν να χρησιμοποιήσουν σε βάρος της καταρρέουσας τότε Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ορισμένες φήμες για να την αποδυναμώσουν ακόμη περισσότερο. Στα πλαίσια αυτής της προοπτικής είχαν ονομάσει τα δύο Οθωμανικά Βιλαέτια της Θεσσαλονίκης και του Μοναστηρίου "Μακεδονία".

Από τότε που έπεσε η Θεσσαλονίκη, από το 1430 δηλαδή έως το 1870 και μέσα στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, η περιοχή αυτή δεν ονομαζόταν Μακε-

δονία. Ουδέποτε οι ξένοι, εκτός από εκείνους που γνώριζαν αρχαία ιστορία, χρησιμοποιούσαν τον όρο Μακεδονία για την περιοχή. Ούτε επί Οθωμανικής Αυτοκρατορίας χρησιμοποιήθηκε ο όρος Μακεδονία για την περιοχή. Τον χρησιμοποίησαν οι Ρώσοι νεοπανσλαϊστές. Εν συνεχεία, όταν ο Στάλιν διαδέχθηκε στα οράματα αυτούς τους πανσλαϊστές, στη Τρίτη Διεθνή, μίλησε για ενωμένη και ανεξάρτητη Μακεδονία (περίοδος του μεσοπολέμου) για να παροτρύνει μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο τον Τίτο, στην "κατασκευή" του κράτους αυτού. Οπως έχει αποκαλυφθεί από ένα έγγραφο το οποίο βρέθηκε προ διετίας στα ιστορικά αρχεία της Μόσχας, σε μιά κουβέντα ανάμεσα στον Στάλιν και στο Βούλγαρο κομμουνιστή ηγέτη Γκεόργι Δημητρώφ, ο πρώτος επέκρινε το δεύτερο, γιατί δεν προχωράει ο πολιτιστικός εκμακεδονισμός του Πιρίν της ΝΔ Βουλγαρίας. Ο Δημητρώφ του απαντά: "Μα σύντροφε Στάλιν δεν υπάρχει έθνος Μακεδονικό!" και ο Στάλιν παρατηρεί οργίλος: "δεν υπήρχε και έθνος Λευκορωσικό, αλλά μας χρειαζόταν και το κατασκευάσαμε".

Α. Ε.: Πρό διετίας η κα Βιργινία Τσουδερού, ενόσω ήταν υφυπουργός Εξωτερικών, εξέφρασε την άποψη ότι το 17% του πληθυσμού των Σκοπίων α-

ποτελείται από Έλληνες. Ποια είναι η δική σας εκτίμηση;

Υ. Δ. Τ.: Είναι ακόμη δύσκολο στη φάση αυτή να κάνει κανείς μιά ακριβή μέτρηση του συνολικού αριθμού των Ελλήνων στην περιοχή αυτή, αλλά είναι γνωστό ότι στην περιοχή του Μοναστηρίου, στο Μοναστήρι, το Κρούσοβο, το Μορίχοβο, τον Περλεπέ ζούσε ένας συμπαγής και ανθηρός Ελληνισμός. Αυτός έμεινε έξω από τα ελληνικά σύνορα μετά τη συνθήκη του Βουκουρεστίου και το Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Πολλοί απ' αυτούς τους Έλληνες κατηφόρησαν στην ελεύθερη Ελλάδα αλλά πολλοί άλλοι έμειναν εκεί και ζούν όλα αυτά τα χρόνια κάτω από συνθήκες οι οποίες είναι δραματικές, γιατί το καθεστώς ουδέποτε τους επέτρεψε να ονομάζονται Έλληνες, αλλά τους ανάγκασε να ονομάζονται Βλάχοι θεωρώντας ότι οι Βλάχοι είναι ξεχωριστό έθνος και παίζοντας με άλλες προπαγάνδες.

Αυτή την ώρα υπάρχει ένας σημαντικός αριθμός Ελλήνων ο οποίος κατά την εκτίμησή μου δε μπορεί να υπολογισθεί επακριβώς. Θα χρειαστούν πολλές κινήσεις από πλευράς Ελλάδας για να γίνει αυτό. Να προσθέσω ακόμη ένα ποσοστό των παλαιών προσφύγων του Εμφυλίου που έχει αρνηθεί να δηλώσει σκοπιανής καταγωγής, ή κατά τη δική τους διατύπωση Μακεδόνες τύπου

Σκοπίων. Αυτοί οι άνθρωποι αισθάνονται Έλληνες και θα πρέπει να συνοπλογοισθούν με τους παλαιούς Έλληνες της περιοχής του Μοναστηρίου.

Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι σε μια δημοσκόπηση που έγινε προ τριετίας στα Σκόπια για λογαριασμό του ιδίου του καθεστώτος, αναφορικά με τη σημασία που έχει γι' αυτούς το όνομα Μακεδονία, το 83% απάντησε ότι δεν θεωρεί σοβαρό, δε θεωρεί θέμα προτεραιότητας την ονομασία Μακεδονία, που σημαίνει ότι από κει και ύστερα υπάρχει μια επαγγελματική νομενκλατούρα η οποία παίζει μ' αυτά τα πράγματα.

Α. Ε.: Το καλοκαίρι του 1990 το Γιουγκοσλαβικό περιοδικό "Πούλ" δημοσίευσε στατιστικά στοιχεία σύμφωνα με τα οποία μέρος του πληθυσμού του κρατιδίου των Σκοπίων εμφανιζόταν να επιθυμεί την ένωση με την Ελλάδα.

Υ. Δ. Τ.: Ο ίδιος ο Γκλιγκόρφ έχει δηλώσει ότι υπάρχουν 100.000 Έλληνες στα Σκόπια. Μη σας εκπλήσσει λοιπόν αυτή η εκδοχή. Εκείνο που έχει σημασία είναι ότι το ελληνικό κράτος ουδέποτε σκέφθηκε αυτόν τον κόσμο. Και αυτός ο κόσμος θα πρέπει να ενθαρρυνθεί να βγει έξω να συγκροτήσει συλλόγους. Αν η Δύση ενδιαφέρεται τόσο πολύ για τον Γκλιγκόρφ, είναι σαφές ότι αυτό το ενδιαφέρον θα πρέ-

πει να το δείξει και για την εγκαθίδρυση ενός καθεστώτος το οποίο να σέβεται και να τηρεί τις δημοκρατικές ελευθερίες και τα ανθρώπινα δικαιώματα γενικά, πράγμα που δε συμβαίνει σήμερα στα Σκόπια.

Α. Ε.: Έλληνας δημοσιογράφος ευρισκόμενος προ διετίας στα Σκόπια σε συνομιλίες που είχε εξέθεσε την εξής άποψη: "εμείς ως Έλληνες δεχόμαστε χωρίς καμμία αντίρρηση ότι είστε Μακεδόνες, αρκεί και εσείς ως Μακεδόνες να δεχθείτε ότι είστε Έλληνες".

Υ. Δ. Τ.: Είναι αυτό που εγώ ονόμασα κάποια στιγμή, ενδεχόμενο της αντιστροφής του αλυτρωτισμού.

Α. Ε.: Η επίσημη πολιτική της Αλβανίας, από πολλών ετών, έχει υιοθετήσει την ιδέα του "Χάρτη της Μεγάλης Αλβανίας", που κυκλοφορούν κατά καιρούς κάποια άτομα, ο οποίος περιλαμβάνει τους νομούς Καστοριάς, Φλώρινας, Ιωαννίνων, Θεσπρωτίας, Αρτας και Πρέβεζας με την ονομασία Τσαμουριά. Τέτοιες ενέργειες μπορούν να δημιουργήσουν ουσιαστικό πρόβλημα για την Ελλάδα;

Υ. Δ. Τ.: Εκείνο που είναι χαρακτηριστικό είναι ότι μικρές κρατικές οντότητες, οι οποίες καθ' εαυτές είναι ανυπόστατες ή πάντως είναι βαθύτατα προβληματικές γιατί δεν έχουν ούτε οικονομία ούτε διοίκηση, ούτε στρατό, έχουν μεγαλοϊδεατικά όνειρα, τα οποία λανσάρουν διεθνώς εναντίον της Ελλάδος. Εκείνο που έχει σημασία, βέβαια, είναι ότι εμείς είμαστε μια χώρα, που από πλευράς δυνάμεως τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα είναι συντριπτικά. Να σκεφθείτε μόνον ότι το Α.Ε.Π. της Ελλάδος είναι υπερδιπλάσιο του αθροίσματος του Α.Ε.Π. της Βουλγαρίας, της Ρουμανίας, της Γιουγκοσλαβίας και της Αλβανίας μαζί. Δε θα πρέπει να υποτιμούμε ωστόσο το ρόλο τέτοιου είδους διεκδικήσεων, οι οποίες καλλιεργούν καταστάσεις που ανά πάσα στιγμή μπορούν να γίνουν σε βάρος μας εργαλεία αποσταθεροποίησης.

Α. Ε.: Το ότι η Αλβανία έχει έναν Ελληνικής καταγωγής πρωθυπουργό -τον Αλεξάντερ Μέξ- ο οποίος έχει λάβει δημόσια τουλάχιστον θέσεις καταφανώς ανθελληνικές πώς το σχολιάζετε;

Υ. Δ. Τ.: Η ιστορία του γενιτσαρμού είναι τόσο παλαιά, όσο και η ελληνική ιστορία.

Α. Ε.: Ιστορικές αναφορές της βυζαντινής και μεταβυζαντινής εποχής αλλά και κάποιοι ψίθυροι τελευταία, μιλούν για πληθυσμούς κατά μέγα μέρος επηλυδες στις επικράτειες της Αλβανίας και των Σκοπίων. Θέλω να πω ότι δεν έχει ερευνηθεί επαρκώς το θέμα των Ελληνικών μειονοτήτων στα Βαλκάνια και του λανθάνοντος Ελληνισμού που δεν έχει ακόμη σλαυοποιηθεί.

Υ. Δ. Τ.: Πάνω σ' αυτό το θέμα, θα ήθελα να επισημάνω ότι ο Ελληνισμός εκτός των κρατικών μας συνόρων είναι *terra incognita* (άγνωστη γή) για την Ελλάδα και είναι υποχρέωσή μας κάποτε να σκύψουμε πάνω σ' αυτούς τους ανθρώπους και να τους βοηθήσουμε εκεί που έχουν ανάγκη.

Α. Ε.: Ποιος νομίζετε πως είναι ο ρόλος της Ορθοδοξίας σήμερα στα Βαλκάνια;

Υ. Δ. Τ.: Ο ρόλος της Ορθοδοξίας μπορεί να καταστεί αφάνταστα σημαντικός, διότι είναι η πολιτισμική βάση των Βαλκανικών λαών. Είναι η πνευματική μήτρα όλων των Βαλκανικών Χωρών και είναι πολύ μεγάλη υπόθεση να υπάρχει κάτι που θα δώσει στις Ορθόδοξες τοπικές Εκκλησίες τη δυνατότητα να συντονίσουν τη δραστηριότητά τους. Είναι γνωστό ότι οι Βαλκανικές Ορθόδοξες Εκκλησίες βρίσκονται σε μία δύσκολη μεταβατική φάση, διότι ύστερα από αρκετά χρόνια επιστρέφουν σταδιακά στην ανάπτυξη του ιστορικού τους ρόλου.

Ελπίζουμε ότι η Ελλαδική Εκκλησία, η οποία έζησε τόσα χρόνια σε συνθήκες ελευθερίας και έχει τις δυνατότητες και ποιμαντικά πρότυπα να δώσει και άλλες κατευθύνσεις αλλά και συγκεκριμένη βοήθεια να προσφέρει, θα τείνει χέρι βοήθειας προς όλες τις άλλες ομόδοξες Εκκλησίες της Βαλκανικής Χερσονήσου.

Α. Ε.: Η Τουρκία τα τελευταία χρόνια προβάλλει διεκδικήσεις σε βάρος μας, ιδιαίτερα στις περιοχές του Αιγαίου και της Θράκης. Πώς βρίσκει γόνιμο έδαφος και καλλιεργεί τέτοιου είδους διεκδικήσεις και τι κάνει η χώρα

μας για να τις αποκρούσει;

Υ. Δ. Τ.: Η Τουρκία είναι μιά χώρα σωβινιστική η οποία θρασυτάτα απειλεί την ίδια την υπόσταση του Ελληνικού κράτους και τη συρρίκνωση του Ελληνισμού. Εμείς δυστυχώς δε φαίνεται ότι συνειδητοποιούμε ότι είμαστε μιά χώρα που απειλείται η εδαφική της ακεραιότητα, τα κυριαρχικά της δικαιώματα και τα ζωτικά της συμφέροντα.

Είναι καιρός λοιπόν να αποκτήσουμε συνειδηση της θέσεως που βρισκόμαστε και να σκεφτόμαστε κάθε φορά που παίρνουμε πολιτικές αποφάσεις ότι είμαστε η μόνη χώρα στο δυτικό πολιτικό σύστημα η οποία απειλείται ευθέως. Πράγμα το οποίο δεν αντιμετωπίζει ο Γάλλος, ο Βέλγος, ο Ολλανδός ή ο Εγγλέζος. Κανένας απ' όλους αυ-

τούς δεν έχει τέτοιο πρόβλημα, που όμως εμείς έχουμε και πρέπει να το σκεφτόμαστε.

Α. Ε.: Ισως θα μπορούσε και η χώρα μας να αντιμετωπίσει τον επεκτατισμό της Τουρκίας ανάστροφα;

Υ. Δ. Τ.: Κατά την άποψή μου η σωστή αντιμετώπιση αυτών των καταστάσεων γίνεται με έναν τρόπο: με την πρόσκτηση δυνάμεως, την οποία πρέπει με κάθε τρόπο να επιδιώξουμε. Γιατί ο μόνος τρόπος να μας πάρουν σοβαρά, να μας υπολογίσουν, είναι να δυναμώσουμε. Να καταλάβουμε ότι πρέπει να έχουμε μιά εθνική στρατηγική και ένα κοινά αποδεκτό πλαίσιο εθνικών στόχων, στο οποίο όλοι να συμφωνήσουμε και να αποφασίσουμε να υπηρξήσουμε με βούληση, με αποφασιστικότητα και με δυναμισμό.

Είμαστε ο Ελληνισμός, ο Μείζων Ελληνισμός, τα 20.000.000 των απανταχού της γης Ελλήνων. Μεγάλο μέρος των Ελλήνων που βρίσκονται σε χώρες του εξωτερικού και ιδιαίτερα στις Ηνωμένες Πολιτείες κατέχουν θέσεις κλειδιά στα Κέντρα Αποφά-

σεων. Δεν είμαστε μόνο η μικρή Ελλάδα των 10.000.000 Ελλαδιτών. Πρέπει να αποκτήσουμε συνειδηση της δυνάμεώς μας. Αυτό που μας καταλογίζουν οι ξένοι αναλυτές, ότι έχουμε δύναμη αλλά δε ξέρουμε τη δύναμή μας και προπαντός δε ξέρουμε να τη χρησιμοποιήσουμε, είναι μιά πολύ σοβαρή παρατήρηση η οποία θα πρέπει να μας προβληματίσει, να μας αφυπνίσει και να μας φέρει σε κατάσταση διαρκούς εγρήγορσης.

Α. Ε.: Όταν η πατρίδα μας αντιμετωπίζει δυσκολίες και κυρίως στην άσκηση εξωτερικής πολιτικής, επικαλούμαστε αόριστα ή ανακαλύπτουμε εχθρούς της Ελλάδας ή κέντρα οργανωμένης ανθελληνικής προπαγάνδας. Εχει η πατρίδα μας εχθρούς κύριε Υπουργέ;

Υ. Δ. Τ.: Εχει. Αλλά εν πάση περιπτώσει, εκείνοι δεν μπορούν να πετύχουν τίποτε, εάν εμείς δεν τους ανοίξουμε τις κερκόπορτες είτε με την αδράνειά μας είτε με ακόμη χειρότερους τρόπους.

Παρουσίαση: Κων/νος Κούρος

Χάρτης της Ν.Α. Ευρώπης του 1684, ένας από τους πολλούς του είδους αυτού, που είχαν ευρεία κυκλοφορία κατά τη διάρκεια του ΙΗ' αιώνα.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ

Η Ελληνική Προεδρία αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στην ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ των Κρατών - Μελών στους νευραλγικούς τομείς της Δικαιοσύνης και των Εσωτερικών Υποθέσεων, προκειμένου να παρέχεται στον πολίτη η βεβαιότητα ότι η δημιουργία ενός χώρου χωρίς σύνορα, όχι μόνο δε θα αποβεί σε βάρος της ασφάλειάς του, αλλά θα την κατοχυρώσει περισσότερο στο μέλλον, χάρις στη συστηματικότερη και πιο οργανωμένη συνεργασία μεταξύ των κρατών - μελών.

Υπό την προοπτική αυτή, η Ελληνική Προεδρία συνεχίζοντας το έργο της Βελγικής, θα κινηθεί στο πλαίσιο των αποφάσεων του Συμβουλίου Εσωτερικών Υποθέσεων και Δικαιοσύνης (του πρώτου που συγκλήθηκε με βάση τις σχετικές ρυθμίσεις της νέας Συνθήκης), καθώς και των Συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου των Βρυξελλών. Ειδικότερα θα καταβληθούν προσπάθειες προκειμένου:

α) Να επισπευσθούν οι εργασίες για τη σύναψη της Σύμβασης για την Ευροποι πριν από τον Οκτώβριο του 1994.

β) Να διαμορφωθεί μια συνολική στρατηγική για την καταπολέμηση του λαθρεμπορίου ναρκωτικών και τη μείωση της ζήτησής τους. Στο πλαίσιο αυτό θεωρείται απαραίτητη την ανάληψη δράσης από τα κράτη - μέλη της Ένωσης έναντι τρίτων χωρών παραγωγής και διαμετακόμισης, με την ενίσχυση των ελέγχων στα εξωτερικά σύνορα.

γ) Να εξασφαλισθεί συνέχεια της εφαρμογής της Σύμβασης του Δουβλίνου για τον καθορισμό του κράτους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση των αιτήσεων ασύλου, που υποβάλλονται σε ένα από τα κράτη - μέλη των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η Ελληνική Προεδρία θα προωθήσει την κοινή δράση τόσο για την εναρμονισμένη εφαρμογή των ορισμών του πρόσφυγα στη σύμβαση της Γενεύης, όσο και για τον καθορισμό των ελαχίστων εγγυήσεων της διαδικασίας εξέτασης των αιτήσεων για τη χορήγηση ασύλου, πράγμα που θα επιτρέψει την ενίσχυση της αμοιβαίας εμπιστοσύνης των κρατών - μελών και την εξασφάλιση της αποδοχής της πολιτικής μας από την κοινή γνώμη.

δ) Να δοθεί προτεραιότητα στην προσαρμογή του σχεδίου σύμβασης για τη διέλευση των εξωτερικών συνόρων, μετά την έναρξη της ισχύος της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η υπογραφή του σχεδίου και η ολοκλήρωση των εργασιών για την υπογραφή του.

Η Ελληνική Προεδρία θα προωθήσει επίσης τις εργασίες για την κατάρτιση του κοινού καταλόγου των τρίτων χωρών των οποίων οι υπήκοοι πρέπει να έχουν θεώρηση, καθώς και τις εργασίες για τη θέσπιση των μέτρων που θα επιτρέψουν την καθιέρωση θεώρησης ενιαίου τύπου.

ε) Να ενισχυθεί η δικαστική συνεργασία στη δράση κατά του διεθνούς οργανωμένου εγκλήματος και η συμβολή όσο γίνεται περισσότερο, στη βελτίωση ασφάλειας του πολίτη.

Πρωταρχικός στόχος της Ελληνικής Προεδρίας θα είναι η ενίσχυση της συνεργασίας τόσο στην καταπολέμηση της νέας μάστιγας της ρατσιστικής και ξενόφοβης βίας όσο και στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας. Στον τομέα της δικαστικής συνεργασίας είναι επιτακτικό να εντατικοποιηθούν οι εργασίες που έχουν στόχο την επιτάχυνση και την απλοποίηση της αμοιβαίας δικαστικής αρωγής.

στ) Να αξιοποιηθούν οι δυνατότητες συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων πολιτικών που ασκούνται στον τομέα της Δικαιοσύνης και των Εσωτερικών Υποθέσεων και της Κοινής Εξωτερικής και Πολιτικής Ασφάλειας. Πέρα από τον σύνδεσμο που έχει ήδη εφαρμοσθεί στον τομέα των ναρκωτικών, όπου στις συμφωνίες με τις τρίτες χώρες περιέχονται ειδικές ρήτρες για την καταπολέμηση των ναρκωτικών θα πρέπει να εξετασθούν και να προωθηθούν οι συγκεκριμένες κατευθυντήριες γραμμές, όσον αφορά την επανεισδοχή των λαθρομεταναστών από τρίτες χώρες.

Τέλος, η Ελληνική Προεδρία πιστεύει ότι η προσχώρηση της Ένωσης στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των θεμελιωδών Ελευθεριών ανταποκρίνεται σε απαίτηση που έγινε αισθητή εδώ και πολύ καιρό προκειμένου να διασφαλίζεται πλήρως η τήρηση των δικαιωμάτων του ανθρώπου κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου.

ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ

Μιά πρώτη προσέγγιση

Του Γιάννη Πανούση
Καθηγητή του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

ΠΡΟΛΟΓΙΚΑ

Δεν είναι μέσα στις προθέσεις μου να αναλύσω στο άρθρο αυτό όλη την προβληματική της ενδο-οικογενειακής βίας ή να σχολιάσω τις αντιθέσεις των θυματολόγων σχετικά με την εξέλιξη του νέου αυτού κλάδου.

Θα επαναλάβω όμως για μια ακόμη φορά δύο βασικές θέσεις:

1. Το να εμβαθύνει κανείς θεωρητικά στον εντοπισμό των μηχανισμών θυματοποίησης δεν σημαίνει ότι στην πράξη εγκαταλείπει στην μοίρα τους τα θύματα.

2. Δεν πρέπει η Θυματολογία να μετατραπεί σε κίνημα ή σε προσφορά υπηρεσιών, να χάσει δηλαδή τον επιστημονικό της χαρακτήρα.

Το σημείο ισορροπίας ανάμεσα στις δύο -φαινομενικά αντίθετες- αυτές αρχές βρίσκεται (και) στην εκπαίδευση επιστημόνων-επαγγελματιών που θα ασχοληθούν -διαθέτοντας γνώση και ευαισθησία- με τις καθημερινές "εκδόχες" αυτού του δράματος.

ΤΟ ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ

Το 8ο Συνέδριο του ΟΗΕ "για την πρόληψη του εγκλήματος και την μεταχείριση των δραστών" (Αβάνα 27/08-7/09/1990) υιοθέτησε μια απόφαση (resolution) σχετική με την κατάρτιση ενός εγχειριδίου (manual) ως οδηγού για τους ασχολούμενους (practitioners) με την οικογενειακή βία.

Το Καναδικό Υπουργείο Δικαιοσύνης ετοίμασε ένα πρώτο σχέδιο Manual το οποίο κατέθεσε στον ΟΗΕ και το οποίο παρουσιάζουμε σε γενικές γραμμές παρακάτω.

Το Manual αυτό είχε ως κατευθυντήριες αρχές:

α) την Resolution 40/36 (Γ.Σ.ΟΗΕ,

1985) για την οικογενειακή βία καθώς και την Resolution 40/34 (Γ.Σ. ΟΗΕ, 1985) για την κατάχρηση εξουσίας και την Resolution 1991/II (ΟΗΕ, Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο) για τη βία κατά των γυναικών σε όλες τις μορφές.

β) την Recommendation R(85)4 του Συμβουλίου της Ευρώπης για τη βία στην οικογένεια, και

γ) παρόμοια κείμενα διεθνών μη κυβερνητικών οργανισμών.

Το γεγονός ότι αυτή η μορφή βίας καλεί να την προ-σεγγίσουμε επιστημονικά με διάφορους τρόπους (αποκρατικούς, συμβολικούς, κ.ο.κ.) ή να την αντιμετωπίσουμε σε καθημερινή βάση με την παρέμβαση πολλών αρχών ή υπηρεσιών (με μέτρα που εξειδικεύονται σε κάθε χώρα και κάθε φορά,

λόγω πολιτιστικών ή κοινωνικών αλλαγών), δεν σημαίνει ότι ένα κοινό για όλους εγχειρίδιο είναι χωρίς χρησιμότητα.

ΟΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΕΣ

Τα Κράτη δυσκολεύονται (ή και αποφεύγουν) να μετρήσουν την έκταση του φαινομένου αλλά η αυξητική τάση και εξάπλωση είναι τέτοιες που δεν μπορούμε πια να κρυβόμαστε πίσω από τον υψηλό "σκοτεινό αριθμό".

Η δυναμική της ενδοοικογενειακής βίας, το ένοχο πέπλο της σιωπής, η συμμετοχή του θύματος στην αντιμετώπιση της υποτροπής (και η σχετική προστασία των δικαιωμάτων του), η επέκταση της βίας σε όλες τις μορφές "συμβίωσης" (όπου δράστες-θύματα ε-

ναλλάσσονται στους ρόλους), το κοινωνικό κόστος, η απροθυμία να καταγγελλθεί ο ένοχος, οδήγησαν στην εγκληματοποίηση και ποινικοποίηση.

Οι νομοθετικές ρυθμίσεις μεταφέρουν το μήνυμα της έντονης αποδοκιμασίας και απαξίας, χωρίς βέβαια να ξεχνάμε ότι τα όρια της ποινικοποίησης σχετίζονται με τους κινδύνους της δημοσιοποίησης (σπιγματισμός, "δημόσια ποινή", δευτερογενής θεματοποίηση, κ.ο.κ.).

Η μετάβαση άλλωστε από τον "οίκο" (my home is my castle) και τον ιδιωτικό χώρο που ονομάζεται "οικογένεια" στην κοινωνική διαφάνεια του "δήμου" - δια της παρεμβάσεως κοινοτικών επαγγελματιών - δεν είναι πάντα εύκολη υπόθεση.

Η αρχή "the privacy is paramount" υποχρεώνει τους practitioners να αναζητούν "σοβαρούς λόγους" (reasonable grounds), που θα νομιμοποιούν (αλλά και θα καθιστούν πρόσφορη κι αποτελεσματική) την είσοδό τους στο άδυτο των οικογενειακών και διαπροσωπικών σχέσεων (clearing house).

Αν στο ευαίσθητο αυτό πρόβλημα προστεθούν διαστάσεις όπως ο συντονισμός των δικτύων προστασίας του θύματος και μεταχείρισης του δράστη, η έλλειψη χρημάτων, οι γραφειοκρατικές αντιλήψεις και οι ενδο-υπηρεσιακές αντιπαλότητες, αντλαμβανόμαστε ίσως γιατί το όραμα του living without violence είναι -ακόμα και από τεχνικής πλευράς- τόσο μακρινό.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΤΟΥ ΕΙΔΟΥΣ

Οι ασκούντες τέτοιο έργο πρέπει να "γνωρίζουν να χειρίζονται τη συγκεκριμένη υπόθεση" (χωρίς να την κοινοποιούν), να "γνωρίζουν να επιλύουν τη διαφορά" (χωρίς να προκαλούν περπτά τραύματα του τύπου blame the victim).

Βέβαια όσοι δουλεύουν σε Family Violence Courts αποκτούν πολύτιμη πείρα γύρω από τις διαστάσεις της θυματοφοβίας, ενώ όσοι παρακολουθούν τη διεθνή κίνηση (συνέδρια, expert groups κ.λπ.) ενημερώνονται για τις

νέες μεθόδους πρόληψης (καθόλου βία ή σταμάτημα της εν εξελίξει βίας), για τις ομάδες υψηλού κινδύνου κ.ο.κ. ώστε να μπορούν να αναθεωρήσουν τις στρατηγικές παρέμβασης.

Επειδή όμως δεν υπάρχουν ειδικές σχολές όπου να εκπαιδεύονται οι practitioners, αναζητούμε τους επαγγελματίες αυτού του είδους: α) στην εκπαίδευση, β) στις πολιτιστικές ομάδες, γ) στις κοινωνικές υπηρεσίες, δ) στους αρωγούς της δικαιοσύνης, ε) στις υπηρεσίες υγείας, στ) στις οργανώσεις της κοινότητας και τους ξεχωρίζουμε, αφ' ενός από τις προσωπικές τους ανπλήψεις γύρω από τις προσωπικές τους ανπλήψεις γύρω από την ενδοοικογενειακή βία, κι αφ' ετέρου από το υψηλό αίσθημα ευθύνης και προσφοράς για ένα τόσο λεπτό ρόλο.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το έργο των practitioners δεν "φαίνεται". Η κατανόηση, η διαμεσολάβηση ανάμεσα στους θεσμούς (αστυνομία - δικαστήριο) και στους ανθρώπους (μέλη οικογένειας - γειτονιάς), η συμπαράσταση (assistance), η προστασία από νέα θυματοποίηση, η αντιμετώπιση κρίσιμων καταστάσεων ή στιγμών, η ευαισθητοποίηση των τρίτων και της κοινής γνώμης, η επίλυση διαφορών με ιδιαιτερότητες (μειονεκτικά άτομα, μειονότητες), η ενημέρωση των σχολείων και των γονέων για τα σχετικά προγράμματα δεν αποφέρουν αμέσως καρπούς.

Χρειάζεται επιμονή και υπέρβαση

δυσκολιών που δημιουργούν τόσο το πρόβλημα αυτό καθαυτό όσο και η περιρρέουσα ατμόσφαιρα.

Εκτός από την υποστήριξη στο θύμα οι practitioners πρέπει να σχεδιάζουν και να συμμετέχουν: στην εκπαίδευση των γονέων σε θέματα πρόληψης της ενδοοικογενειακής βίας, στη στήριξη της "μικρής οικογένειας" (παιδικοί σταθμοί για ανύπαντρες μητέρες), στις θεραπευτικές αγωγές, στην αγωγή μαθημάτων (και πρακτικής) κατά της βίας στα σχολεία, στα προγράμματα εθελοντικής (επαν)εκπαίδευσης των δραστών τέτοιων εγκλημάτων. Την επιμόρφωση μπορούν να αναλάβουν τα αρμόδια Υπουργεία, τα συναφή επαγγελματικά σωματεία, η τοπική αυτοδιοίκηση, κ.ο.κ.

Πρόβλημα γεννάει η συνύπαρξη δικαστικών λειτουργιών με "επαγγελματίες" (κοινωνικούς λειτουργούς, κοινωνικούς γιατρούς, κ.ο.κ.) και κυρίως η χάραξη ορίων παρέμβασης και ο ακριβής προσδιορισμός των ρόλων.

Νομίζουμε όμως -σχηματικά αντιμετωπίζοντας το ζήτημα αυτό- ότι οι δικαστικές αρχές πρέπει να είναι αρμόδιες για τη λήψη (νομικών μέτρων) ενώ οι practitioners για την προστασία και τη συναισθηματική στήριξη. Σε κάθε περίπτωση πάντως οι ασκούντες αυτό το έργο πρέπει αφ' ενός να γνωρίζουν τα νομικά θέματα κι αφ' ετέρου να απολαμβάνουν της εμπιστοσύνης των αρχών και των πολιτών.

Ισως αυτή η κοινή αποδοχή να τους επιτρέπει να συντονίζουν και τις υπηρεσίες των διαφόρων (εμπλεκόμενων) φορέων.

Μια άλλη λύση θα αποτελούσε η (συν)υπογραφή ενός πρωτοκόλλου συνεργασίας - σε ετήσια βάση ή κατά περιοχή. Δικηγόροι (συνήγοροι), ανακριτές, εισαγγελείς, αστυνομικοί, probation officers, κοινωνικοί λειτουργοί, γιατροί, "πρώην" (θύματα ή δράστες), self-help groups, εθνικά κέντρα πληροφόρησης και συλλογής στοιχείων, ερευνητικά ινστιτούτα (victimization surveys), τοπικοί φορείς, μη-κυβερνητικοί οργανισμοί, εθελοντές, θα

μπορούσαν να ενταχθούν σε ένα ενιαίο (σε εθνικό, περιφερειακό ή τοπικό επίπεδο) πρόγραμμα, αναγορεύοντας κοινό coordinator.

Σύγχρονα αστυνομικά τμήματα (με γυναίκες αστυνόμους), hot ή crisis τηλεφωνικά κέντρα, special prosecution units, ειδικές ραδιοφωνικές εκπομπές, εκστρατείες ενημέρωσης (τοπικές ή εθνικές) με πόστερς και φυλλάδια, με έξιπνα συνθήματα, με ψυχοδράματα, με τραγούδια και φιλμς, ακόμα και με puppet show θα αντιμετωπίζουν το πρόβλημα, θα εξειδικεύουν (ή και θα εκ-λαϊκεύουν) τα προγράμματα δράσης.

Ευαισθητοποίηση - κινητοποίηση -

μήνυμα - κίνημα: να το τetrάπτυχο του κοινού αγώνα κατά της βίας.

ΑΝΤΙ ΕΠΙΛΟΓΟΥ

Η νομική προστασία του θύματος, η ενημέρωσή του, η συμπαράσταση σε αυτό, με ειδικά προγράμματα της κοινότητας (στο πλαίσιο της community responsibility), ή (άμεση) ιατρική περίθαλψη, η επιμόρφωση εθελοντών, η ίδρυση σχολών ή σχολείων προστασίας ανηλίκων, συμβουλευτικών σταθμών ή "κέντρων για κρίσιμα περιστατικά" συνιστούν την ευθύνη μιας σύγχρονης και πολιτισμένης Πολιτείας και των ευαισθητοποιημένων φορέων.

Όσο όμως και να φαίνεται παράλογο, το ίδιο το θύμα είναι τελικά ο κρίσιμος παράγοντας που θα προσδιορίσει την επιτυχία του έργου των practitioners. Το θύμα που δεν επιτρέπει επέμβαση ενάντια στη θελησή του, που προτιμάει την Αστυνομία (από τους σταθμούς κοινωνικών υπηρεσιών ή τις crisis intervention teams), που εγκαταλείπει το σπίτι αφήνοντας δευτερογενή

θύματα (ίσως τα παιδιά) στα "χέρια του δράστη", που ασκείται στην ατομική ψυχοθεραπεία (αντί της παρέμβασης στις δομές της οικογένειας), που τέλος νοιώθει ασφαλές σε μέρος εξίσου θυματογόνο (όπως π.χ. σε οίκο ευγηρίας) δεν αφήνει περιθώρια για αποτελεσματική δράση.

Τα θύματα από τη μεριά τους παραινούνται άλλοτε διότι περιμένουν α-

πό τα προγράμματα περισσότερα απ' όσα αυτά μπορούν να δώσουν κι άλλοτε διότι τους δημιουργούνται νέα βάρη. Ο διάλογος συχνά είναι δύσκολος.

Η κοινότητα, οι practitioners, ο εθελοντικός τομέας ασφαλώς συμβάλλουν στην επούλωση των πληγών. Δύσκολα όμως μπορούν να άρουν τις απίτες. Αυτό είναι η ευθύνη ΟΛΩΝ μας.

Και κάτι για τη χώρα μας.

Στην Ελλάδα είναι απαραίτητο να ληφθούν αμέσως τα παρακάτω μέτρα:

α) Δημιουργία Εθνικού Οργανισμού Βοήθειας στα θύματα με coordinator ένα εξειδικευμένο Πανεπιστημιακό Τμήμα ή Ινστιτούτο.

β) Οργάνωση και στελέχωση Κέντρου Αμέσου Επεμβάσεως σε κρίσιμα περιστατικά.

γ) Θεσμικό πλαίσιο για ομάδες αυτοβοήθειας, εθελοντικές οργανώσεις και άλλες ιδιωτικές πρωτοβουλίες.

δ) Ίδρυση Ταμείου για τα θύματα του Εγκλήματος.

ε) Έκδοση ενός ειδικού εγχειριδίου παρέμβασης.

στ) Ανωτατοποίηση των σπουδών των Κοινωνικών Λειτουργιών.

Με αυτές άλλωστε τις πρώτες ενέργειες θα δείξουμε ότι η χώρα μας -όπως άλλωστε γινόταν και στην αρχαιότητα- δεν παραμελεί το ξεχασμένο μέρος του δράματος της διανθρώπινης βίας που λέγεται "θύμα".

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ Η ψυχοκοινωνική της διάσταση

της Ψυχολόγου Ελένης Αγάθωνος - Γεωργοπούλου,
Διευθύντριας του Κέντρου Μελέτης και Πρόληψης της Κακοποίησης - Παραμέλησης του Παιδιού
του Ινστιτούτου Υγείας του Παιδιού.

Μια σειρά από εγκληματικές πράξεις, με θύματα παιδιά και δράστες άμεσα συγγενικά πρόσωπα, σφράγισαν τη χρονιά που πέρασε. Δεν ήταν η πρώτη φορά που έγιναν γνωστές περιπτώσεις σεξουαλικής παραβίασης παιδιών, αιμομειξίας και παιδοκτονίας.

Ο τύπος έχει ασχοληθεί επανειλημμένα με δημοσιεύσεις ανάλογων τραγικών ιστοριών, συχνά με πηχιαίους τίτλους, που στόχο έχουν την αφύπνιση της κοινής γνώμης αλλά δυστυχώς και τη σκανδαλοθηρία και αύξηση των πωλήσεων. Τη φορά αυτή, ο ηλεκτρονικός τύπος -τηλεόραση- ήταν αυτός που ανέλαβε την όλη "διαχείριση" του θέματος με αποτέλεσμα την πολλαπλή θυματοποίηση των οικογενειών και θυμάτων και την παραβίαση του οικογενειακού ασύλου πέρα από την προβολή του γεγονότος.

Συγχρόνως, όμως, αν και με αυτόν τον αντιδεοντολογικό τρόπο, ήρθε στην επιφάνεια ένα πρόβλημα υπαρκτό, εκτε-

ταμένο με θύματα παιδιά από νεογέννητα ως εφήβους, που στην πλειονότητά του συσκοπίζεται πίσω από αισθήματα κοινωνικής ενοχής, συνομωσίας της σιωπής, είτε αφορά οικογένεια είτε κοινότητα. Η κοινωνική, όμως, αυτή εθελουφλία έχει ως αποτέλεσμα χιλιάδες παιδιά να εξακολουθούν να υφίστανται ένα μαρτύριο που συχνά κρατάει μήνες και χρόνια. Τα παιδιά αγωνίζονται να το αποκαλύψουν με το δικό τους τρόπο, ανάλογα με την ηλικία τους, την ωριμότητά τους, την εμπιστοσύνη που έχουν στον κόσμο των ενηλίκων.

Οι επαγγελματίες των χώρων της υγείας, ψυχικής υγείας, πρόνοιας, εκπαίδευσης και δημόσιας τάξης είναι εκείνοι που οφείλουν πρώτα να "ακούσουν" την αγωνία του παιδιού - θύματος, να το πιστέψουν, και με ενέργειές τους να φροντίσουν να προστατευθεί το παιδί και αν είναι δυνατό να επαναλεειτουργήσει η οικογένεια με υγιή τρόπο.

Οι αστυνομικοί είναι επαγγελματίες της πρώτης γραμμής, μάχιμοι σε όλα τα επίπεδα, με κατ' εξοχήν αρμοδιότητα στην αντιμετώπιση ανάλογων περιστατικών. Είναι, λοιπόν, αναγκαία η ενημέρωσή τους στο λεπτό αυτό θέμα ώστε και οι ίδιοι να αισθάνονται πιο αυτόρκες και οι πολίτες να αισθάνονται την εμπιστοσύνη ότι θα διαχειρισθούν το πρόβλημα με ιδιαίτερη ευαισθησία αλλά και αποφασιστικότητα. Η συνδρομή, βέβαια, και άλλων επαγγελματιών των χώρων υγείας και πρόνοιας θα συμβάλει στην καλύτερη αντιμετώπιση.

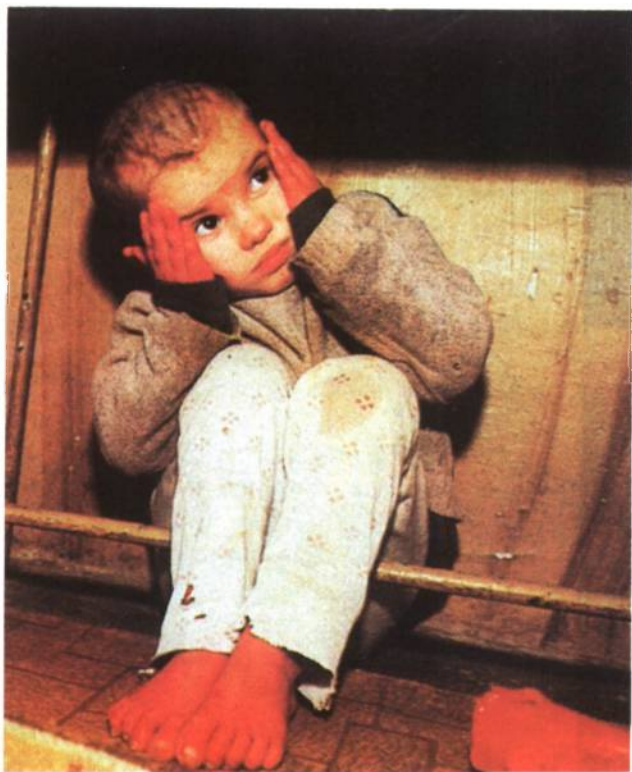
Εισαγωγή

Η σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών είναι ένα πολυδιάστατο κοινωνικό και ψυχολογικό πρόβλημα, που ενδημεί

σε όλες τις κοινωνίες. Πολλές ιστορικές πηγές περιγράφουν περιπτώσεις παιδιών θυμάτων σεξουαλικής παραβίασης ή εκμετάλλευσης, ενώ άλλες παρουσιάζουν το γενικό κλίμα εποχών, κατά τη διάρκεια των οποίων η μειωμένη αξία που είχε η παιδική ηλικία στις αντίστοιχες κοινωνίες ευόδωνε την πολλαπλή εκμετάλλευσή τους, άρα και εκείνη με σεξουαλικό περιεχόμενο.

Το 1960, ο Γάλλος Ambroise Tardieu, κοσμήτορας της Ιατροδικαστικής, δημοσίευσε ένα επαναστατικό κείμενο με τίτλο "Μια ιατροδικαστική μελέτη της βαναυσότητας και κτηνώδους συμπεριφοράς προς τα παιδιά". Ο Tardieu ανέκάλυψε και περιέγραψε αυτό, που εκατό χρόνια αργότερα περιγράφηκε ως "Σύνδρομο του Κακοποιημένου Παιδιού". Το τεκμηριωμένο κείμενό του αγνοήθηκε, όμως, από τους συναδέλφους του.

Ο Tardieu αναφέρθηκε σε χιλιάδες περιπτώσεις σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών σε βιβλίο του σχετικά με το βιασμό. Κατά τη διάρκεια 11 ετών (1858-1869), κατέγραψε 11.576 περιπτώσεις δραστών βιασμών ή απόπειρων βιασμών στη Γαλλία. Από αυτούς 80% (9.125), αφορούσαν παιδιά θύματα, κυρίως κορίτσια ηλικίας 4-12 ετών. Μετά το θάνατό του, οι διάδοχοί του αρνήθηκαν την ύπαρξη του φαινομένου, επικαλούμενοι την ανηλικιότητα των παιδιών, τις φαντασιώσεις τους, όπως και "μία καλοστημένη παγίδα από ευφάνταστα παιδιά και τους χαμηλής κοινωνικής τάξης γονείς τους". Μια άλλη κλασική δικαιολογία - άρνηση του φαινομένου εκφράστηκε από μαθητή του Tardieu, τον Paul Brouardel, ο οποίος έγραψε ότι "κορίτσια κατηγορούν τους πατέρες τους για φανταστικές επιθέσεις εναντίον τους ή εναντίον άλλων παιδιών με σκοπό να διεκδικήσουν και να ε-

πιτύχουν την ελευθερία τους, ώστε να επιδοθούν άνετα στην ελεύθερη ζωή".

Ο Freud, ενώ αρχικά είχε υποστηρίξει τη θεωρία της σεξουαλικής παραβίασης κατά την παιδική ηλικία ως αιτιολογικού παράγοντα ψυχικών νοσημάτων, αργότερα την απέσυρε, για να υποστηρίξει τη θεωρία του Οιδιποδείου συμπλέγματος, που στηρίχθηκε σε φαντασιώσεις της παιδικής ηλικίας σχετικά με τη σεξουαλική προσέγγιση των γονιών του αντίθετου φύλλου. Ένα άλλο όμως μέλος της ψυχαναλυτικής ομάδας του Freud, ο Ferenczi, με την ανακοίνωσή του με τίτλο "Σύγχυση Γλωσσών μεταξύ Ενηλίκων και του Παιδιού" στο Διεθνές Ψυχαναλυτικό Συνέδριο του Wiesbaden το 1932, υποστήριξε ότι σεξουαλικά τραύματα κατά την παιδική ηλικία είναι συνηθισμένα και ανάμεσα στις καλύτερες οικογένειες και ότι η επίδρασή τους στον ψυχισμό του ανθρώπου είναι καταστρεπτική. Το μήνυμά του Ferenczi στο κείμενο αυτό ήταν η ανάπτυξη ενός ευαίσθητου "διαλόγου" με τα παιδιά στα πλαίσια μιας κοινωνίας ενηλίκων, ώστε να αποκαλυφθούν εκείνα τα τραύματα με σεξουαλικό περιεχόμενο, που κρατούν τα στόματα κλειστά προκαλώντας συγχρόνως εξαιρετικό πόνο.

Στη δεκαετία του 1970, το φεμινιστικό κίνημα συνετέλεσε στη σταδιακή αποκάλυψη του προβλήματος, όταν γυναίκες - θύματα βιασμού ή άλλων μορφών σεξουαλικής παραβίασης από δράστες άγνωστους ή οικείους, άρχισαν να παραμερίζουν το καθιερωμένο ταμπού και να μιλούν για τις εμπειρίες τους. Αποτέλεσμα είναι η προώθηση της έρευνας σε ενήλικες, που οδήγησε στην αποδοχή των παιδιών-θυμάτων ως αξιόπιστων μαρτύρων. Την τελευταία δεκαετία έχει σημειωθεί σημαντική πρόοδος ως προς τη διάγνωση, τη θεραπεία, την πρόληψη και την κοινωνική πολιτική, που αφορούν τον εξαιρετικά δύσκολο αυτό χώρο. Η έρευνα έχει καλύψει ως τώρα σημαντικές πλευρές του προβλήματος, ενώ παραμένει πλήθος άλλων που χρειάζεται να ερευνηθούν. Μια σημαντική παράμετρος είναι η σχέση της σεξουαλικής παραβίασης των παιδιών και του AIDS και στις ΗΠΑ συνέπεσε χρονικά με την καθιέρωση του συστήματος της αναγκαστικής δήλωσης περιπτώσεων σεξουαλικής παραβίασης.

Πρόκειται για μια περίεργη ιστορική σύμπτωση, που συνδέει ένα σοβαρό ψυχοκοινωνικό φαινόμενο με μια θανατηφόρα αρρώστια. Σ' αυτούς δε που εξακολουθούν να αρνούνται την ύπαρξη του προβλήματος, το AIDS θα υπενθυμίζει ότι οφείλουμε να προστατεύουμε τα παιδιά μας κατανοώντας τη σεξουαλικότητα της παιδικής ηλικίας, τη σεξουαλική θυματοποίηση των παιδιών και τις σύγχρονες σε-

ξουαλικές πρακτικές, που μεταλλάσσονται μέσα στο χρόνο. Η σύνδεση σεξουαλικής παραβίασης των παιδιών και AIDS απαιτεί διαρκείς προσπάθειες κατανόησης της αιτιολογίας του φαινομένου και συντονισμό στην αντιμετώπισή του.

Ορισμός, συχνότητα του προβλήματος

Ένα εύρος εμπειριών με σεξουαλικό περιεχόμενο είναι δύσκολο να περιληφθούν σ' ένα συγκεκριμένο ορισμό. Τα

τελευταία χρόνια έχουν χρησιμοποιηθεί όροι, όπως: βιασμός παιδιών, σεξουαλική κακομεταχείριση, σεξουαλική παραβίαση, σεξουαλική επίθεση, σεξουαλικός τραυματισμός. Ο όρος σεξουαλική θυματοποίηση δίνει έμφαση στο γεγονός ότι το παιδί θυματοποιείται ως αποτέλεσμα της ηλικίας του, της αθωότητάς του και της σχέσης του με το ενήλικο άτομο-δράστη παρά ως αποτέλεσμα της επιθετικής πρόθεσης, που εμπεριέχεται στη συμπεριφορά αυτή.

Ο ορισμός των Kempe και Kempe κρίνεται ως πολύ περιεκτικός και εύχρηστος τόσο για ερευνητικούς όσο και για κλινικούς σκοπούς: "Σεξουαλική παραβίαση είναι η εμπλοκή εξαρτώμενων, ανώριμων ως προς την ολοκλήρωση της ανάπτυξης παι-

διών και εφήβων σε σεξουαλικές δραστηριότητες, τις οποίες δεν κατανοούν συνειδητά, για τις οποίες δεν είναι σε θέση να δώσουν έγκυρη συναίνεση και οι οποίες παραβιάζουν τις αντιλήψεις της κοινωνίας όσον αφορά τους οικογενειακούς ρόλους". Ο γενικός αυτός ορισμός περιλαμβάνει ένα εύρος εμπειριών παραβίασης της σεξουαλικής ελευθερίας του παιδιού με δύο κυρίως μορφές:

α) σεξουαλική παραβίαση χωρίς επαφή, που αναφέρεται σε εμπειρίες παιδιών με επιδειξιμανείς, έκθεση παιδιών σε πορνογραφία και επίμονη προσπάθεια εμπλοκής του παιδιού σε σεξουαλική δραστηριότητα με ενήλικα ή άτομο μεγαλύτερο τουλάχιστον κατά 5 χρόνια, β) σεξουαλική παραβίαση με επαφή, που περιλαμβάνει όλες τις συμπεριφορές με σεξουαλική επαφή, ασελγείς πράξεις, παρά φύση ασελγεία, θωπιές, στοματική επαφή, συνουσία.

Επίδραση στο παιδί

Η μελέτη των επιδράσεων της σεξουαλικής παραβίασης έχει προσεγγισθεί από δύο άξονες: ο πρώτος αφορά αναδρομικό υλικό, δηλαδή ενήλικα άτομα με ιστορικό παιδικής σεξουαλικής κακοποίησης, ενώ ο άλλος βασίζεται σε προδρομική κλινική αξιολόγηση παιδιών-θυμάτων. Τα προβλήματα μπορούν να είναι άμεσα, καλύπτοντας τα δύο πρώτα χρόνια μετά την εμπειρία, και μακροχρόνια.

Άμεσες επιδράσεις περιλαμβάνουν αντιδράσεις φόβου, άγχους, κατάθλιψης, θυμού και επιθετικότητας και ανάρμο-

στης σεξουαλικής συμπεριφοράς. Η μακροχρόνια επίδραση στο παιδί έχει ως κύριο σύμπτωμά της την κατάθλιψη, ενώ παρατηρούνται διαταραχές, όπως εκδηλώσεις άγχους, διαταραχές ύπνου, όρεξης (βουλιμία - ανορεξία), διαταραχή της εικόνας του σώματος κ.α. Η κυριότερη όμως μακροχρόνια επίδραση είναι η χαμηλή εκτίμηση εαυτού, που περιλαμβάνει αισθήματα σπγματος, ψυχολογικής και κοινωνικής απομόνωσης. Μελέτες σε πρώην θύματα αναφέρονται σε δυσκολία ανάπτυξης στενών διαπροσωπικών σχέσεων, προβληματική επικοινωνία με τα ίδια τους τα παιδιά, δυσκολία εμπιστοσύνης σε άλλους. Αντίστοιχες κλινικές μελέτες θυμάτων αιμομειξίας, περιγράφουν προβλήματα σεξουαλικότητας, όπως δυσκολίες προσαρμογής στη σεξουαλική ζωή, ενοχή γύρω από το σεξ, δυσκολία ικανοποίησης, τάση να αποφεύγεται το σεξ ή αντίθετα μια ψυχαναγκαστική βουλιμία για σεξουαλική δραστηριότητα.

Η επίδραση στην κοινωνική λειτουργικότητα του ατόμου αποδεικνύεται από μελέτες σε δείγματα ιερόδουλων, σύμφωνα με τις οποίες 55%-60% από αυτές είχαν κακοποιηθεί σεξουαλικά στην παιδική τους ηλικία από άτομο μεγαλύτερο τουλάχιστον κατά 10 χρόνια, πριν από την πρώτη τους εκούσια σεξουαλική εμπειρία. Σε άλλη μελέτη ιερόδουλων η μέση ηλικία τους κατά την πρώτη θυματοποίησή τους ήταν τα 10 τους χρόνια.

Η σχέση σεξουαλικής παραβίασης στην παιδική ηλικία και μετέπειτα καταχρησής οιοπνεύματος και τοξικών ουσιών εκφράνίζεται ως σταθερό εύρημα σε κλινικές και επιδημιολογικές μελέτες.

Χαρακτηριστικά παιδιών-θυμάτων

Η σεξουαλική παραβίαση παιδιών μέσα στην οικογένεια αποτελεί ένα σύμπτωμα οικογενειακής παθολογίας. Ετσι υποψήφια θύματα είναι όλα τα παιδιά 0-18 χρονών που ζουν σ' ένα οικογενειακό περιβάλλον "υψηλού κινδύνου". Ανάλογα ευάλωτα είναι παιδιά - θύματα σεξουαλικής κακοποίησης από άγνωστα άτομα, αν και στην περίπτωση αυτή εμπλέκονται πολλοί τυχαίοι παράγοντες.

Η μέχρι τώρα έρευνα περιγράφει τα θύματα σε υψηλό ποσοστό (85%) κορίτσια και στους δράστες κατά 85-90% άνδρες. Η σταδιακή αποκάλυψη των διαστάσεων του προβλήματος έχει οδηγήσει σε διαρκώς αυξανόμενα ποσοστά αγοριών θυμάτων και γυναικών δραστών. Πρόσφατες μελέτες αναφέρονται στο ότι για κάθε αγόρι υποψήφιο θύμα αναλογούν 2.5 κορίτσια θύματα.

Η διάγνωση της σεξουαλικής παραβίασης ενός παιδιού στηρίζεται περισσότερο σε στοιχεία της συμπεριφοράς του και λιγότερο σε φυσικά ευρήματα. Θετικά ευρήματα κατά την εξέταση υπάρχουν σε λιγότερο από 40% των παιδιών,

ενώ τα σοβαρά τραύματα είναι σπάνια. Τα φυσικά ευρήματα περιλαμβάνουν τραυματισμούς στην περινεϊκή περιοχή, αφροδίσιο νόσημα ή/και άλλα ευρήματα όπως τραύματα, αμυχές, αιματώματα, ουρολοιμώξεις, δυσκολία στο βάδισμα, κάθισμα, κ.λπ. Γενικότερα προβλήματα συμπεριφοράς, που πρέπει να μας κάνουν να θέσουμε τη σεξουαλική παραβίαση στη διαφορική μας διάγνωση, είναι συμπτώματα όπως απότομη αλλαγή στη διάθεση ή παλινδρόμηση συμπεριφοράς, απότομη απομόνωση, απειθαρχία, τάσεις για

πρόκληση προσοχής, αδυναμία συγκέντρωσης, αιφνίδια σχολική αποτυχία, άρνηση συμμετοχής στη γυμναστική ή στα αθλητικά του σχολείου. Σε μεγαλύτερα παιδιά συχνά εντοπίζεται σεξουαλική παραβίαση σε περιπτώσεις φυγών από το σπίτι, απόπειρων αυτοκτονίας, κρίσεων υστερίας, εξάρτησης από αλκοόλ και άλλες τοξικές ουσίες.

Το μεγάλο μέρος των εμφανών και έμμεσων ευρημάτων, που διευκολύνουν τη διάγνωση της σεξουαλικής παραβίασης στα παιδιά απαιτεί

τη λήψη ενός λεπτομερούς ιστορικού για κάθε ύποπτη περίπτωση. Ο κλινικός οφείλει να συλλέξει πληροφορίες σχετικά με: 1) τις άμεσες επιδράσεις, 2) τις συνθήκες της αποκάλυψης και την επίδραση στο παιδί, 3) την εκτίμηση των συμπτωμάτων του παιδιού, που ακολούθησαν την κακοποίησή του ή άλλα έντονα γεγονότα και 4) το ιστορικό σχετικά με σεξουαλικά μεταδιδόμενες ασθένειες.

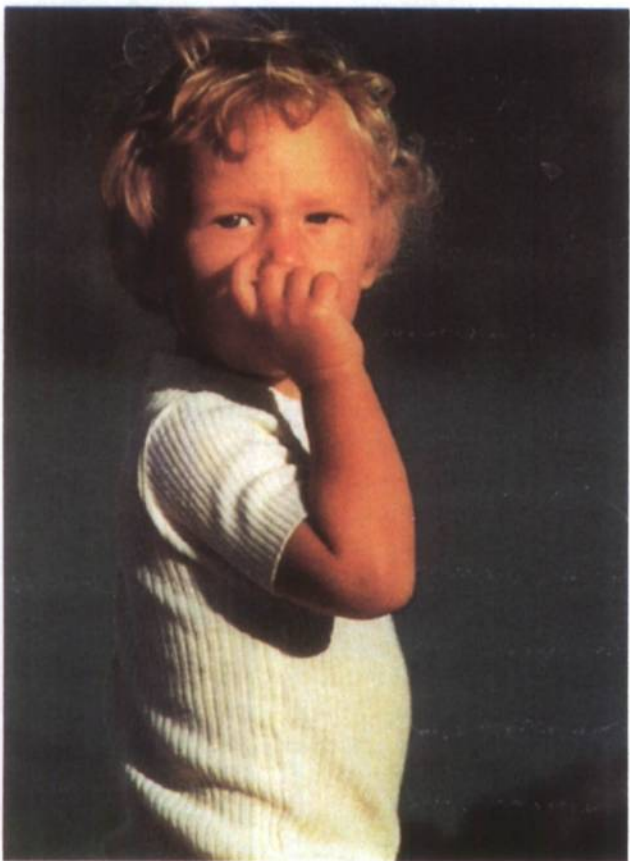
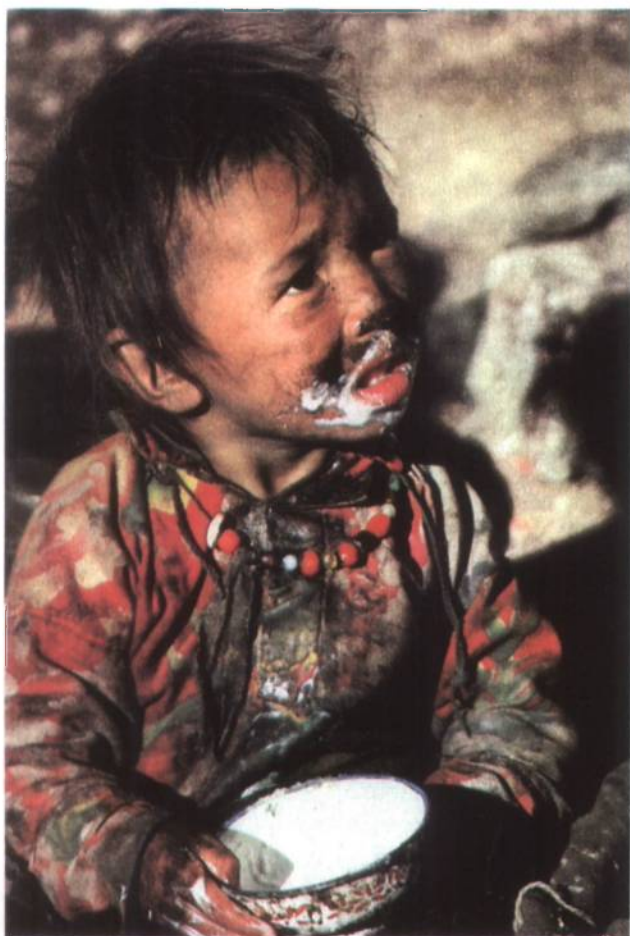
Χαρακτηριστικά των δραστών

Ο μύθος ότι οι δράστες της σεξουαλικής παραβίασης των παιδιών είναι συνήθως άγνωστοι στα θύματα επηρέασε αρνητικά την αποδοχή ότι πρόκειται για ένα οικογενειακό φαινόμενο. Ανάλογη συμβολή στους μηχανισμούς άρνησης ατόμων και ομάδων υπήρξε η άποψη ότι οι δράστες είναι επικίνδυνοι ψυχοπαθείς, σχιζοφρενείς ή φτωχοί και εξαθλιωμένοι.

Σε ποσοστό 75% οι δράστες είναι άτομα γνώριμα στο παιδί και περιλαμβάνουν πατέρες, θείους, πατριούς, παππούδες, φίλους των μητέρων τους, μεγαλύτερους αδελφούς και άλλα συγγενικά ή οικεία άτομα, στα οποία το παιδί έχει εμπιστοσύνη. Οι δράστες προέρχονται από όλες τις κοινωνικές τάξεις, θρησκείες και επαγγέλματα ή ασχολίες που επιτρέπουν την άμεση επαφή με παιδιά (δασκάλοι, γυμναστές, υπεύθυνοι λεσχών, ομάδων). Συνήθως είναι οι ίδιοι παντρεμένοι και έχουν παιδιά. Είναι δυνατόν να αναζητούν θύματα έξω από το άμεσο οικογενειακό τους περιβάλλον ή να κακοποιούν μόνο ένα ή περισσότερα δικά τους παιδιά ή ακόμα και να κακοποιούν δικά τους και άλλα παιδιά.

Οι δράστες περιγράφονται ως άτομα συναισθηματικά, αποστερημένα κατά την παιδική τους ηλικία ή με εμπειρίες

διαφόρων μορφών ενεργητικής ή παθητικής βίας, όπως σωματική κακοποίηση ή/και παραμέληση, σεξουαλική παραβίαση, ψυχολογική κακοποίηση. Αν και η πλειοψηφία των αγοριών που παραβιάζονται σεξουαλικά δεν εξελίσσονται σε δράστες σεξουαλικών αδικημάτων εναντίον παιδιών, μελέτη έδειξε ότι 47% εφήβων δραστών που παρακολούθησε θεραπευτικό πρόγραμμα είχαν κακοποιηθεί σεξουαλικά σε μικρότερη ηλικία. Άλλη μελέτη 139 εφήβων δραστών, που παρακολουθούνται από ειδικό θεραπευτικό πρόγραμμα στη Ν.Υόρκη, αναφέρεται σε ποσοστό 19% με ανάλογες εμπειρίες. Οι περισσότεροι (89%) είχαν κακοποιηθεί από γνώριμα σε αυτούς άτομα. Δεν θα πρέπει να μας εκπλήσσουν τα ποσοστά αυτά ειδικών πληθυσμών, εφ' όσον η σταδιακή αποκάλυψη αγοριών θυμάτων αυξάνει κατά πολύ την αναλογία στον γενικό πληθυσμό. Μιά πρόσφατη ανασκόπηση μελετών επιπολασμού έδειξε ότι 3% ως 30% των ανδρών αναφέρθηκαν σε εμπειρίες σεξουαλικής παραβίασης.

Οι δράστες έχουν επίσης περιγραφεί ως άτομα, που μεγάλωσαν με αυταρχικές μητέρες και που αισθάνονται μειονεκτικά πλάι στη γυναίκα τους, με την οποία έχουν λίγη ή καθόλου σεξουαλική επαφή. Ετσι στρέφονται προς το παιδί -συνήθως τη κόρη- που "εξαπατούν" ξεχωρίζοντάς το από τα άλλα παιδιά της οικογένειας με τρόπους, που το συγκεκριμένο παιδί προτιμά. Η ενδο-οικογενειακή σεξουαλική παραβίαση σπάνια εμπεριέχει χρήση βίας. Τις περισσότερες φορές η μητέρα γνωρίζει τι συμβαίνει έχοντας η ίδια αντιληφθεί τα γεγονότα ή μετά την αποκάλυψη από το παιδί. Η αντιδράσή της όμως συχνά επηρεάζεται από το γενικότερο κλίμα των ενδοοικογενειακών σχέσεων. Ετσι παρατηρούμε μητέρες που σιωπηρά δέχονται το πρόβλημα, γιατί έχουν κάποιο όφελος (π.χ. διακοπή διαταραγμένων σεξουαλικών σχέσεων με σύζυγο) ή γιατί δεν μπορούν να αυτονομηθούν αναλαμβάνοντας συγχρόνως την προστασία των παιδιών (π.χ. έλλειψη προϋποθέσεων για εξασφάλιση εργασίας).

Αιτιολογικοί παράγοντες

Ενώ το πρόβλημα της σωματικής κακοποίησης των παιδιών αποδίδεται στη διαταραχή των σχέσεων και του δεσμού μεταξύ γονιών και παιδιού, το πρόβλημα της σεξουαλικής παραβίασης των παιδιών ως κοινωνικό φαινόμενο αποδίδεται στους τρόπους και διαδικασίες κοινωνικοποίησης των ανδρών, στα πλαίσια δηλαδή μιας κοινωνίας, που πάντα απέδιδε στον άνδρα τον ρόλο του δυνατού, του κατακτητή, που δικαιωνόταν μέσα από τη σεξουαλική του δραστηριότητα και επιτυχία. Η ατομική ψυχοπαθολογία των ανδρών δραστών και των γυναικών -που αποκαλύπτονται όσο προωθείται η έρευνα- ενισχύεται από πρόσθετα προβλήματα, όπως ο αλκοολισμός και η χρήση τοξικών ουσιών, που λειτουργούν ως μηχανισμοί άρσης αναστολών.

Κοινωνικοί προδιαθεσιακοί παράγοντες που έχουν περιγραφεί είναι η κοινωνική απομόνωση της οικογένειας -που δεν σημαίνει απαραίτητα γεωγραφική απομόνωση- η υ-

ψηλή πυκνοκατοίκηση, η αρρώστια, η απουσία, ο θάνατος της μητέρας, η παρουσία πατριού ή φίλου της μητέρας.

Οι οικογένειες αυτές χαρακτηρίζονται είτε ως ενδοστρεφείς είτε ως πολύ προβληματικές. Ενδοστρεφείς οικογένειες είναι εκείνες οι οποίες λειτουργούν ως "κλειστό σύστημα", όπου τόσο οι κακοποιήσεις όσο και οι συγκρούσεις αντλούνται και συμβαίνουν μέσα σ' αυτές. Τα μέλη της οικογένειας έχουν άγχος και αγωνία σχετικά με τυχόν διάλυση ή αλληλοεγκατάλειψη, ο δε μηχανισμός της αιμομειξίας είναι αυτός που κρατάει την οικογένεια μαζί.

Αντίθετα, χαοτικές, πολυ-προβληματικές οικογένειες λειτουργούν χωρίς καθόλου ή σε ασαφή όρια οικογενειακών ρόλων, που επεκτείνονται σε παραβίαση του ταμπού της αιμομειξίας.

Γενικά χαρακτηριστικά στις οικογένειες, όπου ενδημεί το πρόβλημα της σεξουαλικής παραβίασης των παιδιών είναι: α) ιστορικό σεξουαλικής παραβίασης ή ακραίας μορφής συναισθηματικής αποστέρησης στον ένα ή και στους δύο γονείς, β) σοβαρές διαταραχές στο συζυγικό ρόλο, γ) σεξουαλική δυσαρμονία μεταξύ των συζύγων, δ) αντιστροφή ρόλου μάνας - κόρης, ε) προβλήματα επικοινωνίας, ζ) ασαφή όρια ρόλων και η) η σεξουαλική παραβίαση χρησιμοποιείται ως μηχανισμός παθολογικής ισορροπίας.

Επίλογος

Η αποκάλυψη του φαινομένου της σεξουαλικής παραβίασης των παιδιών συνδέεται με μια σταδιακή αλλαγή των κοινωνικών στάσεων προς την σεξουαλικότητα. Η εμφάνιση και δημόσια συζήτηση του προβλήματος του AIDS ώθησε στην "εκλαίκευση" όρων και θεμάτων, που ποτέ ως τώρα δεν συζητούνταν δημόσια ούτε και ιδιωτικά. Παρ' όλα αυτά βαθιές στάσεις και αντιλήψεις συντηρούν και καλλιεργούν ένα κλίμα άρνησης της ύπαρξης του προβλήματος. Η άρνηση αυτή δεν καλλιεργείται μόνο από τα θύματα, τις οικογένειες τους και φυσικά τους δράστες, αλλά από όλη την κοινωνία, η οποία δεν αντέχει να αποδεχθεί την ευθύνη και να αναλάβει την αντιμετώπιση και την πρόληψή του.

Η επίδραση της σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών στη σεξουαλικότητά τους έχει τονισθεί από ερευνητικά δεδομένα, που υποδεικνύουν ότι οδηγεί σε πολύ πιο νωρίς έναρξη σεξουαλικής συναλλαγής, ασταθείς και σύντομους δεσμούς κατά την εφηβεία, απρογραμματίστες κυήσεις και μεγαλύτερο αριθμό εκτρώσεων. Τα ευρήματα αυτά κρίνονται σημαντικά σε μια ιστορική περίοδο, που έχει σπινταλισθεί με την αποκάλυψη του προβλήματος του AIDS, γιατί τα παιδιά - θύματα σεξουαλικής παραβίασης θεωρούνται ως περιπτώσεις υψηλού κινδύνου για AIDS.

Γενικά όμως το θέμα της παιδικής σεξουαλικότητας (άσχετα από το φαινόμενο της παραβίασης) χρειάζεται να ερευνηθεί συστηματικότερα, εφ' όσον οι στάσεις και οι απόψεις γύρω από τη σεξουαλικότητα, που επικρατούσαν πριν 20 χρόνια, μπορεί να μην ισχύουν σήμερα. Παιδιά 9-10 χρόνων ζευγαρώνουν και πηγαίνουν σε πάρτυ, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης βομβαρδίζουν τα μικρά παιδιά με διαφημίσεις με σεξουαλικό περιεχόμενο, παιδιά μπορούν να νοικιάσουν βιντεοκασσέτες με σεξουαλικό περιεχόμενο χωρίς κανέναν έλεγχο. Η μιμητική αυτή συμπεριφορά μικρών παιδιών, που με άνεση μιλούν και συμπεριφέρονται ως έφηβοι ή/και ως νέοι ενήλικες, αποδεικνύει ότι όντως η σεξουαλικότητα της παιδικής ηλικίας μεταβάλλεται.

Είναι, λοιπόν, ανάγκη να ευαισθητοποιηθούν όλοι οι επιστήμονες που έρχονται σ' επαφή με παιδιά, όχι μόνο σχετικά με τη σταδιακή αλλαγή της παιδικής σεξουαλικότητας και τους παράγοντες που συνεισφέρουν σ' αυτή, αλλά και τις αποκλίσεις της σεξουαλικής συμπεριφοράς και των κοινωνικών συνθηκών, που οδηγούν στη σεξουαλική θυματοποίηση των παιδιών. Τα παιδιά προσπαθούν με το δικό τους τρόπο να μιλήσουν για τους κινδύνους και τις εμπειρίες όλων των μορφών σεξουαλικής παραβίασης. Μιλούν με το λόγο, με προβλήματα συμπεριφοράς που παρουσιάζουν, με ψυχοσωματικές διαταραχές. Οι επαγγελματίες οφείλουν να γνωρίζουν πώς "να ακούν" το πρόβλημα και, πέρα από ο,τιδήποτε άλλο, να τα πιστεύουν, εφ' όσον κανένα παιδί δεν μπορεί να φανταστεί ή να σκηνοθετήσει τη σεξουαλική του θυματοποίηση.

"Η συνεργασία και ο συντονισμός των προσπάθειών των συλλόγων πρωτοβουλίας γονέων σε παγκόσμιο επίπεδο είναι αναγκαίος για την αντιμετώπιση των ολοκληρωτικών αιρέσεων και των νέων θρησκευτικών κινήσεων." Στο συμπέρασμα αυτό κατέληξαν οι 120 ειδικοί επιστήμονες ερευνητικών κέντρων, νομικοί, κοινωνικοί λειτουργοί και εξειδικευμένοι συνεργάτες από 16 χώρες που έλαβαν μέρος στο Γ' Διεθνές Συνέδριο Συλλόγων Πρωτοβουλίας Γονέων, με θέμα: "Ανθρώπινα δικαιώματα και αξίες -Κοινωνικά προβλήματα λόγω ψυχικής εξάρτησης από ολοκληρωτικές αιρέσεις και νέα θρησκευτικά κινήματα στην Ευρώπη".

Ο Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ πρόσφατα σε μήνυμά του υπογράμμισε ότι είναι πλέον επιτακτική η ανάγκη να προσδιοριστούν τα προβλήματα τα οποία δημιουργούνται από την παρουσία και τα θρησκευτικά "πιστεύω" ετερόκλητων ομάδων με ολοκληρωτικές δομές και να μελετηθούν τρόποι αντιμετώπισης των προβλημάτων αυτών.

ΑΙΡΕΣΗ.

ΕΝΝΟΙΑ ΚΑΙ ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η λέξη παράγεται από το ρήμα αιρούμαι (= εκλέγω, προτιμώ) και γενικά σημαίνει εκλογή, προτίμηση. Στην Καινή Διαθήκη η λέξη χρησιμοποιείται επανειλημμένα με την έννοια της ιδιαίτερης θεολογικής κατεύθυνσης, της θρησκευτικής μερίδας -ομάδας, της έριδας -φιλονικίας και της ετεροδοξασίας. Με την έννοια της ξεχωριστής θρησκευτικής μερίδας ή, καλύτερα, της θρησκευτικής κίνησης χρησιμοποίησε τη λέξη ο ρήτορας Τερτύλλος, ο οποίος κατηγορήσε τον Απόστολο Παύλο ενώπιον του ηγεμόνα Φήλικα, σαν "πρωτοστάτην της των Ναζωραίων αιρέσεως" (Πράξ. 24,5). Ο Απόστολος Παύλος στην απάντησή του διευκρίνησε ότι "κατά την οδόν ἡν λέγουσιν αἵρεσιν οὕτως λατρεύω τῷ πατρίῳ Θεῷ" (Πράξ. 24,14). Με την ίδια έννοια βρίσκουμε τη λέξη: "Περί μὲν γὰρ τῆς αι-

ρέσεως ταύτης γνωστὸν ἡμῖν ἐστὶν ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται" (στο χωρίο Πράξ. 28,22).

Ο Απόστολος Παύλος χρησιμοποιεί τη λέξη αιρετικός: "Αἱρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νοθεσίαν παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος καὶ αμαρτάνει, ὧν αυτοκατάρκτης" (στο χωρίο Τίτ. 3,10-11). Το εδάφιο τούτο μας υπενθυμίζει τους λόγους του Κυρίου, "...εάν δε παρακούσει αυτῶν εἰπέ τῇ ἐκκλησίᾳ, εἰάν δε καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡς περ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης" (Ματθ. 18,17).

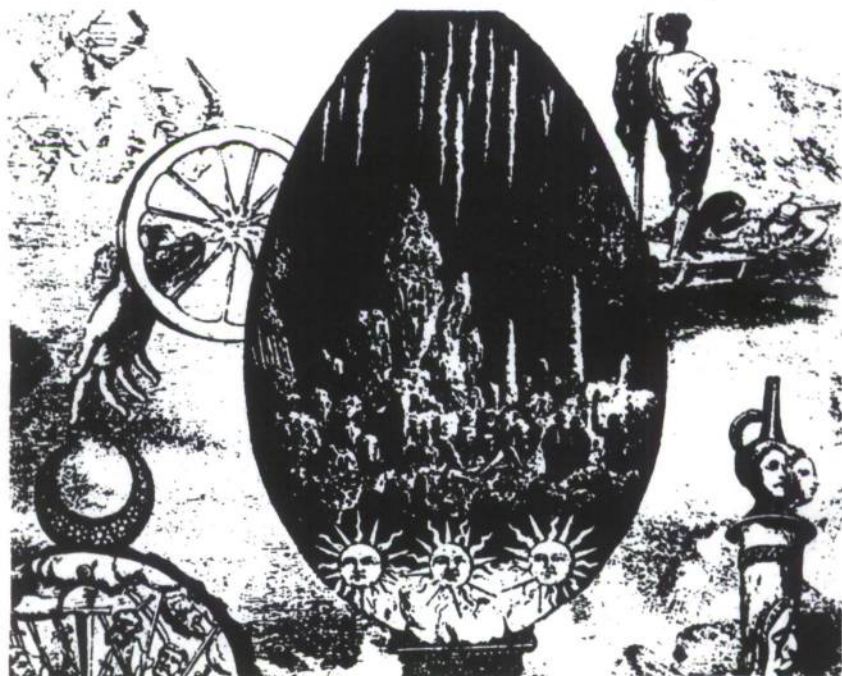
Αρχικά κάθε απόσχιση από την Εκκλησία χαρακτηριζόταν ως αίρεση.

Σήμερα η αίρεση κατανοείται κατά στενότερο τρόπο. Ως αίρεση χαρακτηρίζεται συνήθως μια θρησκευτική κοινότητα -κοινωνία, η οποία έχει αποσχισθεί από μία από τις Μεγάλες Χριστιανικές Εκκλησίες: Την Καθολική, την Ορθόδοξη ή την Προτεσταντική.

Η άποψη αυτή, η οποία προσεγγίζει κάπως την αντίστοιχη προτεσταντική περί Εκκλησίας και αίρεσης, σήμερα είναι η επικρατέστερη στη θεολογική επιστήμη, αφού εκτός των προτεσταντών την υιοθετούν και αρκετοί ρωμαιοκαθολικοί και ορθόδοξοι θεολόγοι. Σύμφωνα με την άποψή τους ο Χριστιανικός κόσμος αποτελείται από:

1) ΜΕΓΑΛΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ

Σαν τέτοιες χαρακτηρίζονται η Ορθόδοξη, η Ρωμαιοκαθολική και οι αρχαιότερες και μεγαλύτερες Προτεσταντικές "Εκκλησίες", δηλαδή η Λουθηρανική, η Αγγλικανική και οι Μετερυθμισμένοι. Ο χαρακτηρισμός "Μεγάλες Εκκλησίες" συνδέεται κυρίως με τον μεγάλο αριθμό των μελών τους και όχι με τη σχέση στην οποία βρίσκονται προς την αρχαία ενωμένη Εκκλησία. Με ορθόδοξα κριτήρια οι αρχαίες Εκκλησίες της Ανατολής (η Νεστοριανική,

η Κοπτική, η Αρμενική καθώς και η Παλαιοκαθολική), βρίσκονται πλησιέστερα σε αυτό που εμείς ονομάζουμε Εκκλησία, από ό,τι οι προτεσταντικές Ομολογίες, μολονότι από άποψη μελών οι τελευταίες είναι μεγαλύτερες.

2) ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ

Σε αυτές ανήκουν οι Προεσβυτερικοί, οι Κογκρεσιοναλιστές, οι Βαπτιστές κ.α. Κατά τον θεολόγο W. Baritz στην περίπτωση των μεθοδιστών μπορούν να υπαχθούν οι Μεννονίτες και ο Στρατός της Σωτηρίας. Κατά τον ίδιο Θεολόγο η "Εταιρεία των Φίλων", δηλαδή οι Κουάκεροι, δεν πρέπει να κατατάσσεται στις Ελεύθερες Εκκλησίες αλλά στις αιρέσεις.

Οι ονομαζόμενες Ελεύθερες Εκκλησίες, όταν αρχικά αποσχίστηκαν από τις μεγάλες προτεσταντικές Ομολογίες - "Εκκλησίες", εθεωρούντο και αυτές ως αιρέσεις. Επειδή όμως τελικά απέβαλαν πολλές ακραίες θέσεις τους και κυρίως την ιδέα ότι αποτελούν τη μία και μοναδική Εκκλησία του Χριστού και μάλλον υιοθέτησαν το προτεσταντικό "δόγμα" της "αόρατης Εκκλησίας", έγιναν δεκτές από τους παραδοσιακούς Διαμαρτυρομένους ως εκκλησίες.

Ο χαρακτηρισμός τους ως "ελεύθερες" γίνεται τόσο για διάκρισή τους από τις άλλες Εκκλησίες (Grosskirchen,

Nationalkirchen, Volkskirchen), όσο και επειδή θέλουν να είναι τελείως χωρισμένες και ανεξάρτητες από την Πολιτεία, στην οποία δεν αναγνωρίζουν κανένα δικαίωμα ελέγχου ή επέμβασης στις υποθέσεις τους.

2α) ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ (ΠΣΕ).

Με τις "Ελεύθερες Εκκλησίες" έχουμε επανάληψη εκείνου που συνέβη παλαιότερα με τις θεωρούμενες ως Μεγάλες Προτεσταντικές Εκκλησίες. Ενώ δηλαδή αυτές μετά την απόσχισή τους από τη Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία, για πολλά χρόνια ονομάζονταν αιρέσεις, αργότερα, επικράτησαν, παγιώθηκαν και επειδή προέκυψαν νέες αιρέσεις πιο ακραίων θέσεων, έγιναν δεκτές από τους θεολόγους πλέον σαν Εκκλησίες. Από τότε όταν μία αίρεση αποβάλλει τη διεκδίκηση της αποκλειστικότητας στην έννοια Εκκλησία και ορθή πίστη και δεχθεί το τριαδικό δόγμα και το προτεσταντικό δόγμα της "αόρατης Εκκλησίας", αποχαρκτηρίζεται από αίρεση και, εφόσον το επιθυμεί, γίνεται δεκτή σαν Εκκλησία και σαν μέλος του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών (ΠΣΕ).

Δεν είναι δυνατό μια αποχαρκτηρισμένη αίρεση να γίνει δεκτή από την Ορθόδοξη Εκκλησία αλλά ούτε και από

την Ρωμαιοκαθολική, η οποία δεν μετέχει στο ΠΣΕ.

2β) ΕΛΛΗΝΟΡΘΟΔΟΞΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΣΕ

Η συμμετοχή της Ελληνορθόδοξης Εκκλησίας στο ΠΣΕ δεν σημαίνει υπαναχώρηση και απεμπόληση της αξίωσης ότι μόνο αυτή βρίσκεται στην ίδια ευθεία με την Εκκλησία των επτά Οικουμενικών Συνόδων και επομένως είναι η Μία Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία του συμβόλου της Πίστεως ούτε ότι έπαυσε να θεωρεί τις προτεσταντικές Ομολογίες σαν "αιρέσεις" με την ευρύτερη έννοια της λέξης. Και αν επισήμως κάποτε δεν τις ονομάζει αιρέσεις, αυτό δεν έχει τόσο σημασία, όση έχει η άρνηση της διακοινωνίας (Intercommunio) από την Ορθόδοξη Εκκλησία. Η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν μεταδίδει τα Μυστήριά της σε μη Ορθοδόξους και απαγορεύει στα μέλη της να τα λαμβάνουν από Ετεροδόξους.

3) ΑΙΡΕΣΕΙΣ

Κατά τον ρωμαιοκαθολικό θεολόγο K. Algemissen ως αίρεση μπορεί να θεωρηθεί μια θρησκευτική κοινωνία - κοινότητα, η οποία με τη δονατιστική έννοια της Εκκλησίας (ως κοινωνίας) των εκλεκτών, την αυστηρή και άκαμπτη ηθικολογία και το ριζοσπαστισμό συνδέει έναν θρησκευτικό ενθουσιασμό και μία, μερικές φορές, πολύ ενοχλητική προπαγανδιστική δραστηριότητα, η οποία εμμένει τυφλά στις ιδιαίτερες διδασκαλίες της και ένεκα των εσχατολογικών και χιλιαστικών προσδοκιών της λαμβάνει θέση εντελώς εχθρική έναντι του πολιτισμού.

Όπως προκύπτει από τον ορισμό τούτο, ο Algemissen θεωρεί αιρέσεις, με τη στενή έννοια της λέξης, γενικότερα τις εκτός του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών θρησκευτικές Οργανώσεις - Κινήσεις, οι οποίες έχουν κάνει την εμφάνισή τους κατά τον τελευταίο αιώνα και διεκδικούν την αποκλειστικότητα στην κατοχή της αποκαλυμμένης από τον Ιησού Χριστό Θείας αλήθειας και στην πραγμάτωση από τα μέλη τους του χριστιανικού ιδεώδους.

Οι πιο γνωστές από τις σύγχρονες αιρέσεις είναι:

1) Οι Αντβεντιστές της Εβδομης Ημέρας. 2) Οι μάρτυρες του Ιεχωβά. 3) Οι Μελετιστές της Βίβλου. 4) Η Εκκλησία των Ευαγγελιστών. 5) Η Εκκλησία αποκαταλλαγής των Πάντων. 6) Η Αποστολική Εκκλησία της Πεντηκοστής. 7) Η Εκκλησία του Θεού της Πεντηκοστής. 8) Η Αποστολική Εκκλησία (Του τετραγωνικού Ευαγγελίου). 9) Η Εκκλησία του Θεού του πλήρους Ευαγγελίου. 10) Η Εκκλησία της Χριστιανικής Επιστήμης. 11) Οι Χριστιανοί αδελφοί (Πλυμμούθιοι). 12) Η Εκκλησία του Θεού. 13) Η Εκκλησία του Χριστού και 14) Οι Μορμόνοι ή οι Άγιοι της Υστερης Ημέρας.

ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Η επέλαση των αιρέσεων υποβοηθείται αισθητά από τις νέες συνθήκες ζωής, τις οποίες έχει δημιουργήσει η βιομηχανοποιημένη και καταναλωτική κοινωνία μας και κυρίως το καταθλιπτικό αίσθημα απομόνωσης και μοναξιάς των ανθρώπων των αστικών και ημιαστικών περιοχών, από τις οποίες προέρχονται και οι περισσότεροι από τους αιρετικούς. Οι πολυάριθμες ενορίες στις περιοχές αυτές δε βοηθούν τους ενορίτες να απαλλαγούν από τα αισθήματα αυτά, αφού στις περισσότερες περιπτώσεις και αυτοί οι συχνά εκκλησιαζόμενοι είναι άγνωστοι όχι μόνο μεταξύ τους αλλά και με τους κληρικούς της ενορίας τους.

Θα πρέπει ακόμη να ερευνηθεί και το ενδεχόμενο, η δυσκολία ή η αδυναμία πολλών, λόγω γλώσσας και μη συχνού εκκλησιασμού, να παρακολουθήσουν τις εκκλησιαστικές ακολουθίες, να συμβάλλει σε κάποιο βαθμό στην παθητική συμμετοχή τους σε αυτές και να έχει κάποιο ποσοστό ευθύνης στην αραίωση του εκκλησιασματος που παρατηρείται στους Ορθόδοξους Ναούς, τη στιγμή που οι ευκτήριοι οίκοι των αιρέσεων είναι πλήρεις και διαρκώς αυξάνουν.

Πρέπει να σημειωθεί επίσης ότι οι αιρέσεις δεν έχουν να επιδείξουν τον πλούτο και τη μεγαλοπρέπεια, αλλά ούτε και τον πλούσιο θεολογικό συμβο-

Απο ομαδική βάπτισμα Μαρτύρων του Ιεχωβά.

λισμό της Ορθόδοξης λατρείας. Πλεονεκτούν, όμως, αισθητά στον ψυχολογικό παράγοντα. Η εκλαϊκευση της πίστεως και η απλοποίηση της λατρευτικής πράξης και ζωής, ο μικρός αριθμός μελών της κάθε τοπικής "εκκλησίας"-συναθροίσεως (συνήθως μέχρι 200), η ομοιογένεια και η αλληλογνωριμία τους, η ενεργός συμμετοχή όλων στις επιδιώξεις και τις εκδηλώσεις της τοπικής "εκκλησίας", το πνεύμα αλληλεγγύης κ.λπ, είναι παράγοντες, οι οποίοι εντυπωσιάζουν και διευκολύνουν σημαντικά τους προσηλυτιστικούς στόχους των αιρέσεων.

Πρέπει ακόμη να υπογραμμίσουμε: 1) Την άρτια οργάνωση και την άριστη κατάρτιση στην τεχνική του προσηλυτισμού, στον οποίο είναι αφιερωμένα άφθονα οικονομικά μέσα και τον ασκούν με ζήλο όλα τα μέλη τους. 2) Τον λιτό και σύμμετρο τρόπο ζωής των αιρετικών. Οι σύγχρονες αιρέσεις, μολονότι εξαίρουν την προτεσταντική θέση ότι ο άνθρωπος σώζεται "διά της πίστεως", δίνουν μεγάλη σημασία στην αυστηρή

τήρηση των ηθικών παραγγελμάτων της Αγίας Γραφής.

Η, εξωτερικά τουλάχιστον, χριστιανοπρεπής ζωή των αιρετικών και η επίδειξη ζωηρού ενδιαφέροντος για τα προσωπικά προβλήματα του συνομιλητή τους εντυπωσιάζουν τους απλοϊκούς και τους απληροφόρητους. Αυτοί συνήθως προτρέπονται να συγκρίνουν τη δική τους ζωή (των αιρετικών) με τον τρόπο ζωής των μελών των μεγάλων Εκκλησιών και ιδιαίτερα των κληρικών. Τα σκάνδαλα του κλήρου, τα οποία έρχονται στη δημοσιότητα, μεγαλοποιούμενα και γενικευόμενα από τους αιρετικούς, αποτελούν οπωσδήποτε άριστο συμμαχό τους.

ΑΙΤΙΑ

ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

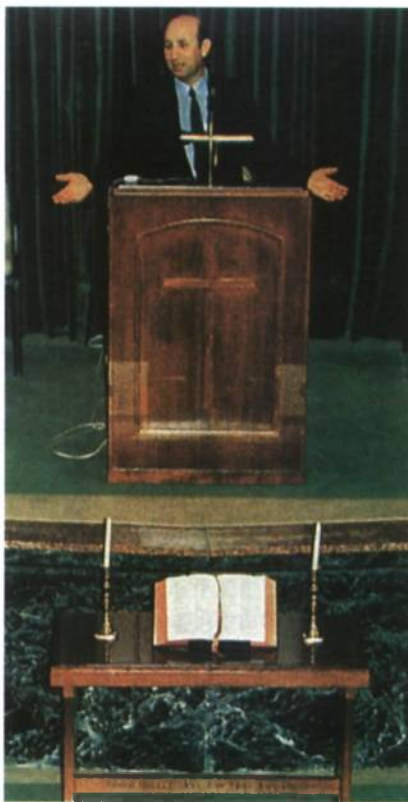
Στην αναζήτηση των αιτίων των σύγχρονων αιρέσεων θα πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι η εμφάνιση αιρέσεων και σχισμάτων δεν είναι μόνο χριστιανικό φαινόμενο, αλλά καθολικό. Παρατηρείται σε όλες τις μεγάλες θρησκείες. Πα-

ρόλληλα το φαινόμενο αυτό του "κατακερματισμού" παρατηρείται έντονα και στις πολιτικές ιδεολογίες, ιδιαίτερα στις μέρες μας. Θα μπορούσε κανείς να μιλήσει για κρίση συνειδήσεως του ανθρώπου του εικοστού αιώνα, η οποία του δημιουργεί το αίσθημα φυγής από καθετί το παραδοσιακό, το "παλιό", το δοκιμασμένο και κοινώς αποδεκτό. Εξωθείται στην αναζήτηση του "νέου", του ασυνήθιστου, του μοντέρνου και πολλές φορές του εκκεντρικού και έκφυλου. Ωστόσο στη γένεση και στη διάδοση των αιρέσεων σημαντικά συμβάλλουν και λόγοι κοινωνικοί και ψυχολογικοί.

Είναι ενδεικτικό ότι οι αιρέσεις παρουσιάστηκαν σε κοινωνικά και πολιτιστικά υποβαθμισμένες περιοχές, όπως και οι αιρετικοί στην πλειοψηφία τους προέρχονται από τις κατώτερες κοινωνικές τάξεις ή είναι άτομα με ειδικά προβλήματα. Κοινά τους χαρακτηριστικά είναι ο φανατισμός, το μίσος κατά της Πολιτείας και των μεγάλων Εκκλησιών και η αντικοινωνική συμπεριφορά.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

Οι αιρέσεις αυτές, των οποίων ο χαρακτηρισμός ως σύγχρονες δικαιολογείται και από την ασυνήθιστη για την εποχή μας προσυληπτική δραστηριότητα και την εντυπωσιακή αύξηση των

Οι Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας, δεν πίνουν, δεν καπνίζουν και τηρούν αυστηρά την Αργία του Σαββάτου.

μελών τους σε όλο τον κόσμο -ακόμη και εκεί όπου έχουν τεθεί εκτός νόμου- αποτελούν πράγματι μια επιστημονική ενότητα, αφού έχουν πολλά κοινά σημεία μεταξύ τους.

Τα γνωρίσματα εκείνα που άλλοτε

λιγότερο και άλλοτε περισσότερο χαρακτηρίζουν τις σύγχρονες αιρέσεις είναι:

1) Η λαϊκίστικη και ομιχλώδης θεολογία τους, την οποία όταν θελήσουμε να αναγάγουμε σε θεολογικό σύστημα, διαπιστώνουμε σωρεία από αντιφάσεις, αυτοαναιρέσεις και κενά.

2) Η αποσπασματική και αυθαίρετη ερμηνεία της Αγίας Γραφής. Συνήθως απομονώνουν κάποια χωρία της Γραφής, τα παρερμηνεύουν ή τα παραποιούν και απολυτοποιώντας τα προσπαθούν να προσαρμόσουν σε αυτά την όλη διδασκαλία της Γραφής.

3) Η άποψη περί συνέχισης και συμπλήρωσης της Θείας εν Χριστώ Αποκάλυψης. Οι αιρέσεις στηρίζονται στην απόλυτη αυθαινία κάποιου ή κάποιων προσώπων, τα οποία και θεωρούν εξίσου με τους Αποστόλους και ακόμη με τον ίδιο τον Κύριο, θεόπνευστα.

4) Η κάθε μια διεκδικεί για τον εαυτό της την Εκκλησία "λείμμα" ή "υπόλοιπον των εσχάτων ημερών". Οι άλλες Εκκλησίες και μάλιστα οι Μεγάλες Χριστιανικές Εκκλησίες θεωρούνται από μερικές αιρέσεις σαν όργανα του σατανά. Τις έχουν ταυτίσει με την "Βαβυλώνα" και την "πόρνη" της αποκάλυψης και διακηρύττουν ότι πρόκειται να αφανιστούν κατά "τον επικείμενο" πόλεμο του Αρμαγεδδώνα!

5) Οι περισσότερες από αυτές τηρούν αρνητική στάση έναντι του κόσμου, του πολιτισμού και των πολιτικών αρχών, τις οποίες εκλαμβάνουν, στις περισσότερες περιπτώσεις, σαν όργανα του σατανά.

6) Η έντονη προσδοκία της ταχείας έλευσης του Χριστού. Σε μερικές περιπτώσεις μπορεί να γίνει λόγος για εσχολογική υστερία.

7) Η προσδοκία της χιλιετούς βασιλείας του Χριστού.

8) Ο φανατισμός, η αδιαλλαξία και η καχυποψία έναντι όλων όσων δεν ανήκουν στην "εκκλησία" τους. (Οι εκδηλώσεις αυτές χαρακτηρίζουν συνήθως όλες τις μειονότητες).

9) Τα φαινόμενα άκρατου ενθουσιασμού (της γλωσσολαλίας, της θεραπείας ασθενών, της προφητείας δια της επενέργειας του Αγίου Πνεύματος

κ.λπ.) σύμφωνα με τους ισχυρισμούς τους ή αποτελούν απάτη ή πρόκειται για υστερικές καταστάσεις ή αποτελούν προϊόν πλάνης. Οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, σύμφωνα με τις παραινήσεις της Εκκλησίας μας, δεν πρέπει να παρασύρονται από τους κομπασμούς αυτούς.

10) Η ενεργός συμμετοχή όλων των μελών στις δραστηριότητες και στις εκδηλώσεις της "τοπικής εκκλησίας".

Όλα τα παραπάνω και σε συνδυασμό με την υπόσχεση μιας δικαιότερης κοινωνικής συμβίωσης και με την διαβεβαίωση ότι ο αναμενόμενος Χριστός θα τιμωρήσει σκληρά τους άδικους και θα ανταμείψει εκείνους οι οποίοι τον υπηρετούν κατά τον τρόπο που με τέχνη και πειθώ υποδεικνύουν οι διάφοροι "ειδικοί" αιρεσιάρχες, οδηγούν συχνά στην επιτυχία των προσπαθειών τους.

ΠΩΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΝΤΑΙ

Όπως προαναφέραμε, η εξάπλωση όλων αυτών των θρησκευτικών κινήματων, οφείλεται στην ενεργό προσηλυτιστική δράση των μελών του και χαρακτηρίζει έντονα την εποχή μας. Ο προσηλυτισμός αυτός με το άρθρο 4 παρ. 2 του ΑΝ 1363/38, καθώς και με το άρθρο 13, παρ. 1-2 του Συντάγματος του 1975, έχει αναχθεί σε αυτοτελή μορφή εγκληματικής συμπεριφοράς σε βάρος της επικρατούσας θρησκείας.

Ο όρος "προσηλυτισμός" οπαδών έχει έννοια αρνητική. Περιγράφει αποδοκιμαζόμενες μορφές κοινωνικής συμπεριφοράς, όπως τη χρησιμοποίηση αθέμιτων μέσων, απατηλών υποσχέσεων και απειλών, στην προσπάθεια διείσδυσης στη θρησκευτική συνείδηση των ατόμων. Ετσι, χρησιμοποιείται για να αποδοκιμάζει ανθρώπινες συμπεριφορές ή για τον εντοπισμό, με βάση την ισχύουσα νομοθεσία, μιας εγκληματικής πράξης. Ως προς τις άλλες διαδικασίες που προηγουμένως απέδιδε, δηλαδή της μετάδοσης της θρησκευτικής διδασκαλίας με θεμιτά μέσα, έχει περιπέσει σήμερα σε αχρηστία.

Η καλή γνώση όμως της ιστορίας, της οργάνωσης του τρόπου δράσης και ιδιαίτερα της διδασκαλίας των αιρέ-

σεων αποτελεί πράγματι πρωταρχικό παράγοντα για την επιτυχή αντιμετώπιση των αιρέσεων. Ειδικοί ερευνητές δηλώνουν ότι η αντιμετώπισή τους δεν πρέπει να γίνεται με τα όργανα της τά-

ξης και του Νόμου. Η τακτική αυτή όχι μόνο δεν αποδίδει στην εποχή μας, αλλά, ανθετικά, προκαλεί συμπάθεια υπέρ των αιρετικών σε μια μερίδα υπολογίσιμη από άποψη αριθμού ανθρώ-

πων, οι οποίοι και τους εκλαμβάνουν ως θύματα του κατεστημένου και τους ηρωοποιούν. Η αντιμετώπιση, λοιπόν, των αιρέσεων πρέπει να βασίζεται στη θεολογική αντιπαράθεση, στη σωστή

Αλλωστε όλες οι αιρέσεις έχουν την ευχέρεια να ελίσσονται θεολογικά, να προσαρμόζουν δηλαδή, τη διδασκαλία τους στις απαιτήσεις της κάθε περίπτωσης προς χάρη του μοναδικού

συνήθειά τους να αλλάζουν συχνά όνομα. Πολλές φορές οι τοπικές "εκκλησίες" της ίδιας αίρεσης διαφέρουν ως προς την προσωνυμία τους όχι απλώς από κράτος σε κράτος αλλά και από πόλη σε πόλη ή και από περιοχή σε περιοχή της ίδιας πόλης! Εκτος αυτού πολλές φορές συναντούμε "ευκτήριους οίκους" αιρετικών, οι οποίοι έχουν το ίδιο όνομα (λ.χ. Εκκλησία του Θεού, Εκκλησία του Χριστού κ.λπ), χωρίς όμως και να ανήκουν στην ίδια αίρεση ή στην ίδια ομάδα αιρέσεων.

Αν ακόμη λάβουμε υπόψη τη συχνή διάσπαση των αιρέσεων -συνήθως για προσωπικούς λόγους- και τη δημιουργία νέων με άλλο ή παρεμφερές όνομα και με την ίδια ή με κάποιες αποκλίσεις διδασκαλία, είναι εύκολο να αντιληφθούμε τις δυσκολίες, τις οποίες συναντούν και αυτοί οι ερευνητές ακόμη στην προσπάθειά τους να συντάξουν έναν πλήρη κατάλογο των αιρέσεων.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Επιδίωξη της αναφοράς αυτής είναι να δώσει το ερέθισμα σε κάθε Ορθόδοξο Χριστιανό να αναζητήσει την πραγματική αλήθεια. Να γίνει συνειδητός Ορθόδοξος Χριστιανός, που γνωρίζει τις φωνές των αιρετικών "σειρήνων" και δεν παρασύρεται στις με τέχνη και πειθώ διαδιδόμενες κακοδοξίες τους.

Να είναι σε θέση να ενισχύει την πίστη των μελών της οικογένειάς του και να αντρκούει τα επιχειρήματα και τους συλλογισμούς των αιρετικών, που γίνονται ολοένα και πιο προκλητικοί, υπενθυμίζοντάς τους τούτο μόνο: Η συνειδητή παραποίηση των αληθειών της πίστεως από κάποιο μέλος της Εκκλησίας, άσχετα από την λέξη με την οποία αποδίδεται, αποτελεί βεβήλωση της αληθινής πίστης, απόρριψη της αυθεντικότητας της εκκλησιαστικής παράδοσης και, τέλος, βλασφημία κατά του Αγίου Πνεύματος.

Επιμέλεια: Αρχιψύλακας Δημήτρης Φραγκούλης.

Βιβλιογραφία:

1. Γιαννοπούλλου Βασιλείου Ν., "Σύγχρονες αιρέσεις", Αθήνα 1992 και
2. Λοβέρδου Ανδρέα Ν., "Προσηλυτισμός"

διαφώτιση και στο νηφάλιο και απροκατάληπτο διάλογο, όπου αυτός είναι δυνατός.

Δεν είναι πάντοτε εύκολο να γνωρίσουμε σε βάθος τις σύγχρονες αιρέσεις. Η δυσχέρεια οφείλεται στο γεγονός ότι οι περισσότερες από αυτές δεν έχουν διαμορφώσει σταθερές θεολογικές θέσεις ή αν έχουν κάποιες, αποφεύγουν να αναφέρονται σε αυτές, επιμένοντας κυρίως σε θέματα εσχατολογικά ή του πρακτικού χριστιανισμού.

σκοπού τους που είναι ο προσηλυτισμός οπαδών.

Αποτέλεσμα αυτής της τακτικής είναι οι πολλές αντιφάσεις στις οποίες περιπίπτουν. Οι αντιφάσεις και οι ανακολουθίες των αιρετικών είναι το πιο ευάλωτο σημείο τους, γι' αυτό και πρέπει ο Ελληνορθόδοξος συνομιλητής τους να τις επισημαίνει και να τις ελέγχει.

Μια πρόσθετη δυσκολία για να γνωρίσουμε τις νέες αιρέσεις αποτελεί η

Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΛΗΨΗΣ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Η Επιτροπή Υπουργών, κατά τους όρους του Αρθρου 15.β του Καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Εκτιμώντας την αυξανόμενη δημόσια ανησυχία για την αύξηση του αριθμού των καταγγελλομένων εγκλημάτων, τα περιορισμένα αποτελέσματα των κατασταλτικών ποινικών μέτρων, τον εξ αυτού του λόγου προστιθέμενο φόρτο στο σύστημα ποινικής δικαιοσύνης.

Εχοντας γνώση της ανάγκης να γίνεται η άριστη χρήση των προσφερόμενων πόρων, όπως εμφανικά τονίζεται στα πορίσματα της 14ης Διάσκεψης των Ευρωπαϊών Υπουργών Δικαιοσύνης, με ακριέρωση ιδιαίτερης προσπάθειας σε εγκληματο-προληπτικές στρατηγικές, που να στοχεύουν στη μείωση της θυματοποίησης και την ελάφρυνση του βάρους του συστήματος ποινικής δικαιοσύνης.

Εκτιμώντας την ποικιλία των δυνατών προσεγγίσεων σ' αυτό το πεδίο, που περιλαμβάνει μέτρα για την επίγεια των κοινωνικών παραγόντων που συνδέονται με εγκληματική συμπεριφορά (κοινωνική πρόληψη) και μέτρα αφ' ενός μείωσης των ευκαιριών για διάπραξη εγκλημάτων και αφ' ετέρου αύξησης του ενδεχόμενου να γίνουν γνωστά (περιστασιακή πρόληψη).

Αναγνωρίζοντας τη σημασία της κοινωνικής πρόληψης και την ανάγκη να αναπτύσσονται ομοιογενείς και συντονισμένες πολιτικές στο πεδίο αυτό αλλά με την ευκαιρία αυτή να δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στην περιστασιακή προσέγγιση της πρόληψης του εγκλήματος, η αξία της οποίας έχει τονιστεί πρόσφατα μέσα από έρευνες.

Εκτιμώντας ότι πρόληψη του εγκλήματος συνήθως απαιτεί δράση σε αρκετά επίπεδα και ότι τα προληπτικά μέτρα είναι πιθανότερο να λειτουργούν με επιτυχία αν προσαρμόζονται προς τις τοπικές συνθήκες και επικεντρώνονται σε συγκεκριμένους τύπους εγκλημάτων. Εχοντας γνώση ότι η προληπτική πολιτική, για να είναι αποτελεσματική, απαιτεί ενεργό συμμετοχή της κοινότητας και συντονισμό των προσπάθειών της αστυνομίας και άλλων δημόσιων και ιδιωτικών οργανισμών, που μπορεί να διευκολυνθεί με τη δημιουργία ειδικευμένων οργάνων πρόληψης του εγκλήματος.

Εκτιμώντας ότι, παρ' όλο που οι εταιρίες επίβλεψης και ασφάλειας διαδραματίζουν εγκληματο-προληπτικό ρόλο, θα πρέπει να λαμβάνονται μέτρα με σκοπό να εξασφαλίζεται ότι η δραστηριοτήτά τους δεν υπεισέρχεται στις λειτουργίες της αστυνομίας και δεν θέτει σε κίνδυνο την ατομική ελευθερία και τη δημόσια τάξη.

Εκτιμώντας ότι τα εγκληματο-προληπτικά μέτρα έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες επιτυχίας αν βασίζονται στη γνώση του προβλήματος, το οποίο προορίζονται να επιλύσουν, η οποία γνώση αποκτάται με έρευνα του συναφούς πεδίου.

Λαμβάνοντας υπ' όψη τις εργασίες και τα πορίσματα της 14ης Διάσκεψης Ευρωπαϊών Υπουργών Δικαιοσύνης και το έργο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τα Προβλήματα της Εγκληματικότητας, πάνω στη σχέση μεταξύ κοινού και αντεγκληματικής πολιτικής και στη συνεργασία μεταξύ κοινού και αστυνομίας με στόχο την πρόληψη του εγκλήματος:

I. Συνιστά στις Κυβερνήσεις των κρατών μελών να περιλαμβάνουν την πρόληψη ως σταθερό χαρακτηριστικό των κυβερνητικών προγραμμάτων ελέγχου του εγκλήματος, έτσι ώστε να καθιερώνονται συγκεκριμένες υποχρεώσεις για δράση και να προβλέπονται οι αναγκαίες πιστώσεις, στο πλαίσιο αυτό να εξασφαλίζεται ότι θα υπάρχουν σαφείς αρμοδιότητες μέσα στην κυβέρνηση για την οργάνωση της πρόληψης του εγκλήματος και την ανάπτυξή της.

II. Συνιστά στις Κυβερνήσεις των κρατών μελών να ιδρύσουν, υποστηρίξουν και ενισχύσουν οργανώσεις πρόληψης του εγκλήματος σε εθνικό και/ή περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, με αρμοδιότητες τέτοιες όπως:

α. τη συλλογή πληροφοριών για την εγκληματικότητα και για τις τάσεις της, για ομάδες υψηλού κινδύνου θυματοποίησης και για πειραματισμούς στην πρόληψη και τα αποτελέσματά τους.

β. ο σχεδιασμός και η εφαρμογή προγραμμάτων πρόληψης και η αξιολόγηση τούτων.

γ. ο συντονισμός προληπτικών δραστηριοτήτων από την αστυνομία και άλλους οργανισμούς πρόληψης του εγκλήματος.

δ. η εξασφάλιση της ενεργού συμμετοχής του κοινού στην πρόληψη του εγκλήματος, με πληροφόρησή του για την ανάγκη και τα μέσα προς δράση.

ε. η επιδίωξη της υποστήριξης και της συνεργασίας των μέσων μαζικής επικοινωνίας για τις δραστηριότητες προς πρόληψη του εγκλήματος.

στ. η ανάληψη με δική τους πρωτοβουλία ή η ενθάρρυνση ερευνών πάνω στη συχνότητα ορισμένων τύπων εγκλήματος και άλλα ζητήματα σημαντικά για την πρόληψη του εγκλήματος.

ζ. η συνεργασία με αυτούς που έχουν την εξουσία να παίρνουν αποφάσεις στη διαμόρφωση μιας λογικής και αποτελεσματικής αντεγκληματικής πολιτικής.

η. η εφαρμογή των εκπαιδευτικών προγραμμάτων στο πεδίο πρόληψης.

III. Συνιστά στις Κυβερνήσεις των κρατών μελών να ξεκινήσουν και, όπου αρμόζει, να προωθήσουν προγράμματα

πρόληψης αναφορικά με ειδικά προβλήματα της εγκληματικότητας, που να στοχεύουν στη μείωση των ευκαιριών για τη διάπραξη εγκλημάτων και στην αύξηση του κινδύνου που διατρέχει ο δράστης να επισημανθεί, παίρνοντας τα αναγκαία μέτρα ώστε:

α. να προσδιορίζονται τα χαρακτηριστικά του εγκλήματος και της θυματοποίησης μέσα στις τοπικές περιφέρειες,

β. να επικεντρώνονται μελέτες σε συγκεκριμένα εγκλήματα (για παράδειγμα, διαρρήξεις κατοικιών) κατά προτίμηση σε ευρείες, ελάχιστα προσδιορισμένες περιοχές της εγκληματικής δραστηριότητας,

γ. να προσδιορίζονται τα εγκλήματα που επηρεάζονται από προληπτικά μέτρα,

δ. να επισημαίνονται οι ευκαιρίες που υπάρχουν στην κοινότητα, οι οποίες επιτρέπουν τη διάπραξη εγκλήματος,

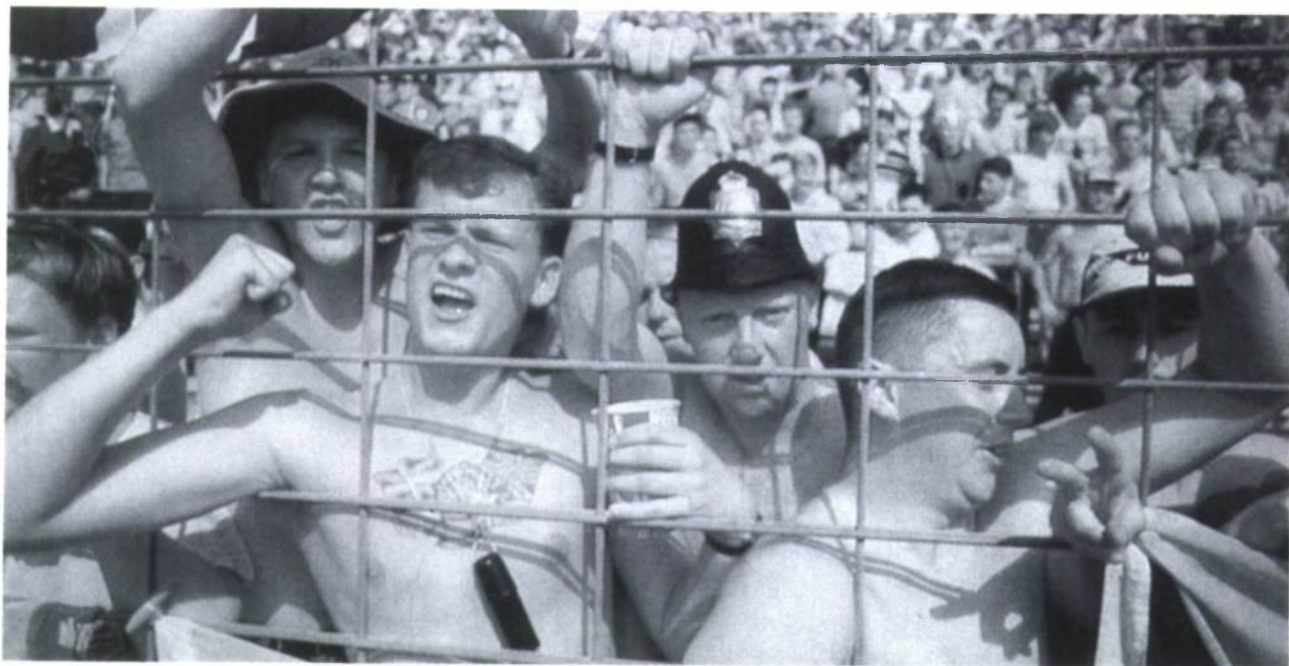
ε. να επισημαίνονται τα εμπόδια στην προληπτική δράση (για παράδειγμα, έλλειψη χρημάτων, απάθεια του κοινού, ανταγωνισμός μεταξύ οργανώσεων) και να αναζητούνται δρόμοι από τους οποίους θα ξεπεραστούν αυτά τα εμπόδια,

στ. να εξασφαλίζεται η υποστήριξη των σχετικών οργανώσεων για προληπτικές πρωτοβουλίες και στενή συνεργασία μεταξύ τους,

ζ. να εξασφαλίζεται ο συντονισμός στην εφαρμογή των προγραμμάτων,

η. να ενημερώνεται το κοινό για την εφαρμογή των προγραμμάτων και να ενθαρρύνεται να συνεργάζεται σ' αυτά.

IV. Συνιστά στις Κυβερνήσεις των κρατών μελών να προωθούν και να ενθαρρύνουν την έρευνα στο πεδίο της πρόληψης, παίρνοντας υπόψη τις ανάγκες που μνημονεύονται στα Μέρη I ως III.

Στο πλαίσιο αυτό, ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δίνεται στην αξιολόγηση των προγραμμάτων πρόληψης, η οποία μπορεί να απαιτεί:

- α. τον προσδιορισμό των κριτηρίων εκτέλεσης,
- β. πρόβλεψη για σύγκριση μεταξύ περιοχών πειραματισμού και ελέγχου, ή καταστάσεων πριν και μετά την εισαγωγή των προληπτικών μέτρων,
- γ. πρόβλεψη για υπολογισμό των αποτελεσμάτων μετατόπισης

ή της εξέλιξης της εγκληματικότητας εξ αιτίας της παρέμβασης,

δ. πρόβλεψη για έναν υπολογισμό του κόστους και της ωφέλειας της προληπτικής δράσης.

V. Συνιστά στις Κυβερνήσεις των κρατών μελών:

α. να θέσουν σε ισχύ, να αναθεωρήσουν και, αν είναι ανάγκη, να συμπληρώσουν κανονισμούς που να ρυθμίζουν την αρχική νομιμοποίηση, τον περιοδικό έλεγχο και την τακτική επιθεώρηση, από δημόσιες αρχές στο κατάλληλο επίπεδο, των εταιριών ασφάλειας ή επίβλεψης, ή να ενθαρρύνουν το επάγγελμα να υιοθετήσει δικούς του κανονισμούς,

β. σε όποιες περιπτώσεις τέτοιες εταιρίες εφοδιάζουν με προσωπικό, να θέτονται ελάχιστες εγγυήσεις, που να προβλέπουν ειδικότερα ότι το προσωπικό αυτό θα φορά στολή διάφορη από εκείνη της αστυνομίας, θα φέρει έγγραφα ταυτότητας και θα διαθέτει κατάλληλη εκπαίδευση που θα περιλαμβάνει βασική κατανόηση του ποινικού δικαίου, γνώση των τεχνικών παρακολούθησης και ασφάλειας, καθώς και των δικαιωμάτων, των υποχρεώσεων και των ευθυνών τέτοιου προσωπικού, όπως επίσης και τους κανόνες της δέουσας συμπεριφοράς ιδιαίτερα απέναντι στο κοινό.

γ. να ενθαρρύνουν εποικοδομητικές σχέσεις μεταξύ της αστυνομίας και των εταιριών επίβλεψης και ασφάλειας, έτσι ώστε, μέσα στα όρια των δραστηριοτήτων τους, αυτές οι τελευταίες να βοηθούν την πρώτη στη πρόληψη του εγκλήματος.

VI. Συνιστά στις Κυβερνήσεις των κρατών μελών να παίρνουν όλα τα αναγκαία μέτρα με σκοπό τη διεθνή συνεργασία στο πεδίο της πρόληψης, όπως προσδιορίζεται από την παρούσα σύσταση.

(Σύσταση No R (87)19, η οποία υιοθετήθηκε από την Επιτροπή Υπουργών στις 17-9-1987. Από το βιβλίο του Στέργιου Αλεξιάδη "Κείμενα Αντεγκληματικής Πολιτικής", εκδόσεις Σάκκουλα).

ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

και ΜΟΝΑΞΙΑ

Ζούμε μια εποχή, στην οποία η επιστημονική φαντασία έχει ενσωματωθεί στην επιστημονική πραγματικότητα.

Το καινούργιο περιβάλλον του ανθρώπου δεν είναι τόσο το περιβάλλον της αστικής μεγαλούπολης μέσα στην οποία καταφεύγει συνέχεια, όσο ένα περιβάλλον ατομικό, αφάνταστα ελαστικό, ένα περιβάλλον σε σμίκρυνση αχανές, που οι διαστάσεις του διαγράφονται από τα ποιοτικά ορόσημα της ίδιας μας της ζωής, της ζωής μας καινούργιας κατηγορίας ανθρώπων που είναι λιγότερο άνθρωποι και περισσότερα άτομα, τα άτομα της πόλης, αφού οι παλιοί πολίτες δεν αναγνωρίζονται παρά μονάχα από ένα δελτίο αστυνομικής ταυτότητας. Η απέραντη μοναξιά δεν κωράει περισσότερους από έναν. Ας πάρουμε ένα τέτοιο άτομο κι ας το παρακολουθήσουμε από κοντά:

Είναι 25 χρονών, δακτυλογράφος σ' ένα εργοστάσιο που βρίσκεται στη διαμετρικά αντίθετη πλευρά της πόλης. Έχει τελειώσει το Γυμνάσιο, παντρεύτηκε στα 20 της χρόνια για να δραπετεύσει από την πατρική οικογένεια και χώρισε ύστερα από δύο χρόνια. Δεν ήθελε να κάνει παιδιά "τόσο γρήγορα" για να μη σκλαβωθεί και μείνει έξω από τη ζωή. Έχει ένα μάλλον χαμηλό εισόδημα. Ηρθε να ζήσει

εδώ, σ' ένα από τα "λαϊκά προάστεια", στο έβδομο πάτωμα μιας πολυκατοικίας, εγκαταλείποντας τη μικρή επαρχιακή πόλη όπου μεγάλωσε μέσα σε στερήσεις και πλήρη κοινωνική και πολιτιστική απομόνωση.

Σηκώνεται στις 5.30' το πρωί. Στις 6.30', βγαίνει από την πολυκατοικία και παίρνει το λεωφορείο που τη βγάζει στο τέρμα του μετρό, πέντε χιλιόμετρα πιο μακριά. Με το μετρό δια-

σχίζει την πόλη, παίρνει άλλο ένα λεωφορείο και σε μιάμιση ώρα βρίσκεται στη δουλειά της: ώρα 8.30'. Τρώει μεσημεριανό στην καντίνα του εργοστασίου. Στις 5.30' το απόγευμα, σχολάει και ξεκινάει το ίδιο δρομολόγιο ανάποδα, για να φτάσει στο σπίτι της στις 7.

Ο μισθός της δεν της επιτρέπει ούτε να αλλάξει σπίτι, γιατί θα χάσει το ενοικιοστάσιο, ούτε να αγοράσει αυτοκίνητο, που με την τόση κυκλο-

φοριακή συμφόρηση δεν θα την έφερνε έτσι κι αλλιώς πιο γρήγορα στο σπίτης. Διασχίζει ένα αχανές και αφιλόξενο πάρκινγκ. Γύρω της ορθώνονται τσιμεντένιες και ουδέτερες οι λαϊκές πολυκατοικίες της γειτονιάς. Ανεβαίνει στο έβδομο πάτωμα. Μέχρι αυτή τη στιγμή δεν έχει πει "καλημέρα" σε άνθρωπο. Μπαίνοντας στο διαμέρισμα -των δύο στενόχωρων δωματίων- ανάβει το φως και ανοίγει την τηλεόραση, που αγόρασε πέρυσι με δόσεις. Πηγαίνει στην κουζίνα και, πριν πάρει κάπ δροσιστικό από το ψυγείο, ανοίγει και το μικρό τρανζίστορ που βρίσκεται σ' ένα ράφι.

Το διαμέρισμα γεμίζει από δύο διαφορετικούς ήχους. Ένα λαϊκό τραγούδι από το ραδιοφωνάκι και μια φωνή που διαφημίζει ένα απορρυπαντικό στην τηλεόραση. Μόλις που προλαβαίνει να καθήσει μπροστά στο δέκτη και να παρακολουθήσει το αγαπημένο της τηλε-παιχνίδι. Ξαναγυρίζει στην κουζίνα που είναι κατακλυσμένη από τα μαγνητοφωνημένα γέλια, που συνοδεύουν ένα κωμικό σκέτς. Ζεσταίνει κάποιο χθεσινό φαγητό. Και σε λίγα λεπτά ξαναγυρίζει μπροστά στην τηλεόραση, έτοιμη για το αναλυτικό δελτίο ειδήσεων και το σήριαλ που ακολουθεί. Παρασυρμένη λίγο απ' την επόμενη εκπομπή -μια εκπομπή κοινωνικο-πολιτικού διαλόγου- αλλά κατάκοπη όπως είναι, κλείνει τη τηλεόραση και πέφτει να κοιμηθεί, αφήνοντας ανοικτό το τρανζίστοράκι που πήρε κοντά της.

Στο διπλανό διαμέρισμα, το ραδιόφωνο είναι ανοικτό όλη την ημέρα και η τηλεόραση από τις 5 το απόγευμα: εδώ μένει ένα ζευγάρι με τρία παιδιά. Στο πιο δίπλα μένει ένας συνταξιούχος: η τηλεόραση δουλεύει από το μεσημέρι. Στο κάτω πάτωμα, μένουν δύο φοιτητές: εδώ η τηλεόραση μένει ανοικτή μέχρι αργά τη νύκτα. Είναι όλοι τους θεατές και ακροατές και ταυτόχρονα "πελάτες" -γιατί όλοι πληρώνουν την ετήσια συνδρομή τους- ενός "συστήματος". Είναι ταυτόχρονα και διαφημιστικοί δέκτες, αφού όλοι τους έχουν κάποια αγοραστική δύναμη.

Μια βροχή από μηνύματα εκπέμπονται από όλα τα κανάλια μαζί. Η "προφορική πρόσληψη" έχει ανάγκη από ισχυρά μηνύματα που θα ταραξουν τα νερά της μεγάλης, σιωπηλής, τσιμεντένιας πολυκατοικίας. Αστυνομικά φιλms, συνεχής δράση, πολυλογία σε κάθε σκηνή, βίαιες συγκρούσεις, δυνατά συναισθήματα, αγωνία, άγχος, πόλεμος, πολυτέλεια. Μόνιμος συντελεστής: η ποσοτική επεξεργασία του προγράμματος. Για τη σύνταξη του Δελτίου Ειδήσεων θα επιλεγούν τα γεγονότα με τους περισσότερους νεκρούς και τις φοβερότερες καταστροφές. Στα ψυχαγωγικά προγράμματα θα χρησιμοποιηθούν τα πιο γνωστά ονόματα, οι πιο γοητευτικοί άνδρες, οι πιο ωραίες γυναίκες. Οι στατιστικές θα μας πουν τι βλέπουν οι πιο πολλοί θεατές. Μπροστά στα τόσα κανάλια διοχέτευσης μηνυμάτων, ο απλός άνθρωπος, με τη μοιραία κίνηση που θα γυρίσει ένα κουμπί, γίνεται ο ρυθμιστής του ηλεκτρονικού μας πολιτισμού. "Η δημο-

κρατία στην πράξη": η δημοκρατία της μοναξιάς.

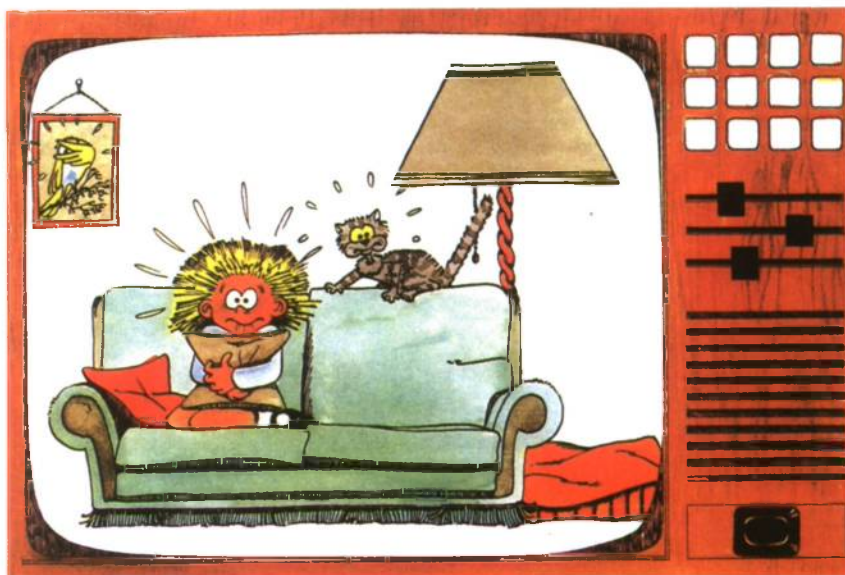
Από το 1920 που λειτούργησε ο πρώτος ραδιοφωνικός σταθμός στις Ηνωμένες Πολιτείες (πρώτη εκπομπή τα αποτελέσματα των Προεδρικών Εκλογών), αν όχι νωρίτερα με τη διάδοση του κινηματογράφου, η ανθρωπότητα μπαίνει όλο και βαθύτερα στο Τρίτο Στάδιο του επικοινωνιακού πολιτισμού (*), την Εποχή των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας.

Με τον ηλεκτρονικό πολιτισμό, δηλαδή με τη ραδιοφωνική και τηλεοπτική επικοινωνία, ο άνθρωπος επιστρέφει σε μια πρωτόγονη διαδικασία ψυχοποιοτικής αναμετάδοσης του μηνυματός του, που συναντάμε στα χρόνια της "κοινωνίας του χωριού", την προφορική διαδικασία που έχουμε πριν την ανακάλυψη της τυπογραφίας.

Ο Προφορικός Πολιτισμός (του ταμ-ταμ) όσο και ο Ηλεκτρονικός προσλαμβάνονται και οι δύο από τα ίδια κέντρα του κοινωνικού μας εγκε-

φάλου (κέντρα θερμής συναισθηματικής πρόσληψης, ενώ ο Τυπογραφικός Πολιτισμός συνδέεται με κέντρα ψυχρής λογικής πρόσληψης). Τη διαδικασία αυτή χαρακτηρίζει μια επιπόλαιη πρόσληψη του μηνύματος, όπως είναι η Προφορική Πρόσληψη, ακόμα κι όταν μεσολαβεί το μάτι σαν αγωγός φευγαλέας εικόνας, όπως γίνεται στον κινηματογράφο ή την τηλεόραση.

Η προφορική πρόσληψη είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τις πιο ευαίσθητες, τις πιο εκφραστικές -και συνάμα πιο επικίνδυνες- πλευρές της ανθρωπίνης προσωπικότητας: την ικανότητα για άμεση αναγνώριση και συνολική (συμβολική) σύλληψη των πραγμάτων, τις καλλιτεχνικές (και αυταρχικές) τάσεις, τη μουσική (και αρχιτεκτονική) αίσθηση, τη συγκινησιακή (και διαισθητική) αντιμετώπιση της ζωής (που είναι ταυτόχρονα αφαιρετική και συνθετική), με άλλα λόγια, μια ιδιαίτερη ευαισθησία και παρόρμηση δημιουργική (διάβαζε ενεργητική) και ταυτόχρονα δεκτική (διάβα-

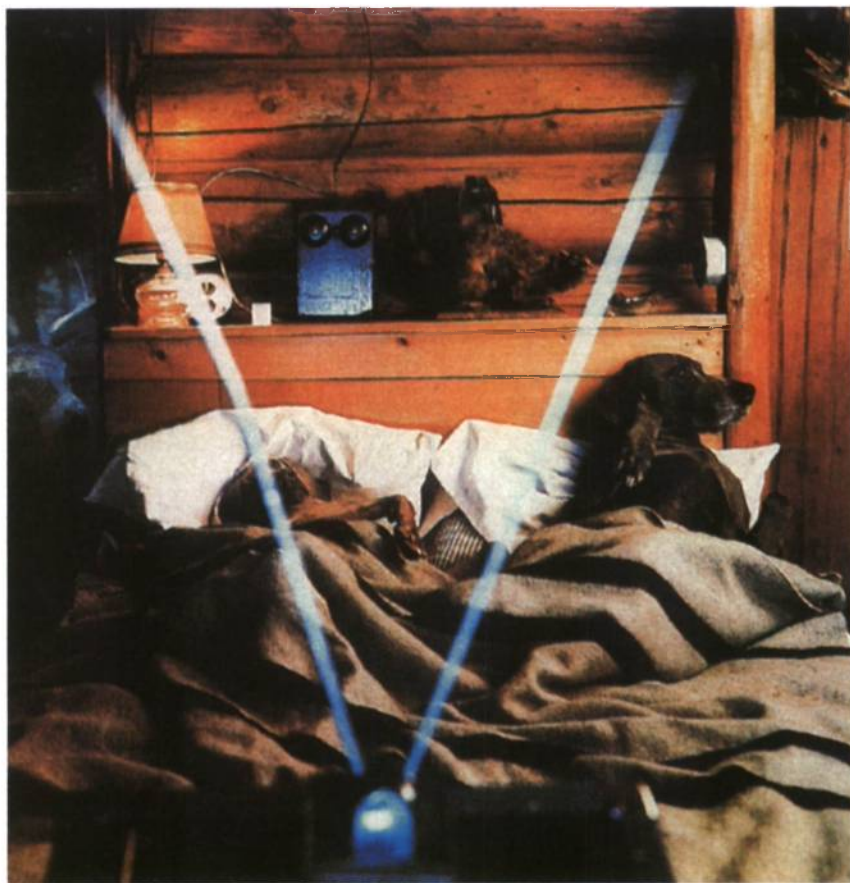

ζεπαθητική). Η τηλεόραση δεν δίνει εικόνες αλλά προκαλεί αισθήσεις. Χρησιμοποιεί το μάτι σαν ένα μικρόφωνο, δηλαδή του αφαιρεί την οπτική ιδιότητα, αυτήν που το συνηθίζει να διαβάσει ένα βιβλίο. Η φευγαλέα εικόνα, που εισέβαλε στον πλανήτη μας από τις αρχές του αιώνα, μέσα από τις κινηματογραφικές αίθουσες, γέννησε και μια

βαθύτατη ανηρουχία για το βιασμό του ψυχισμού και της φαντασίας, των δύο τελευταίων καταφυγίων της ατομικής συνείδησης.

Με τη μυστηριώδη μαγνητική -από κάποια μακρινή, αόρατη πηγή εκπορευόμενη- οθόνη, ο θεατής μεταβάλλεται σε ακροατή, ο κοινωνικός δέκτης μεταβάλλεται σε ψυχικό δέκτη, ο συνειδητός αναλυτής προσλαμβάνει υπάκουα το μήνυμα στη θέση του φορέα του, που είναι το μέσον. Το συναίσθημα ταυτίζεται με την αίσθηση. Η πνευματική, συγκινησιακή και αισθητική εκπομπή συγχέεται με την αισθησιακή ενέργεια που εκπέμπεται από την ηλεκτρονική συσκευή. Η διαδικασία θυμίζει ηλεκτροσόκ. Το μέσον "βιάζει" το δέκτη, που τον μεταβάλλει σε έσχατη προέκτασή του.

Ο βιασμός που υφίσταται το άτομο από τον καταιγισμό των εικόνων -και όταν ακόμα είναι βουβές- δεν πέρασε απαρατήρητος από το Μαξίμ Γκόρκυ, που σχολίασε την πρώτη προβολή του κινηματογράφου των Αδελφών Λυμιέρ στη Ρωσία, το 1899, με τα παρακάτω λόγια: "Χωρίς φόβο ή υπερβολή, μπορούμε να προβλέψουμε μια ευρύτατη χρησιμοποίηση αυτής της εφεύρεσης. Αλλά πόσο σπουδαία θα είναι τα αποτελέσματά της, συγκρινόμενα με το ξόδεμα της νευρικής ενέργειας που θα σπαταληθεί για την πρόσληψη του νέου αυτού μηνύματος; Η δίψα για παράξενες και

εντυπωσιακές αισθήσεις θα μεγαλώνει όλο και περισσότερο. Και, με τον καιρό, θα χάνουμε όλο και περισσότερο τη δεκτικότητα μας απέναντι στις αισθήσεις της καθημερινής ζωής, που θα μεταδίδονται μέσα από τον κινηματογράφο".

"Φύσις κρύπτεσθαι φιλεί, οφθαλμοί γαρ των ώτων ακριβέστεροι μάρτυρες", έλεγε ο Ηράκλειτος. Στην εποχή μας, τα δένδρα κρύβουν το δάσος, η φωτογραφία περιτυλίγει το αντικείμενο, η δέσμη φυλακίζει τα βλέμματα, τα οπτικο-ακουστικά μέσα μονοπωλούν την επι-

κοινωνία, το κράτος σχηματοποιούμενο ακατάπαυστα-απομακρύνεται όλο και περισσότερο από τη φυσική πηγή εξουσίας του: τον άνθρωπο. Αόρατο, εξιδανικευμένο, παντοδύναμο, ηλεκτρονικό, αυταπόδεικτο, οχυρωμένο πίσω από τον Κεντρικό Πομπό, τροφοδοτεί με αιθέρια μηνύματα τους υπηκόους του.

Φαινόμενο κοινωνικό και αισθητικό, όργανο εξουσίας αλλά και δύναμη αυτεξούσια, φορέας μορφωτικού, πολιτικού ή διαφημιστικού μηνύματος, μεταδότης άλλοτε πληροφοριών και άλλοτε γνώσεων,

θέατρο ζωής, καταφύγιο ψυχαγωγίας ή χαράμα δαφυγής, η Τηλεόραση είναι παράλληλα το πιο ευαίσθητο, ευπαθές, ευάλωτο και κατάφωρο μέσο επέμβασης στο βαθύτερο ιδιωτικό - πνευματικό και ψυχικό - κόσμο του ατόμου.

Η μονομερής σχέση εξουσίας ανάμεσα στην τηλεόραση και το άτομο δε συνεπάγεται για τον τελευταίο καμιά από τις συμβατικές ή νομικές υποχρεώσεις που συναντάμε σε άλλες μορφές εξάρτησης από μια υπερτάτη αρχή. Αντίθετα, μόνο "δικαιώματα" χορηγεί η πολιτεία στους τηλεθεατές υπηκόους της. Μολαταύτα, η υπνωτική δύναμη της τηλεόρασης πάνω στο κοινό της τείνει να εξουδετερώσει αυτά τα δικαιώματα, αφού κάθε μονομερής σχέση επικοινωνίας, όπως είναι ο τηλεοπτικός μονόλογος, έχει υπνωτικές ιδιότητες. Με άλλα λόγια, η μονομερής σχέση εξουσίας ανάμεσα στην Τηλεόραση και το Κοινό αφαιρεί από τον τελευταίο τη δυνατότητα του διαλόγου, πράγμα που μεταβάλλει τον τηλεθεατή σ' ένα παθητικό δέκτη, ή αποδέκτη, του τηλεοπτικού μηνύματος.

Σε μια δημοκρατική και ευνο-

μούμενη πολιτεία, ο πολίτης έχει κατ' αρχήν το αναφαίρετο δικαίωμα της συμμετοχής στη διαχείριση των Κοινών, και ένα τέτοιο είναι και η συμμετοχή στα ηλεκτρονικά Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας. Όμως, το δικαίωμα αυτό δεν είναι αρκετό για να εξασφαλίσει την ποιότητα ζωής, που μια κοινωνία επιθυμεί για τα μέλη της. Εξουσίες, όπως το "ηλεκράτος", καταφέρνουν να εξουδετερώσουν, μέσω ψυχοδραματικών αντανάκλαστικών, την εφήμερη αντίσταση μιας ενστικτώδους πολιτικής σκέψης. Και είναι οι παράγοντες της δημόσιας ζωής, οι μάρτυρες των γεγονότων, καθώς και οι δημιουργοί του τηλεοπτικού προγράμματος, εκείνοι που έχουν το ιστορικό χρέος να διατηρούν ενήμερο και ξύπνιο τον "παθητικό" τηλεθεατή για τις δυνατότητες αλλά και τους κινδύνους των Μ.Μ.Ε., αλλά και να συντηρούν -με κάθε θυσία- στη ζωή τον έλεγχό τους.

(*) Σημείωση:

Τα τρία στάδια του "επικοινωνιακού πολιτισμού" είναι:

α. Ο Προφορικός Πολιτισμός: απ' ευθείας μετάδοση της πληροφορίας από άτομο σε άτομο, με πρόσληψη βασικά "ακουστική", χωρίς τη μεσολάβηση κανενός είδους "δικτύου" ή άλλου τρόπου πολλαπλασιασμού του "πρωτότυπου" μηνύματος. Διαδικασία της πρόσληψης: θερμή.

β. Ο Τυπογραφικός Πολιτισμός: μετάδοση της πληροφορίας έμμεση με πρόσληψη "οπτική", με τη μεσολάβηση ενός άψυχου έντυπου, που είναι παράλληλα κι ένα συμβολικό αντίτυπο του αρχικού μηνύματος. Διαδικασία πρόσληψης: ψυχρή.

γ. Ο Ηλεκτρονικός Πολιτισμός: απ' ευθείας μετάδοση της πληροφορίας από το κέντρο εκπομπής στο κάθε άτομο χωριστά, με πρόσληψη προφορική, με τη μεσολάβηση ενός δίκτυου μαζικής διανομής. Διαδικασία της πρόσληψης, και κατά συνέπεια της αντίδρασης: θερμή.

Από το βιβλίο του Ροβήρου Μανθούλη "Το κράτος της τηλεόρασης".

Επιμέλεια - προσαρμογή:

Ανθ/μος Κωνσταντίνος Καραγιάννης.

ΟΙ ΑΠΟΚΡΙΕΣ

Γλέντι χαρά ξεφάντωμα ή ...

Οι Απόκριες, όπως σε κάθε τόπο έ-
τσι και στην Ελλάδα, είναι περίοδος ευ-
θυμίας και γλέντιου, που δεν αποτε-
λούν χριστιανική εορτή, αλλά επιβίωση
ειδωλολατρικών εθίμων. Η εκκλησία
μάταια προσπάθησε να τις εκτοπίσει.

Πριν αρχίσει η Μεγάλη Σαρακοστή,
που διαρκεί επτά εβδομάδες, με τις νη-
στείες, ο χριστιανός αισθάνεται την α-
νάγκη να διασκεδάσει και να ξεσκάσει.
Εκτός όμως από αυτό, υπάρχει το ση-
μαντικό - και πρώτο από όλα - στοιχείο
της εμμονής του λαού στις πανάρχαιες
παραδόσεις των προγόνων του, από
τις οποίες δεν εννοεί να αποκολληθεί.

"Απόκρεω" είναι το επίσημο και βυ-
ζαντινό όνομα της Αποκριάς και σημαί-
νει καρναβάλι. Η λέξη "καρναβάλι" πι-
θανώς προέρχεται από την απαγόρευ-
ση της κρεωφαγίας: "κάρνε, βάλε" λα-
πνικά σημαίνει "κρέας, έχε γειά". Αλλά
και απόκρεω σημαίνει την αρχή α-
ποχής στην κατανάλωση κρέατος.

Βασικό στοιχείο της Αποκριάς είναι
οι μεταμφιέσεις και οι έξαλλες εκδηλώ-
σεις των ανθρώπων. Αν, όμως, διε-
ρευνήσεις κανείς με προσοχή τα απο-
κριάτικα έθιμα, βλέπει ότι τόσο στην
αρχαία όσο και στην σύγχρονη Ελλά-
δα, όλα αυτά τα έθιμα χαρακτηρίζονται
από μία περιέργη συνύπαρξη ζωντανών
και νεκρών, από μία συνύπαρξη
ζωής και θανάτου.

Πραγματικά, μέσα στον εύθυμο
στρόβιλο του ξεφάντωματος, κατα την
περίοδο της Αποκριάς, που κυριαρχεί
η χαρά και το γλέντι, οι σημερινοί Έλλη-

νες όχι μόνο θυμούνται τους νεκρούς
τους, αλλά - σύμφωνα με πανελλήνια
αντίληψη - και οι "ψυχές των απεθαμέ-
νων απολυούνται από τον Άδη και βγαί-
νουν στον Απάνω κόσμο". Δεν είναι λοι-
πόν μόνο οι ζωντανοί που θυμούνται
τους νεκρούς, αλλά είναι και οι νεκροί
που επισκέπτονται τους ζωντανούς.

Η πρώτη εβδομάδα του Τριωδίου
λέγεται Προφώνη ή Προφωνέσιμη, ε-
πειδή σε παλαιότερα χρόνια κάποιος
ανέβαινε σε υψηλό σημείο και "προφω-
νούσε", δηλαδή διαλαλούσε ότι αρχί-
ζουν οι Απόκριες "και όποιος δεν έχει
θρεφτάρι, να αγοράσει". ("Προφω-
νούμαι σοι, πτωχέ, το σακκίν σου πώλη-
σον, την εορτήν διάβησον": Βυζαντινή
δημώδης φράση). Την εβδομάδα αυτή
αρχίζουν να σφάζουν τους σιτευτούς
χοίρους και "με τον πρώτο κρασί που
θα πιούν, λένε: θεός σχωρέσει τις ψυ-
χές".

Αφιερωμένα όμως στους νεκρούς
είναι κυρίως τα Σάββατα της δεύτερης
και τρίτης εβδομάδας του Τριωδίου,
δηλαδή της Κρεατίνης και της Τυρινής,
καθώς και το Σάββατο της πρώτης ε-
βδομάδας της Σαρακοστής. Αυτά είναι
τα λεγόμενα "Ψυχοσάββατα", κατά τα

οποία στο κάθε σπίτι παρασκευάζουν,
ή παρασκεύαζαν παλαιότερα, κόλυβα,
χυλό, χαλβά ή φαγητά και τα μοιράζουν
"γιά να συγχωρεθούν τα πεθαμένα".
Τότε επισκέπτονται τους τάφους των
νεκρών και τα νεκροταφεία κατακλύζο-
νται από μαυροφορεμένες γυναίκες
και κορίτσια. Προσέρχονται ευλαβικά
στους τάφους των νεκρών συγγενών
κρατώντας στα χέρια πιατέλες με κό-
λυβα, στολισμένα με ζάχαρη, ρόδι, κα-
νέλα, μαϊντανό, σταφίδες και σουσάμι.
Τα κόλυβα εκείνα τα αποθέτουν ως
προσφορά στους προσφιλείς τους νε-
κρούς.

Οι συνήθειες αυτές έρχονται σε α-
πόλυτη και έντονη αντίθεση με το εύθυ-
μο πνεύμα των ημερών της Αποκριάς,
όπως - σχετικά με την Ελλάδα - και με
την χαρούμενη εικόνα της φύσης, που
και εκείνη έχει προχωρήσει στον ανα-
γεννητικό οργασμό της άνοιξης. Πώς,
όμως, να εξηγηθεί αυτό το φαινόμενο;

Πρόκειται μήπως για κάποια μεγα-
λόψυχη παραχώρηση των ζωντανών,
οι οποίοι μέσα στην εκχυλίζουσα χαρά
τους θυμούνται και τους αγαπημένους
τους νεκρούς; Αυτή η ερμηνεία ομολο-
γουμένως δεν είναι πειστική. Το αίνιγ-

ρονταν με έξαλλο τρόπο, με παράξενους χορούς και με πηδήματα. Αυτή φαίνεται ότι πιθανώς είναι η απαρχή του εθίμου των αποκριάτικων μεταμφιέσεων.

Αργότερα με τις δοξασίες αυτές συνέβη να συνδεθεί και ο Διόνυσος. Και ήταν πολύ φυσικό τούτο, αφού ο Διόνυσος ήταν ο Θεός της άνοιξης, που είχε αναλάβει και τον ρόλο του ψυχοπομπού: συνόδευε δηλαδή τους νεκρούς, όταν εκείνοι τη δεύτερη ημέρα των Ανθεστηρίων εγκατέλειπαν τον Αδη και ανέβαιναν στο κόσμο των ζωντανών.

Αλλά οι αρχαίοι είχαν σαφή επίγνωση του συμβολισμού αυτής της εθιμολατρείας των. Ανέμεναν τις ψυχές κατά τα Ανθεστήρια, επειδή οι γιορτές αυτές συνέβαιναν κατά την άνοιξη, όταν η φύση ξυπνά από τη νάρκη της και αναγεννιέται. Γιά να τονίσουν, λοιπόν, την επερχόμενη αναβίωση της φύσης, που γινόταν με την άνοδο από τον Αδη αυτής της ίδιας της Περσεφόνης, θεάς της βλαστήσεως, υπογράμμιζαν αυτό το γεγονός με την ειδική προσθήκη ότι ακόμη και οι νεκροί ανασταίνονταν και ανέβαιναν στον Απάνω κόσμο.

Οι σημερινοί Έλληνες πιστεύουν και αυτοί στην επίσκεψη των ψυχών κατά τις ημέρες της Αποκριάς, διατηρώντας έτσι την αρχαία παράδοση, ενώ όμως δεν κατανοούν πλέον τον αρχαίο συμβολισμό της (δηλαδή την εαρινή αναγέννηση της φύσης μετά την νάρκη του χειμώνα). Απόκριες για τον σημερινό Έλληνα σημαίνουν χαρά, γλέντι, ξεφάντωμα, καρναβάλια, τριήμερο ταξίδι.

Επιμέλεια:

Αστυφ. Τσοχαντάρης Σεραφείμ

μα λύεται μόνο, αν λάβουμε υπ' όψη ότι την ίδια εποχή (αρχές περίπου Μαρτίου) που εμείς οι σημερινοί Έλληνες γιορτάζουμε τις Απόκριες, οι αρχαίοι Έλληνες γιόρταζαν τα Ανθεστήρια. Και είχαν τα Ανθεστήρια διπλό περιεχόμενο. Από τη μία πλευρά ήταν γιορτή των λουλουδιών, του κρασιού, της χαράς και του γλεντιού. Και από την άλλη ήταν γιορτή των νεκρών και των ψυχών.

Πίστευαν οι αρχαίοι ότι κατά τη δεύτερη ημέρα των Ανθεστηρίων, κατά τους λεγόμενους Χόας (12 Ανθεστηριώνος, δηλαδή γύρω από την 1η Μαρτίου) άνοιγαν οι πύλες του Αδη και ότι οι νεκροί ανέβαιναν στον Απάνω κόσμο

για να αποπεμφθούν την τρίτη ημέρα, κατά τους Χύτρους, όπως ονομαζόταν η τρίτη ημέρα. Σ' αυτή τη διήμερη παραμονή τους μεταξύ των ζωντανών, οι τελευταίοι έκαναν στους νεκρούς πολλές τιμές και τους τάιζαν με "πιανοπερμία", δηλαδή με ένα παρασκεύασμα όπως τα κόλυβα, αποτελούμενο από σπόρους δημητριακών και όσπρια, που η γυναίκες τα μαγείρευαν στις χήτρες, χωρίς όμως να επιτρέπεται να φάγει κανείς άλλος από αυτό.

Πολλοί τότε, θέλοντας να παραστήσουν τις ψυχές που κατά το διήμερο εκείνο κυκλοφορούν αναμεταξύ τους, μεταμφιέζονταν και συμπεριφέ-

MARIANNE Mc DONALD

Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ - Ο ΕΝΔΟΞΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η Marianne Mc Donald, πνεύμα ανήσυχο, αρνείται να περιορίσει το ενδιαφέρον της στους ένδοξους νεκρούς αλλά το επεκτείνει και στους αγωνιζόμενους επιγόνους και ξέρουμε πόσο δύσκολο είναι να είσαι επίγονος με ακατοχύρωτη ακόμη και αμφισβητούμενη αξία, τόνισε στην εισήγησή του ο καθηγητής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Ι. Καζάζης. Η σχέση εμπιστοσύνης της Mc Donald με τη νεώτερη Ελλάδα, είναι στενή και αποτελεσματική. Συνεργάζεται κατ' αρχήν με το Υπουργείο Πολιτισμού για τη διάσωση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και είναι πρόεδρος της Εταιρείας του Αμερικανικού Φιλελληνισμού "Ένωση για την Διατήρηση της Ελληνικής Κληρονομιάς". Συνεργάζεται με το Πανεπιστήμιο Αθηνών το οποίο πρόσφατα της απένεψε επίτιμο διδακτορικό τίτλο και υπάρχουν προοπτικές συνεργασίας και με το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο. Μη φανταστεί κανείς ότι η αφοσίωσή της στα Ελληνικά γράμματα είναι ελληνοκεντρική με το περιεχόμενο που εμείς τείνουμε να δόσουμε στον όρο αυτό. Είναι συντονισμένη με το Οικουμενικό Πνεύμα του Ελληνισμού, αυτό που απ' την εποχή της Μακεδονικής κυριαρχίας φιλοδόησε συνδιάζοντας τα συνδιαστέα να αγγίζει το νόημα του ανθρώπινου.

Η Mc Donald έχει απλώσει το ενδιαφέρον της και σε άλλους τομείς. Σε συνεργασία με την Βασιλική Ακαδημία της Ιρλανδίας, στο Δουβλίνο, ίδρυσε το "Θησαυρό των αυτοχθόνων γλωσσών της Ιρλανδίας" με σκοπό την ηλεκτρονική αποτύπωσή τους, ενώ πολύ νωρίτερα χρονολογείται η γνωριμία της με πολιτισμούς της Ανατολής. Κάτοχος της Ιαπωνικής λογοτεχνίας αφιέρωσε χρόνια για την σπουδή του ιδιόρρυθμου χθονίου ιαπωνικού θεάτρου αλλά και για την προώθηση των ιαπωνικών σπουδών στην πατρίδα της και ίδρυσε στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας έδρα ιαπωνικών σπουδών.

Είναι εύλογο για μια φιλόλογο αυτού του εύρους και της δικής της βαθύτατης παιδείας πως οι αρχαίοι δεν είναι συγγραφείς του σχολείου ή του γραφείου, αλλά οι αγαθοί εκείνοι δαίμονες που όσο τους επιτρέπουν να διδάσκουν και να τέρπουν τον σύγχρονο άνθρωπο θα εξακολουθούν να κατέχουν θέση οργανική στον πολιτισμό μας.

Είναι γενικότερα αποδεκτό και παραδεκτό ότι όσον αφορά την μελέτη του έργου των αρχαίων μας προγόνων δεν έχουμε καταφέρει σπουδαία επιτεύγματα. Απεναντίας οι ξένοι έχουν ενσκήψει με πραγματικό ενδιαφέρον και δίψα στη μελέτη του αρχαίου ελληνικού πνεύματος, το έχουν αγαπήσει και μελετήσει διεξοδικά και συνεχώς εξακολουθούν να το σπουδάζουν και να αντλούν απ' αυτό. Μ' άλλα λόγια οι ξένοι έχουν μελετήσει περισσότερο και καλύτερα τη δική μας ιστορία, απ' ότι εμείς οι ίδιοι. Αποδείξεις γι' αυτήν τη διαπίστωση υπάρχουν πάρα πολλές. Η πρόταση των Ισπανών Ευρωβουλευτών να αναγνωρισθεί η Αρχαία Ελληνική ως Ευρωπαϊκή Διεθνής Γλώσσα! Ως μάνα γλώσσα όλων των ευρωπαϊκών γλωσσών, γιατί χωρίς αυτήν η επιστημονική σκέψη του Αύριο είναι αδύνατον να κάνει έστω και ένα βήμα μπροστά, αποτελεί μια απτή απόδειξη. Μια άλλη απόδειξη της διαπίστωσής μας αποτελεί το έργο που έχει επιτελέσει τα τελευταία είκοσι χρόνια η Marianne Mc Donald καθηγήτρια του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνιας η οποία εκτός από την αξιόλογη συγγραφική παραγωγή της ίδρυσε και χρηματοδότησε το "Θησαυρό της Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας".

Η Marianne Mc Donald ήρθε πρόσφατα στην Ελλάδα καλεσμένη από το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης και μίλησε σε τεράστιο ακροατήριο με θέμα την ελληνική γλώσσα (η γλώσσα της ελευθερίας; ο ένδοξος θησαυρός της Ελλάδας). Πριν παρακολουθήσουμε όμως την επίτιμη προσκεκλημένη θεωρούμε χρέος μας να παρουσιάσουμε ένα κομμάτι μέσα από τον πλούτο του έργου της προσπαθώντας να δώσουμε το περίγραμμα της πολυτάλαντης προσωπικότητάς της.

Δύο μονογραφίες της Mc Donald, μελετούν τη σύγχρονη μεταφορά των τραγωδιών του Ευριπίδη στη σκηνή και στον κινηματογράφο και αναμένεται ένα τρίτο έργο της με θέμα τη μετάπλαση του αρχαίου δράματος, στο ποιο ολοκληρωμένο - κατά τον Βάγκνερ έργο τέχνης - στην Όπερα, όπου δένεται η ποίηση, η μουσική και η ζωγραφική με την όρχηση και την ηθοποιία. Δεν μπορούμε να δώσουμε λεπτομέρειες για το εκλεκτό έργο της Mc Donald πέρα από τη συνοπτική περιγραφή, μπορούμε όμως για το συλλογικό, για τον IBY-KO, για την πρώιμη δραστηριότητά της σ' ένα σχετικά νεαρό επιστημονικό κλάδο, εκείνο της ηλεκτρονικής λεξικογραφίας με εφαρμογή στην κλασική φιλολογία. Γιατί αυτή της επέτρεψε να έχει παρέμβαση καταλυτική και

ενεργητική για τη διεθνή επιστήμη της κλασικής φιλολογίας με τρόπο άμεσο και προσωπικό για τον καθένα μας μέσω του προσωπικού ηλεκτρονικού υπολογιστή.

Το 1972 σε συνεννόηση με το Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας ανέλαβε η καθηγήτρια Mc Donald με τη γνωστή της γενναιοδωρία και την οξυδερκή πρωτοβουλία να συστήσει ερευνητική ομάδα υπό τον καθηγητή Theodor Brumer, με στόχο την ηλεκτρονική καταγραφή όλων των μνημείων της αρχαίας ελληνικής γλώσσας. Επωνύμων και ανωνύμων, ολοκλήρων ή σπαραγμάτων. Προς τούτο πέτυχε να κινητοποιήσει όχι μόνο το τμήμα κλασικών σπουδών του Πανεπιστημίου αλλά και την Αμερικανική Φιλολογική Ένωση, η οποία αριθμεί 3.000 πανεπιστημιακούς κα-

θηγητές των κλασικών γλωσσών, και τον πανίσχυρο Χορηγικό Οργανισμό Αμερικής για τα πολιτιστικά και βεβαίως, και τους πάντα ευαίσθητους ομογενείς των ΗΠΑ. Επιστράτευσε ακόμη την πολύτιμη εμπειρία του David Pakard της εταιρείας Hewlett Packard, κλασικού φιλόλογου, με ειδικότητα στην πληροφορική.

Το Σεπτέμβριο του 1972 μια οικουμενική θα λέγαμε σύνοδος φιλόλογων από τις ΗΠΑ, Καναδά και Ευρώπη, συνήλθε στην Καλιφόρνια και αποφάσισε τα επιθυμητά χαρακτηριστικά ενός ηλεκτρονικού "Θησαυρού της Ελληνικής Γλώσσας". Υστερα από δέκα χρόνια ακριβώς, φθάνουν στην επανάσταση του προσωπικού ηλεκτρονικού υπολογιστή και ήρθε σε πέρας η μερική αποθήκευση (το τμήμα της γραμματικής από τον Όμηρο ως τον Ιουστινιανό).

Ετοιμάστηκε και σε CD και κυκλοφορεί ήδη από ετών στην επιστημονική αγορά.

Η παρούσα φάση του "Θησαυρού", πέρα από την επαλήθευση και διόρθωση των τελευταίων καταγεγραμμένων 10.000.000 λέξεων της ελληνικής γραμματικής περιλαμβάνει σχεδιασμό της επέκτασης της Βάσης Δεδομένων ώστε να περιληφθούν και τα βυζαντινά κείμενα και σε κάποιο ποσοστό και τα Νέα Ελληνικά. Η καταγραφή αυτή ανακάλυψε νέα δεδομένα για το μικρό αυτό λαό καλλιτεχνών και στοχαστών που εξέπληξαν και ενθουσίασαν ακόμα και τους ειδικότερους μελετητές. Καταγράφηκαν περίπου 3.000 επωνύμων και αγνώστων ή ανωνύμων συγγραφέων και άλλες τόσες καλλιτεχνών και καλλιτεχνικών εκτελεστών για έναν τόσο περιορισμένο αριθμητικά πληθυσμό, σαν τον αρχαίο Ελληνικό. Είναι ένα άθροισμα πρωτόκουστο και μεταξύ άλλων αποτελεί πανηγυρική αναδρομική επιβεβαίωση της διαίσθησης του γερμανικού ουμανισμού, ο οποίος πριν 200 χρόνια τους Έλληνες έβλεπε προπάντων ως δημιουργούς του ουμανισμού.

Τι είναι όμως ο "Θησαυρός της Ελληνικής Γλώσσας";

Πολύ λίγος γνωρίζει τη χρησιμότητά του

Ενα παράδειγμα των δυνατοτήτων του δικού ψηφιακής εγγραφής (CD) "Θησαυρός της Ελληνικής Γλώσσας" όπου έχουμε όλες τις χρήσεις της λέξης Δημοκρατία στο έργο του Θουκυδίδη (τα 4 πρώτα λήμματα.

στους κλάδους τις αρχαιογνωσίας. "Θησαυρό" ονομάζουμε στη γλώσσα της φιλολογίας ένα τύπο αναλυτικότητας και πλήρους λεξικού, όπου όχι μόνον περιλαμβάνονται όλες οι λέξεις μιας γλώσσας και όλες οι χρήσεις καταταγμένες και ερμηνευμένες, αλλά συνάγονται όλα -μερικά παρατίθενται και αυτούσια- τα χωρία όπου εμφανίζεται κάθε λέξη. Τέτοιος είναι ο πολύτιμος θησαυρός της αρχαίας του Ερρίκου Στεφάνου, κορυφαίο προϊόν του γαλλικού πολιούστου ουμανισμού του 16ου αιώνα.

Θησαυρός την εποχή της ηλεκτρονικής λεξικογραφίας που διανύουμε ονομάζεται κάτι διαφορετικό: το σύνταγμα των γραπτών μνημείων μιας γλώσσας το οποίο ενω μπορεί να διαβάζεται και σαν μία οποιαδήποτε βιβλιοθήκη με συνεχή κείμενα, ταυτόχρονα χώρα στην οργάνωσή του σε Βάση Δεδομένων,

επιτρέπει στους χρήστες που αναζητούν οποιαδήποτε λεκτική μονάδα, μία λέξη μεμονωμένη, ακέραια ως ρίζα ή ως κατάληξη ή ως ένα τυχαίο απόσπασμα της, ή συνδυασμούς της λέξης σε φράσεις, να παίρνουν πλήρεις και εξαντλητικές απαντήσεις, δηλαδή έναν κατάλογο όπου απαντά το ζητούμενο στοιχείο.

Σε μία τέτοια Βάση Δεδομένων πληκτρολογήθηκαν εκ νέου και οργανώθηκαν τα κείμενα της αρχαίας γραμματικής. Στη Βάση αυτή, κάθε μία λέξη της αρχαίας ελληνικής αρκεί να απαντάται έστω και μία φορά σε κάποιο κείμενο από τον 8ον αιώνα έως τον 6ον μ.Χρ. -για την ώρα- σε όλους τους τύπους και σε όλες τις εμφανίσεις είναι καταγεγραμμένη και επομένως είναι εντοπίσιμη και ανακλητή με τα συμφραζόμενά της μέσα σε λίγα λεπτά. Να σημειωθεί ότι ο "Θησαυρός" αποτελεί επι-

Exported from Pandora 5-01-93 08:15

Search for:

" δημοκρατια"

Search in:

0003 Θ Thucydides

THUCYDIDES, *Historiae*, Book 1, chapter 115, section 3, line 2

επελάβοντο δὲ καὶ ἔξ αὐτῆς τῆς Σάμου ἄνδρες ἰδιῶται νεωτερίσαι βουλόμενοι τὴν πολιτείαν. πλεύσαντες οὖν Ἀθηναῖοι ἐς Σάμον ναυσὶ τεσσαράκοντα δημοκρατίαν κατέστησαν, καὶ ὁμήρους ἔλαβον τῶν Σαμίων πεντήκοντα μὲν παῖδας, ἴσους δὲ ἄνδρας, καὶ κατέθεντο ἐς Λῆμνον, καὶ

THUCYDIDES, *Historiae*, Book 2, chapter 37, section 1, line 4

νόμους, παράδειγμα δὲ μᾶλλον αὐτοὶ ὄντες τισὶν ἢ μιμούμενοι ἑτέρους. καὶ ὄνομα μὲν διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἄλλ' ἐς πλείονας οἰκεῖν δημοκρατία κέκληται· μέτεστι δὲ κατὰ μὲν τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἴσον, κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν, ὥς ἕκαστος ἐν τῷ εὐδοκίμῳ, οὐκ ἀπὸ μέρους

THUCYDIDES, *Historiae*, Book 2, chapter 65, section 10, line 1

λέγων κατέπλησεν ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι, καὶ δεδιότας αὐτῶν ἁλόντως ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν. ἐγίγνετό τε λόγῳ μὲν δημοκρατία, ἔργῳ δὲ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή. οἱ δὲ ὕστερον ἴσοι μᾶλλον αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ὄντες καὶ ὀρεγόμενοι τοῦ πρώτου ἕκαστος γίνεσθαι ἐτράποντο καθ'

THUCYDIDES, *Historiae*, Book 3, chapter 37, section 1, line 1

τῷ τε δήμῳ παρὰ πολὺ ἐν τῷ τότε πιθανώτατος, παρελθὼν αὐτοῖς ἔλεγε τοιαύδε.

"Πολλάκις μὲν ἤδη ἔγωγε καὶ ἄλλοτε ἔγνων δημοκρατίαν ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἑτέρων ἄρχειν, μάλιστα δ' ἐν τῇ νῦν ὑμετέρᾳ περὶ Μυτιληναίων μεταμελεία. διὰ γὰρ τὸ καθ'

στημονική πρωτοπορεία, σε όλο το σχετικό χώρο της λεξικογραφίας. Θεωρείται ότι δημιούργησε πρότυπο για την εκπόνηση "θησαυρών" και άλλων γλωσσών. Εργαλείο βασικής έρευνας η βάση αυτή Δεδομένων, εμπνέει και στηρίζει σειρά δευτερογενών εργαλείων, όπως ειδικών λεξικών και συλλογών απο στοιχεία χρήσιμα για την εκπόνηση ερευνητικών και διδακτικών εγχειριδίων κάθε κατηγορίας και φύσεως.

Όλα αυτά μας επιτρέπουν να στοχεύουμε με καινοφανή άνεση σε συνθετικές εργασίες ανωτέρου επιπέδου. Με βάση αυτή την αποτύπωση μπορεί επιτέλους να αποταλμηθεί νέα επεξεργασία σε βάθος του πολύτιμου λεξικού της αρχαίας ελληνικής των 'Αγγλων Lidel & Scott, 150 χρόνια απο την έκδοσή του και να αναλυθεί όπως και πράγματι είχε αρχίσει να γίνεται το εξ' ίσου κολοσσιαίο έργο της αναταξινόμησης των λογοτεχνικών και μη γενών και ειδών της πολυδαίδαλης αρχαιοελληνικής γραμματείας.

Θα δώσω ένα δείγμα των κλάδων της έκτασης των κειμένων.

Η αρχαία ελληνική γραμματεία μας διασώθηκε ως γνωστό σε χειρόγραφα, σε παπύρους και επιγραφές, που βρίσκονται σε κατάσταση απο κακή έως οικτρή, κολοβά, ακρωτηριασμένα, συχνά χωρίς την παραμικρή ένδειξη συγγραφέα ή τίτλου. Καθημερινά έρχονται στο φώς π.χ. ένας πάπυρος που κανείς δεν καταλαβαίνει τίποτα και στον οποίο διασώζονται μόνο δύο λέξεις ολόκληρες, φυσικά κανείς δεν μπορεί να βγάλει νόημα, ούτε η πατρότητα μπορεί να αναγνωρισθεί, ούτε και η ταυτότητά του. Κανείς δεν γνωρίζει αν πρόκειται για κείμενο γνωστό ή πρωτοεμφανιζόμενο. Ως τώρα μόνον η επιμονή γενεών ολοκληρώνων, φιλολόγων, με τη μνήμη και τα υπάρχοντα βοηθήματα, καθιστούσαν αναγνωρίσιμα αυτά τα κείμενα και αξιοποιήσιμα τέτοια σπαράγματα που πολλές φορές έκρυβαν διαμάντια απο την ποίηση και την πεζογραφία. Που αποκάλυπταν εργασίες γνωστών προσώπων ή αποκάλυπταν νέα πρόσωπα που μας υποχρέωναν να προσθέτουμε νέα κεφάλαια στη γραμματολογία μας.

Με το θησαυρό άρχισε να μεταβάλλεται η διαδικασία φιλολογικής επεξεργασίας τέτοιων κειμένων.

Αν για παράδειγμα έχουμε ένα σπαραγμένο πάπυρο που διασώζονται σε συνέχεια δύο μόνο ολόκληρες λέξεις και δώσουμε εντολή

στο "θησαυρό" να μας βρεί που συναντάται ξεχωριστά η κάθε λέξη, μας δίνει ακριβώς πόσες εμφανίσεις των λέξεων έχουμε στα αρχαία κείμενα. Αν με ξεχωριστή εντολή ζητήσουμε πόσες φορές συναντώνται μαζί οι δύο λέξεις, θα μας απαντήσει σε ποιο ή ποια κείμενα και χωρίς συναντώνται και οι δύο λέξεις μαζί.

Η αναζήτηση μέσα σε κείμενα 60.000.000 λέξεων κρατάει μόλις 45' χρόνος που προβλέπεται να μειωθεί κατά πολύ. Το απόσπασμα πρόσθεσε μία μόνο λεπτομέρεια στο γνωστό κείμενο, αλλά έτσι βελτιωνόμαστε αργά και σταθερά.

Σε τελευταία ανάλυση η Mc Donald και οι συνεργάτες της, αξίζουν την ευγνωμοσύνη μας. Γιατί με το έργο αυτό ξανάνοιξε ο ορίζοντας για να μελετηθεί σοβαρά και να επαναποθετηθεί από τη φιλολογική κοινότητα, η

παιδευτική πρόταση της αρχαιότητας, επειδή αυτή ακριβώς συχνά κινδυνεύουμε να χάσουμε από τα μάτια μας.

Ας παρακολουθήσουμε τώρα την ομιλία της καθηγήτριας της Κλασικής Φιλολογίας του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνιας:

Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι ευχαριστώ για την τιμή που μου κάνετε.

Η γλώσσα της ελευθερίας, ο ένδοξος θησαυρός της Ελλάδας, η δόξα της Ελλάδας, ανήκει σε όλους μας και έχει διαμορφώσει την επιστημονική και λογοτεχνική κληρονομιά του δυτικού κόσμου. Αλλά πιά σημαντικά ίσως, η ελληνική λογοτεχνική παράδοση έκανε δυνατό το επίτευγμα της Δημοκρατίας.

Εφέτος γιορτάζουμε την επέτειο των 2500 χρόνων της Δημοκρατίας. Στην Ελλάδα βρίσκουμε για πρώτη φορά την ιδέα της ισότητας και το παράδειγμα της ελευθερίας. Η ιστορία της ελληνικής γλώσσας αποτελεί επίσης την ιστορία της φιλοσοφικής και πολιτιστικής εξέλιξης του ανθρώπου της Δύσης.

Από όλα τα ανθρώπινα δημιουργήματα, η ελληνική γλώσσα είναι το πιά καταπληκτικό. Η γνώση της ελληνικής γλώσσας, της ζωής και των σχέσεων στις οποίες οι Έλληνες εξέφρασαν τη σκέψη τους και τα αισθήματά τους, είναι ουσιαστικά αντιπροσωπευτικά στοιχεία για έναν υψηλό πολιτισμό.

Ένας άνθρωπος μπορεί να αναλύσει οτιδήποτε, αλλά χωρίς αυτή τη γνώση παραμένει αδαής του καλλίστου πνευματικού άθλου του ανθρώπινου γένους. Σήμερα θα αναφερθώ στη γλωσσική ιστορία της Ελλάδας μιλώντας κυρίως για του αρχαίο κόσμο που απο-

τελεί το επίκεντρο των σπουδών μου. Θέλω επίσης να μιλήσω για το έργο που ξεκίνησα με τη συγκέντρωση της ελληνικής γλώσσας σε ηλεκτρονικό δίσκο. Το "Θησαυρο της Ελληνικής Γλώσσας".

Ο Χάιντεγκερ είπε πως ο άνθρωπος ήταν ο πλάστης και ο άρχοντας της γλώσσας. Ενώ είναι η γλώσσα που παραμένει η αρχόντισσα του ανθρώπου. Όταν αυτή η σχέση κυριαρχίας αναφέρεται, ο άνθρωπος υποκύπτει σε παράξενα τεχνάσματα. Κάποτε ο άνθρωπος επεμβαίνει στη φυσική εξέλιξη της γλώσσας. Οι Άγγλοι απαγόρευσαν προσωρινά στους Ιρλανδούς τη χρήση της γλώσσας τους με αποτέλεσμα να αγωνίζονται ακόμα να τη διατηρήσουν. Οι Έλληνες ήταν πιο τυχεροί. Οι επιδρομείς τους, Ρωμαίοι, Τούρκοι κ.λ.π., πέτυχαν ώστε η ελληνική γλώσσα να τους υποδουλώσει γιατί αυτοί υποτίμησαν τη δύναμή της και αυτή ακριβώς η γλώσσα, εξέφρασε μια ελευθερία που τελικά ανέτρεψε τους κατακτητές. Και όπως ο Thomas Dales λέει "ενας λαός χωρίς δική του γλώσσα είναι λαός ημισυμόνομος". Γι' αυτό και ένα έθνος πρέπει να περιφρουρεί τη γλώσσα του περισσότερο από τα εδάφη του. Η γλώσσα μπορεί να είναι όπλο για κατάκτηση ή όργανο για ειρήνη. Κατά καιρούς η γλώσσα χρησιμοποιείται από τους κατακτημένους για την επανάκτηση των δικαιωμάτων τους. Ένας μεγάλος διδάσκει τη γλώσσα στο παιδί για να το μορφώσει. Υπάρχουν πολλές στατιστικές μελέτες που δείχνουν ότι η εγκληματικότητα αυξάνει με την αγραμματοσύνη. Πολλοί εγκληματίες αποκαλύπτουν στις βιογραφίες πως η αδυναμία τους να εκφραστούν καταλήγει σε εγκλήματα, τη μοναδική μορφή έκφρασης και αυτοπεποίθη-

σης που τους απομένει.

Η λογοτεχνία αποτελεί την ολοφάνερη έκφραση της γλώσσας. Κάποτε η γλώσσα πλάθει τη λογοτεχνία αλλά και η λογοτεχνία δημιουργεί επίσης τη γλώσσα. Η ιστορία και η παιδεία πλάθουν τις ιδέες που μία γλώσσα μπορεί να εκφράσει. Ταυτόχρονα όμως εκφράζει και τον εθνικό χαρακτήρα που την πλάθει. Έτσι η ανάπτυξη της γλώσσας αποτελεί μιά διαρκή διαδικασία.

Ας αρχίσουμε από την αρχή με τον Όμηρο. Η Ιλιάδα και η Οδύσσεια, αποτελούν προϊόντα προφορικής παράδοσης που χρονολογείται από τη δεύτερη χιλιετία π.Χρ. Αυτά τα μεγάλα έπη δημιουργήθηκαν για να δείξουν το μεγαλείο του ελληνικού πνεύματος και τις αρετές της ελληνικής ψυχής.

Η αρετή είναι ένας αφηρημένος όρος που παραπέμπει στο "άριστον" υπερθετικό του "καλού" και σχετίζεται με το "ΑΡ" που σημαίνει καλώς βαλμένο, υπό την έννοια του καλού συνδιασμού. Τοποθετώντας όλα τα κομμάτια στην θέση τους είναι αρετή. Υπάρχει η φράση ΑΙΕΝ ΑΡΗΣΤΕΥΕΙΝ και αυτό ήταν καθήκον των ευγενών ή αριστοκρατών. Ο άντρας στην Ιλιάδα κάνει έργα όταν είναι νέος, και επιδίδεται στο λόγο όταν είναι μεγάλος και ικανός να δίνει συμβουλές. Οι αρετές των γυναικών ήταν η ομορφιά και η ικανότητα στις δουλειές του σπιτιού. Η αγνότητα ήταν επίσης πρωτεύουσας σημασίας. Η Πηνελόπη ήταν παράδειγμα και η Κλυταμνήστρα αντιπαράδειγμα. Οι αρετές αυτές δεν αποτελούσαν μόνο κοινωνικούς στόχους αλλά και στάση ζωής.

Η ηρωική ποίηση ήταν βάση της αρχαίας ελληνικής σκέψης και διέκρινε τους Έλληνες απ'

όλους τους άλλους λαούς. Δεν υπήρχε άλλος λαός που να γνωρίζει τόσο καλά τη φοβερή απώλεια που έφερνε ο πόλεμος και δεν υπήρχε άλλος λαός που να γνωρίζει συγχρόνως τόσο καλά την αξία της ζωής και ιδιαίτερα της αρετής - ανωτερότητας. Οι λυρικοί ποιητές έδωσαν συνέχεια στην ευγένεια και την αρετή προσθέτοντας πολλά στοιχεία στον Όμηρο.

Η Σαπφώ εφαρμόζει στην ποίησή της το λεξιλόγιο του πολέμου. Λέξεις που σημαίνουν θάνατο στα έπη, η Σαπφώ τις χρησιμοποιεί στον έρωτα.

Όταν τα γεγονότα αλλάζουν και έννοια των λέξεων αλλάζει.

Ο Αριστοτέλης είπε ότι η γλώσσα και ο λόγος είναι που ξεχωρίζουν τον άνθρωπο από τα ζώα.

Στη φιλοσοφία επαναδιατυπώνεται η σημασία της γλώσσας που αποτελεί η ίδια αντικείμενο μελέτης. Η γλώσσα είναι η βάση, η πηγή του πολιτισμού. Οι βάρβαροι είναι αυτοί που δεν μπορούν να μιλήσουν Ελληνικά. Στην ιστορία του Βυζαντίου, οι ιερείς ήταν αυτοί που διδασκαν την Ελληνική γλώσσα.

Η Ελληνική γλώσσα θριαμβεύει, επικρατεί στην Ανατολή. Ο ελληνικός πολιτισμός κατακτά τον κόσμο.

Η Καινή Διαθήκη γράφτηκε στα ελληνικά και ο Ρωμαίος Αυτοκράτορας Μάρκος Αυρήλιος επέλεξε να γράψει τις σκέψεις του στα ελληνικά.

Το 1453 ήταν μαύρη χρονιά στην ελληνική ιστορία, αλλά το 1821 ήταν φωτεινή περίοδος για την ανεξαρτησία της Ελλάδας. Τα γραφτά εκείνης της εποχής μαρτυρούν το ελληνικό πάθος για την ελευθερία.

Η εκκλησία διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στη διάδοση της ελληνικής γλώσσας. Παρά την τουρκική σκλαβιά, η ελληνική γλώσσα επέζησε.

Ο Σεφέρης, ο Καβάφης, ο Καζαντζάκης, που είναι σύγχρονοι Έλληνες ποιητές και συγγραφείς, διεύρυναν την ελληνική γλώσσα δίνοντάς της άλλη διάσταση.

Παρατηρούμε ότι υπάρχει συνέχεια στον Ελληνικό πολιτισμό που έχουν οι άνθρωποι στη γλώσσα τους και στις έννοιες που εκφράζονται με αυτή τη γλώσσα.

Τη λογοτεχνία της Ελλάδας χαρακτηρίζει ένα βαθύ φάσμα, τα χρώματα του οποίου ξεκινούν από την Αθήνα. Η Αθήνα ενσαρκώνει το ηρωικό πνεύμα του Έλληνα, ενώ τα χρώματά της

μετατοπίζονται και αλλάζουν με τις περιστάσεις.

Δεν υπάρχει πιο όμορφη γλώσσα από την ελληνική. Έχει διατηρήσει την ομορφιά της μέσα στους αιώνες όχι μόνο με τη μορφή και τους ήχους της αλλά και με τις ηθικές ιδέες που εκφράζει.

Η έννοια της ελευθερίας είναι ένα δώρο που χάρισε η Ελλάδα στον κόσμο.

Στους βαρβάρους όλοι είναι σκλάβοι εκτός από έναν.

Στην ερώτηση "ποιός σας κυβερνά, ποιό είναι το αφεντικό σας;" που γίνεται σε χορικό της τραγωδίας του Αισχύλου, οι Έλληνες απαντούν "δεν είμαστε σκλάβοι κανενός ούτε εξαρτιόμαστε από τον έναν".

Το ιδανικό της ελευθερίας είναι μόνο ένα δώρο της Ελλάδας. Ένα άλλο είναι ο ηρωισμός που παγάει από την υπερασπίση της ελευθερίας, ένα δίδαγμα που η Ελλάδα έχει μάθει μέσα από μεγάλες θυσίες.

Ο Έλληνας δε γίνεται δούλος, ούτε ενός κοινωνικού περίγυρου, ούτε ενός τυραννικού και απρόσωπου θεού.

Σύμφωνα με το γνωμικό που είναι χαραγμένο στο ναό του Απόλλωνα στους Δελφούς, ο άνθρωπος πρέπει να γνωρίζει τα όριά του αλλά πέρα από αυτά θα συνεχίζει να αγωνίζεται.

Ο Σεφέρης, μας παροτρύνει "λίγο ακόμα να σηκωθούμε λίγο ψηλότερα". Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι οι θεοί διαφέρουν από τους ανθρώπους. Οι θεοί είναι αθάνατοι, οι άνθρωποι θνητοί. Ο θάνατος καθορίζει την ποιότητα της ζωής για τον άνθρωπο. Ο ηρωισμός των ανθρώπων ενισχύεται από την γνώση που σπεύδει να πληρώσει την τιμή για τις πράξεις τους. Η γνώση δυναμώνει την ανδρεία όπως μας λέει ο Αρι-

στοτέλης και ο Θουκυδίδης. Σ' αυτή τη ζωή όλοι μας είμαστε καταδικασμένοι να πεθανούμε. Ο μέσος πολίτης έχει τη δυνατότητα του περιορισμού με την απλή πράξη του καλού και αυτή η έννοια είναι ένα άλλο πρόσωπο του πνεύματος.

Πεθαίνουμε και αυτό μπορεί να συνιστά το νόημα της ζωής αλλά έχει τεράστια δύναμη η γλώσσα και αυτό μπορεί να αποτελεί το μέτρο της ζωής μας και οι Έλληνες μας παρείχαν το χρυσό μέτρο και τη χρυσή τους γλώσσα. Η ελληνική λογοτεχνία που μας στέλνει τόσο ανθρώπινα μηνύματα σήμερα, πρέπει να διατηρηθεί και να μελετηθεί. Αυτό με παρακίνησε το 1972 να αρχίσω το έργο της καταγραφής όλης της ελληνικής γλώσσας σε ηλεκτρονικό υπολογιστή.

Η ιστορία της γλώσσας μας βοηθάει να δούμε με άλλη οπτική τα φιλοσοφικά προβλήματα. Πάντα υπάρχει ένα έμφυτο κοινωνικό στοιχείο στην γλώσσα και οι Έλληνες εκφράστηκαν μ' αυτό το στοιχείο στο έπακρο.

Ο Ντεντό παρατηρεί πως η λογική δεν ανακαλύπτεται στη φύση, ενυπάρχει στη γλώσσα. Αναπτύχθηκε απ' την οργάνωση και την επανάληψη των διαφορετικών τρόπων που έχουν επιδράσει επάνω στον άνθρωπο.

Απ' όλες τις τεχνικές η γλώσσα είναι το ποιό κοινό όργανο. Δηλαδή η τέχνη του γνωμικού, της ρητορικής και της κριτικής.

Η θέση του Πλάτωνα είναι ότι η γλώσσα είναι το βασικό σημείο του πολιτισμού. Στο σύγχρονο βάρβαρο κόσμο μας, πιο πολύ αποβάλλεται στις δυνάμεις της λογικής.

Η ελληνική γλώσσα πρέπει να διαιωνισθεί ως πολυτίμος και ωραίος θησαυρός, αλλά φαίνεται πως έχουμε μπει σε μία δύστυχη εποχή

που οι νέοι αγνοούν το παρελθόν και εκτιμούν μόνο το παρόν καταστρέφοντας έτσι και το μέλλον. Είναι η οπτική και ακουστική γενιά. Τα παιδιά κολλούν στις τηλεοράσεις και κυκλοφορούν με γουόκμαν. Πρέπει να βρούμε τον τρόπο να κερδίσουμε πάλι το παρελθόν μας ώστε να έχουμε στα ελεύθερα χέρια μας το παρόν. Γιατί το μόνο ελεύθερο άτομο είναι αυτό που έχει αφομοιώσει το παρελθόν του και έχει κατανοήσει τα διδάγματά του. Αλλιώς παραμένει σε άγνοια, θύμα της τύχης.

Οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές μας επιτρέπουν να ερευνήσουμε τα κείμενα, αλλά χρειαζόμαστε ανθρώπους εκπαιδευμένους για να μελετούν αυτά τα κείμενα. Οι άνθρωποι πρέπει να μάθουν να εκφράζονται σε προτάσεις μεγαλύτερες από της Κασσάνδρας. Αναπτύσσοντας άλλωστε τη δύναμη της γλώσσας μας θα ανακαλύψουμε εμείς οι ίδιοι και θα τους δίνουμε την ελευθερία που η ελληνική γλώσσα εκφράζει κάλλιστα.

Σήμερα η ελευθερία μας είναι συνώνυμη με τη γνώση της γραφής και της ανάγνωσης και προς αυτήν την προσπάθεια η εποχής μας πρέπει να οδηγή τη σκέψη μας. Και όπως οι Έλληνες έπρεπε να πολεμήσουν για να διαφυλάξουν την ελευθερία τους πάντοτε, έτσι και τώρα, πρέπει να ξεκινήσουμε μια νέα σταυροφορία για την υπεράσπιση της ελληνικής γλώσσας και τα σχολεία μας και την διατήρηση της ιστορικής μνήμης του παρελθόντος. Χρειαζόμαστε τον ηρωισμό σήμερα όσο ποτέ άλλοτε. "Εν αρχή ην ο λόγος" που γίνεται να μας οδηγήσει φραστικά, προς το τέλος - το τέλος της ζωής μας ή την τελειότητα του πολιτισμού μας. Η ελληνική γλώσσα είναι ένα γερό κτίσμα όσο και ο Παρθενώνας. Έχει αρχαία ιστορία που πρέπει να διαφυλαχτεί. Κατέχουμε μόνο ένα μικρό τμήμα από την αρχαία λογοτεχνία, αλλά τώρα έχουμε συγκροτήσει τελικά ένα γερό θεμέλιο σε ένα ηλεκτρονικό δίσκο που μπορεί να δίνει πληροφορίες σε όλους τους ενδιαφερόμενους μελετητές. Ένα από τα κύρια μελήματά μας πέτυχε. Τώρα η γλώσσα διαφυλάσσεται. Οι ανθρωπιστικές σπουδές συμβάλλουν στην υγεία του πνεύματος και του έθνους.

Όλοι μαζί τώρα σε εργαστούμε, πρέπει να ανάψουμε και να λαμπρύνουμε το "Θησαυρο της Ελληνικής Γλώσσας" και να τον κάνουμε κτήμα προσιτό σ' όλο τον κόσμο.

Παρουσίαση: Αρχ/κας Κώστας Κούρος

ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΚΑΝΑΔΑΣ: "MEDIA" ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΛΑΓΝΕΙΑ

Σατανισμός και μαύρη μαγεία και στον Καναδά. Οπαδοί του "άρχοντα του σκότους", επιδίδονταν σε "χορό βρυκολάκων" με βιασμούς, δολοφονίες και διαμελισμούς των θυμάτων τους.

Σύμφωνα με την εφημερίδα "Σάντεϊ Τάιμς", τα φρικιαστικά εγκλήματα που βαρύνουν το σατανικό ζευγάρι Πολ Τιλ, 29 χρόνων, λογιστή και τη σύζυγό του Κάρλα Χομόλκα, 23 χρόνων, βοηθό

κτηνιάτρου, είναι τόσο αποτρόπαια, που όταν τα άκουσαν κατά την προανάκριση, δάκρυσαν ακόμη και οι έμπειροι αστυνομικοί. Η Χομόλκα, το τελευταίο διάστημα, παρέσυρε στο σπίτι της τρία ανήλικα κορίτσια ηλικίας 13, 14, και 15 χρόνων. Στη συνέχεια τα "παρέδωσε" στον σύζυγό της, τον οποίο και βοήθησε να τα βιάσει, να τα βασανίσει και στο τέλος να τα θανατώσει, διαμελίζοντας τα πτώματα. Από αυτή τη σα-

τανική "μυσταγωγία" δεν της ξέφυγε ούτε η 14χρονη αδελφή της, την οποία πρόσφερε στον Τιλ σαν "Χριστουγεννιάτικο δώρο". Η φρίκη σε όλο της το μεγαλείο! Και μια...λεπτομέρεια:

Το διεστραμένο ζευγάρι παράλληλα μαγνητοσκοπούσε όλη τη διαδικασία των εγκλημάτων του και έδειχνε στο υποψήφιο θύμα τα μαρτύρια του προηγούμενου για να...ξέρει τι το περιμένει!!!

ΙΣΟΒΙΑ ΣΤΟΥΣ ΦΟΝΙΑΔΕΣ ΝΕΟΝΑΖΙ

"SOS. Οι νεοναζί συγκροτούν εθνικό δίκτυο για να συντονίσουν αποτελεσματικά τη δράση όλων των ακροδεξιών οργανώσεων στη Γερμανία. Ο κατάλογος με τα ονόματα αριστερών, που δημοσιεύθηκε πρόσφατα σε ένα ακροδεξιό περιοδικό, αποτελεί ένδειξη ότι βελτιώνουν την οργάνωσή τους. Προορισμός του καταλόγου αυτού είναι να στέλνει πληροφορίες σε όλη τη χώρα. Οι νεοναζί βρίσκονται στη διαδι-

κασία οικοδόμησης μιας ενεργούς οργάνωσης, που θα αποφύγει τα λάθη του παρελθόντος. Καταβάλλουν προσπάθειες για να ενισχύσουν τους δεσμούς τους με τις ακροδεξιές οργανώσεις Αυστρίας, Ισπανίας, Ελβετίας, Βελγίου, Ολλανδίας, Λουξεμβούργου και Δανίας".

Με τα παραπάνω λόγια προειδοποίησε την διεθνή κοινή γνώμη ο Ερνστ Ορλάου, επικεφαλής της Επιτροπής

Προστασίας του Συντάγματος στο Αμβούργο, την ημέρα της καταδίκης σε ισόβια και δεκαετή κάθειρξη των δύο νεοναζί: Μικαέλ Πέτερς 26 χρόνων και Λαρς Κριστιανσεν 20 χρόνων. Οι καταδικασθέντες είχαν συλληφθεί για τον εμπρησμό του ξενώνα στην πόλη του Μελν πέρυσι το Νοέμβριο, όπου είχαν βρει το θάνατο τρεις Τούρκοι μετανάστες.

ΤΟΡΟΝΤΟ: ΜΕ ΚΟΥΖΙΝΟΜΑΧΑΙΡΟ ΕΒΑΛΕ ΤΕΛΟΣ ΣΤΗ ΦΛΥΑΡΙΑ ΤΟΥ!

Μιλούσε ακατάπαυστα την ώρα που εκείνη έβλεπε στην τηλεόραση το αγαπημένο της σήριαλ. Την διέκοπτε με τη φλυαρία του και δεν μπορούσε να παρακολουθήσει την πλοκή του επεισοδίου. Στην αρχή τον παρακάλεσε να μη μιλά. Εκείνος τίποτα. Οχι μόνο δεν στα-

μάτησε να μιλάει, αλλά τόλμησε να κάνει ζάπινγκ από κανάλι σε κανάλι. Τότε αποφάσισε η 64χρονη σύζυγος ότι έπρεπε να πάρει δραστικά μέτρα κατά του φλύαρου 60χρονου συζύγου της. Πήγε στην κουζίνα, εφοδιάστηκε με ένα μαχαίρι του κρέατος και, με ορμή,

κατάφερε πλήγματα στον άνδρα, με τον οποίο μοιραζόταν τη ζωή της επί 25 ολόκληρα χρόνια! Όπως ανακοίνωσε η Αστυνομία του Τορόντο, το θύμα νοσηλεύεται στο νοσοκομείο με σοβαρά τραύματα στο στήθος, τον ώμο και το αριστερό χέρι.

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ: ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ ΤΟΥ ΕΦ ΜΠΙ ΑΙ ΨΑΡΕΨΕ...ΛΑΒΡΑΚΙΑ

Απέδωσε το παρακάτω τέχνασμα του FBI: "Μετέτρεψε" έναν πράκτορά του σε μεγαλέμπορο ναρκωτικών και με την ιδιότητά του αυτή δοκίμαζε την αξιοπιστία των Αστυνομικών της Ουάσιγκτον στη μάχη κατά των ναρκωτικών. Και βρήκε 12...μπουμπούκια. Όπως λέγεται σήμερα, οι "δώδεκα" ζη-

τούσαν και έπερναν από 2.000 έως 24.000 δολάρια ΗΠΑ για να κάνουν τα στραβά μάτια. Ενας μάλιστα από αυτούς τους...πιστούς και ορκισμένους τηρητές της έννομης τάξης και του συντάγματος, υποσχέθηκε στον "μεγαλέμπορο" να τον προμηθεύσει με "στρατό" από όμοιους του, που θα τον βοη-

θούσαν στην διακίνηση των ναρκωτικών στη λιανική αγορά! Τώρα οδηγήθηκαν στο δικαστήριο και οι ποι-νές που προβλέπονται για τέτοιες περιπτώσεις φθάνουν μέχρι και ισόβια κάθειρξη.

ΣΙΚΑΓΟ: ΠΛΗΡΩΣΕ 2.100 ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΤΗΝ ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΣΕΙ

Θάνατος κατά παραγγελία και στο Σικάγο! Η Σούζαν Ποτέμπα, 50 ετών, παντρεμένη και μητέρα ενός γιου, έπασχε

από καρκίνο και ήθελε να πεθάνει. Διάλεξε μια ημέρα που έλειπαν ο σύζυγος και ο γιός της. Ειδοποίησε μπαρόβιο

γείτονα της και μέλος της τοπικής συμμορίας, τον Ρέτζι Ουίλιαμς 18 χρόνων, να τη σκοτώσει. Του έδωσε 2.100 δολ-

ΣΥΝΕΒΗΣΑΝ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

λάρια με την παράκληση να την στραγγαλίσει. Αυτός την έβαλε κάτω αλλά ήταν αδέξιος. Εκεί που νόμισε ότι την τελείωσε, αυτή συνήλθε και τον προέτρεψε να συνεχίσει μέχρι να πετύχει το στόχο.

Ο Ρέτζι που κατάλαβε ότι δεν τα κατάφερνε στον στραγγαλισμό, έβγαξε στην αποθήκη του σπιτιού, βρήκε το ηλεκτρικό τρυπάνι και της τρύπησε δέκα φορές το κεφάλι. Έτσι η Σούζαν απηλλάγη από την

οδυνηρή ζωή της και ο νεαρός δράστης που συνελήφθη δεν θα γλυτώσει την φυλακή.

ΑΓΓΛΙΑ: ΔΑΣΚΑΛΑ ΠΑΡΕΔΙΔΕ ΕΡΩΤΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ!

Γαργαλιστικές λεπτομέρειες ερωτικής περιπέτειας νεαρής δασκάλας με 13χρονο μαθητή της, πληροφορήθηκαν πρόσφατα οι αναγνώστες βρετανικής λαϊκής εφημερίδας. Η 27χρονη δασκάλα Κέρι Τόζερ, η οποία δίδασκε στο σχολείο του Σάρεϊ, προσκαλούσε τον μαθητή της

στο διαμερισμά της, όχι για ιδιαίτερα μαθήματα, αλλά για ερωτικές περιπτώξεις, μια και δυο φορές την ημέρα.

Το αγόρι, που, όπως προβλέπει ο νόμος, το όνομά του δεν δόθηκε στην δημοσιότητα, κρατούσε ημερολόγιο, στο οποίο περιέγραφε λεπτομερώς τις ερω-

τικές συναντήσεις του με τη δασκάλα. Όταν έπεσε στα χέρια των γονιών του όμως το ημερολόγιο, το πήγαν στην Αστυνομία και άρχισε η εναντίον της ανάκριση. Το δικαστήριο στη συνέχεια καταδίκασε τη θερμόαιμη δασκάλα σε ένα χρόνο φυλάκιση.

ΠΕΡΟΥ: ΤΟ "ΦΩΤΕΙΝΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ"...ΣΚΟΤΕΙΝΙΑΣΕ ΦΤΩΧΟΓΕΙΤΟΝΙΑ

Δεκαπέντε άνοπλοι αντάρτες της τρομοκρατικής οργάνωσης "φωτεινό μονοπάτι", μπήκαν στο υποκατάστημα της Εθνικής Τράπεζας σε φτωχικό προάστειο της Λίμα, πρωτεύουσας του Περού και άρχισαν να πυροβολούν όποιον έβρισκαν μπροστά τους. Σκότωσαν εννιά, μεταξύ των οποίων ένα αγό-

ρι τεσσάρων χρόνων. Οι δύο ιδιωτικοί Αστυνομικοί που προσπάθησαν να τους αναχατίσουν, έπεσαν και αυτοί νεκροί. Ένας 16χρονος αντάρτης ο οποίος φύλαγε το δρόμο έξω από την Τράπεζα, είδε ένα αστυνομικό αυτοκίνητο που περνούσε τυχαία. Του έριξε μια χειροβομβίδα και σκότωσε τους

δύο αστυνομικούς που επέβαιναν. Το πανδαιμόνιο που ακολούθησε εκμεταλλεύθηκε η συμμορία και έκλεψε 26.000 δολάρια. Το ποσό αυτό προοριζόταν για την πληρωμή του δώρου Χριστουγέννων στους δημοσίους υπαλλήλους.

ΗΠΑ: ΠΟΥΛΟΥΣΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΝΑ ΑΓΟΡΑΣΕΙ ΧΑΜΠΟΥΡΓΚΕΡ!

"Στοργικός πατέρας" ο...τετράπαχρος Νπούι Λαίην, 39 χρόνων, που περνούσε την ώρα του τρώγοντας χάμπουργκερ σε φαστ φουντ. Πρόσφατα επισκεύθηκε την Ντέμπι Σπούαρτ, που εργάζεται στον Αμερικάνικο Στρατό Σωτηρίας, με σκοπό να της πουλήσει για 6.000 δολάρια τους γιους του Γουαίην οκτώ χρόνων, Γουαίηλον έξι χρόνων και Ααρών έξι μηνών. Μετά από αυτό η Ντέμπι πήγε στην Αστυνομία και από εκεί με συνοδεία αστυνομικού, που παρίστανε το σύζυγό της κατέφθασαν στο σπίτι του Λαίην. Εκεί ο πατέρας πρόσταξε τους μεγάλους του

γιούς να ακολουθήσουν την Ντέμπι. Ταυτόχρονα, κάλεσε τη γυναίκα του Ρετζίνα 31 χρόνων, να φέρει και το μωρό. Ο Λαίην το πήρε και άρχισε να δείχνει στο ζευγάρι πόσο γερό ήταν.

Στη συνέχεια προχώρησε στον τρόπο πληρωμής. Θα του έδιναν 3.000 δολάρια για τα δύο μεγάλα αγόρια και άλλες 3.000 για το μωρό. Θα έπαιρναν αμέσως μαζί τους τον Γουαίην και τον Γουαίηλον και μετά από λίγες ημέρες θα παραλάμβαναν και το μικρό. Θα άφηναν πάντως...καπάρο για το μωρό 100 δολάρια! Βεβαίως ο αστυνομικός επενέβη και συνέλαβε τον πατέρα.

Στην πορεία της προανάκρισης απεδείχθη ότι πριν από τρία χρόνια είχε πουλήσει και άλλα δύο δίδυμα παιδιά του, μόλις τα είχε γεννήσει η γυναίκα του.

Οι κατηγορίες που τον βαρύνουν τώρα είναι εμπόριο βρεφών και παιδιών κατ'εξακολούθηση. Αν καταδικαστεί, μπορεί να μείνει στη φυλακή για 10 χρόνια και να πληρώσει πρόστιμο 10.000 δολάρια. Προς το παρόν, πάντως, έχει δηλώσει ότι πάσχει από παρanoiκή σχιζοφρένεια.

ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ: ΤΡΕΙΣ ΝΕΚΡΟΙ...ΓΙΑ ΕΝΑ ΣΚΥΛΟ

Αστυνομικοί του Οκλαντ στην Καλιφόρνια ήθελαν να του πάρουν το σκύλο, ράτσας μπουλντόκ για να εξετάσουν αν έχει λύσσα. Όμως ο ιδιοκτήτης του σκύλου άνοιξε πυρ εναντίον τους. Ο σκύλος είχε δαγκώσει τρία ά-

τομα πρόσφατα και οι γείτονες κάλεσαν την αστυνομία να τον πάρει για εξέταση. Σύμφωνα με τις καταγγελίες τους ο ιδιοκτήτης είχε καθυστερήσει να τον εμβολιάσει.

Κατά τη συμπλοκή έχασαν τη ζωή

τους ο 21χρονος ιδιοκτήτης του σκύλου, ο ανάπηρος πατέρας του και ένας αστυνομικός. Μετά τη συμπλοκή οι αστυνομικοί σκότωσαν και το σκύλο, επειδή τους επιτέθηκε.

Νέα σύνορα στο Διάστημα

Ο Daniel S. Goldin, διευθυντικό στέλεχος της Nasa, υποστηρίζει ότι σε πείσμα της νέας οικονομικής και πολιτικής πραγματικότητας η εξερεύνηση του διαστήματος θα πρέπει να συνεχίσει να παίζει σημαντικό ρόλο στην πολιτική των ΗΠΑ.

Μετάφραση: Υπαστ. Α' Κων/νος Δανούσης

Τριάντα τρία χρόνια πριν ο αστροναύτης Alan Shepard αποθανάτιζε τη θαυμάσια εκείνη έξοδο της ανθρωπότητας στη διαστημική εποχή, λέγοντας "Ας ανάψουμε αυτό το καντήλι". Το μικρό του διαστημόπλοιο εισήγαγε τις Ηνωμένες Πολιτείες στο διάστημα και εμείς αρχίσαμε να κτίζουμε ένα μέλλον που σημαδεύτηκε με τολμηρές προκλήσεις, εξαιρετικές επιτυχίες αλλά και λίγα οδυνηρά μαθήματα. Μετά 35 χρόνων εξερεύνηση των συνόρων του μυστηρίου, το αμερικάνικο διαστημικό πρόγραμμα εξακολουθεί να εξελίσσεται. Εξακολουθούμε να είμαστε αντιμέτωποι με την αλλαγή και την πρόκληση αλλά τώρα που η γεωπολιτική ομπρέλα του ψυχρού πολέμου έπαψε να μας καλύπτει από τον άκαμπτο ρεαλισμό του προϋπολογισμού θα πρέπει να προσαρμοστούμε στη νέα οικονομική και πολιτική πραγματικότητα. Και το ερώτημα που προβάλλει σε όλα τα έθνη που ασχολούνται με τη διαστημική έρευνα είναι το τι είδους μέλλον θέλουμε να σφυρηλατίσουμε μέσα από τις νέες προοπτικές.

Στις ΗΠΑ η Εθνική Υπηρεσία Αστροναυτικής και Διαστήματος (National Aeronautics and Space Administration ή αλλιώς NASA) έγινε 35 χρόνων το 1993. Είναι μια Υπηρεσία που γεννήθηκε στο αποκορύφωμα του ψυχρού πολέμου σαν μια άμεση απάντηση της εκτόξευσης του Sputnik και σα μέσο προβολής του εθνικού γοήτρου στο νέο ωκεανό του διαστήματος. Πρωταρχική αποστολή της NASA κατά τα χρόνια της εφηβείας της και τα πρώτα χρόνια της ενηλικίωσής της ήταν η προώ-

θηση και προβολή της αμερικανικής τεχνολογίας. Και η NASA τα κατάφερε καλά.

Τώρα όμως που τα ρεύματα της ιστορίας μας έχουν μεταφέρει σε μιαν άλλη εποχή, ο ρόλος που παίξαμε και οι επενδύσεις που κάναμε θα πρέπει να αναθεωρηθούν. Ο ψυχρός πόλεμος έχει τελειώσει και η NASA δεν μπορεί πλέον να επιβιώσει σε λείψανο περασμένων ημερών. Πρέπει να αποδείξουμε ότι υπάρχει ένας σκοπός στις προσπάθειές μας. Στη νέα εποχή που προβάλλει η NASA θα πρέπει να έχει σα στόχο της τη συμβολή της στην αντιμετώπιση των αναγκών της κοινωνίας. Θα πρέπει να κερδίσουμε αξιοπιστία μέσα από τη δραστηριότητά μας, θα πρέπει να επενδύσουμε σε ελπίδες. Θα πρέπει να ενθαρρύνουμε την είσοδο εργατικού δυναμικού διαφορετικής κουλτούρας σ' αυτήν την περιπέτεια των ανακαλύψεων. Και τέλος θα πρέπει να είμαστε σε θέση να το κάνουμε αυτό.

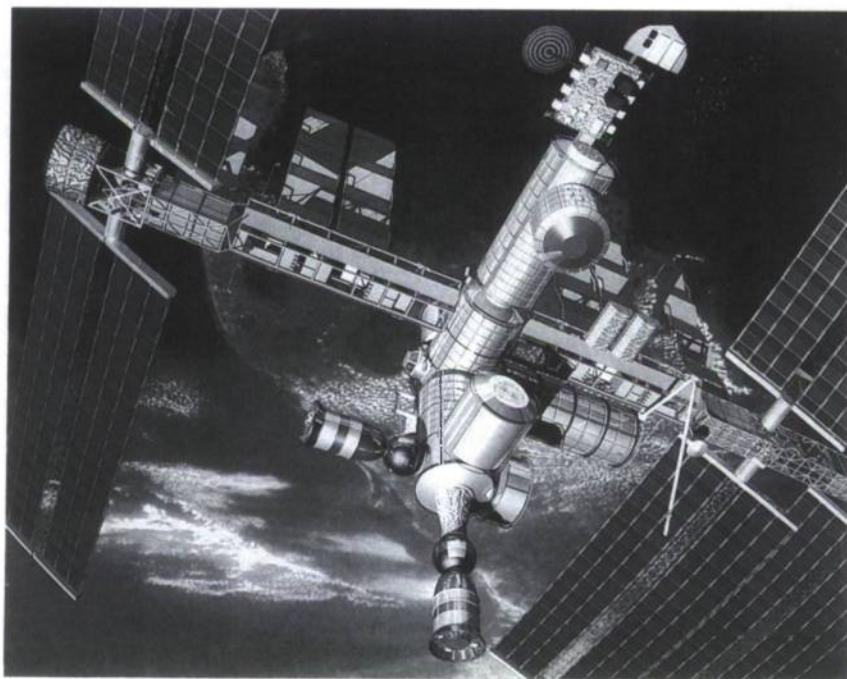
Αναζητώντας να επιτύχουμε ένα υψηλότερο βαθμό συνεργασίας, στόχος μας είναι να κατευθύνουμε τις προσπάθειές μας σε τρία μέτωπα. Πρώτον η NASA έχει μοναδική ικανότητα αλλά και ευθύνη να παράσχει επιστημονική πληροφόρηση για την περιβαλλοντολογική υγεία του πλανήτη Γη. Η διαστημική τεχνολογία μας έχει ήδη βοηθήσει καθοριστικά την ικανότητά μας για διακίνηση πληροφόρησης μεταξύ των ηπείρων. Έχει ενώσει τα έθνη όλου του κόσμου διαμέσου των μετεωρολογικών δορυφόρων και άλλης ανάλογης τεχνολογίας. Είμαστε όμως ακόμη πολύ μακριά από το να ενεργούμε σαν επόπτες όλου του πλανήτη. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1990 θα κατασκευάσουμε και θα αναπτύξουμε μια σειρά διαστημικών σκαφών με στόχο να αυξήσουμε τις γνώσεις μας για το πώς οι δραστηριότητες της ανθρωπότητας επηρεάζουν το οικοσύστημα του πλανήτη μας. Το σύστημα παρατήρησης της Γης και όλη γενικά η δραστηριότητάς μας θα μπορούσε να παράσχει πολύτιμα στοιχεία σ' εκείνους που θα παίρνουν τις κρίσιμες αποφάσεις στα χρόνια που έρχονται.

Δεύτερο, πρέπει να βελτιώσουμε

και να αυξήσουμε τα μέσα με τα οποία μεταφέρουμε νέες γνώσεις και τεχνολογία στον ιδιωτικό τομέα. Επιστήμη και έρευνα υπήρξε πάντοτε ένα σημαντικό μέρος της αποστολής μας αλλά για πολλά χρόνια κεντρικός σκοπός μας ήταν να αναπτύξουμε και να προβάλλουμε την τεχνολογική ανωτερότητα της Αμερικής. Τώρα ο σκοπός μας θα πρέπει να χρωματίζει τα όνειρά μας, να εμπνέει τις νεώτερες γενεές αλλά ταυτόχρονα θα πρέπει να συντονίσουμε τα όνειρά μας με τις ανάγκες της βιομηχανίας. Και καθώς δουλεύουμε για την υλοποίησή τους, θα πρέπει να διοχετεύουμε νέες ιδέες και τεχνικές στην αγορά. Θα πρέπει επίσης να αυξήσουμε το ύψος των επενδύσεών μας στην έρευνα και ανάπτυξη της νέας τεχνολογίας, στην επιστήμη και στην εξέλιξη της αεροναυτικής του διαστήματος. Θα θέλαμε να βλέπουμε ένα διαρκώς αυξανόμενο πλέγμα δραστηριοτήτων, καθώς τα μέσα και οι τεχνικές που παράγουμε διοχετεύονται στην αγορά. Η γνώση που θα κερδίζουμε θα ενισχύει την οικονομία μας και θα προωθεί τις επιδιώξεις μας στην κατάκτηση του διαστήματος. Μέσα από την έμπνευση και την ανανέωση μπορούμε να προωθήσουμε την ανάπτυξη της τεχνολογίας με τα ανάλογα κέρδη στην οικονομία.

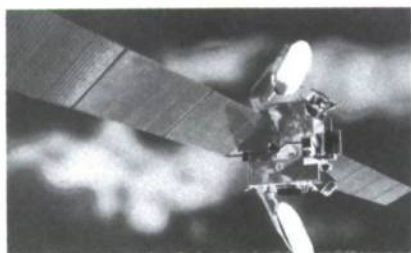
Οι στόχοι αυτοί είναι ιδιαίτερα σημαντικοί και αξίζουν την προσοχή μας και τις επενδύσεις μας. Μια τρίτη όμως περιοχή δραστηριότητας συγκεντρώνει πολλές ελπίδες, όχι μόνο για το διαστημικό πρόγραμμα των ΗΠΑ αλλά και για τις προσπάθειες εξερεύνησης του διαστήματος απ' όλους τους κατοίκους της γης. Μετά από έναν αιώνα σύγκρουσης, με το τέλος του ψυχρού πολέμου, οι παλιοί αντίπαλοι είναι τώρα φίλοι. Όλοι έχουμε το δικό μας μερτικό στην παγκόσμια πολιτισμική κληρονομιά σαν εξερευνητές ή αναζητητές της γνώσης. Τώρα που η εξερεύνηση του διαστήματος προσφέρει ένα καινούργιο χώρο για ανακαλύψεις, η συνεργασία στον τομέα αυτό θα μπορούσε να είναι ένα από τα καθοριστικά στοιχεία της νέας εποχής της ανθρωπίνης εμπειρίας.

Το πρόγραμμα διαστημικών σταθμών, που αναπτύσσεται από τις ΗΠΑ, την Ιαπωνία, τον Καναδά και τα κράτη

- μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης Διαστήματος, είναι το μεγαλύτερο διεθνές ειρηνικό επιστημονικό πρόγραμμα στην ιστορία της ανθρωπότητας. Και πέρα από το διαστημικό σταθμό βρίσκονται άλλοι κόσμοι, οι οποίοι θα μπορούσαν να εξερευνηθούν όχι από τους Αμερικανούς, τους Ρώσους ή τους Ευρωπαίους αλλά από τους "ανθρώπους" του πλανήτη γη.

Το πρόγραμμα των διαστημικών σταθμών είναι πλούσιο σε προσδοκίες για την απόκτηση νέων δυνατοτήτων, την ανάπτυξη νέων τεχνολογιών και τη διάνοιξη δρόμων για νέες πηγές πλούτου. Αυτό συνιστά εγγύηση για διεθνή συνεργασία, ενώ θα μπορούσε να αποτελέσει το στάδιο για νέες σχέσεις συνεργασίας στην αυγή του 21ου αιώνα. Θα μπορούσε επίσης να υποδείξει το δρόμο στους πολιτικούς του μέλλοντος. Όπως έχει παρατηρήσει ο τιμημένος με βραβείο Pulitzer, ιστορικός Daniel Boorstin, "η τεχνολογία εί-

Διοξείδιο του θείου σε υψόμετρο 25 χιλιομέτρων από την έκρηξη του όρους Pinatubo, όπως το αποτύπωσε φωτογραφικά στις 21 Σ.βρίου 1991 ο δορυφόρος της NASA που έχει αποστολή του την παρακολούθηση του ανωτέρου τμήματος της ατμόσφαιρας της γης. Η ηφαιστειακή σκόνη εμφανίζεται σα μια ζώνη υψηλής συγκέντρωσης (σκούρες ή κόκκινες περιοχές) στα πλάτη των τροπικών.

Τα δεδομένα που μετέδωσε ο δορυφόρος αυτός αποκτήθηκαν με ειδικές συσκευές με τις οποίες είναι εξοπλισμένος. Η συσκευή αυτή επινοήθηκε και κατασκευάστηκε από τα εργαστήρια της NASA σε συνεργασία με γρουπ βρετανικών πανεπιστημίων.

Ο δορυφόρος αυτός εντάσσεται

ναι εχθρός του εθνικισμού και η ανάπτυξη της φέρνει μοιραία τα έθνη πιο κοντά και ελαχιστοποιεί τις διαφορές ανάμεσα στις αντιλήψεις των λαών."

Τα χρόνια της διαστημικής εποχής πολίτες από 25 χώρες έχουν πετάξει στο διάστημα. Και εκτός από τους αστροναύτες, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν τις χώρες που καταγίνονται στην εξερεύνηση του διαστήματος, πολίτες από την Πολωνία, τη Σαουδική Αραβία, το Μεξικό, το Βέλγιο, την Ελβετία, την Ινδία, το Βιετνάμ και άλλες χώρες έχουν ταξιδεύσει στο διάστημα. 297 άτομα έχουν στελεχώσει κατά καιρούς διαστημικές πτήσεις, συμπεριλαμβανομένων 24 γυναικών. Το διάστημα γίνεται αληθινά παγκόσμιο κτήμα και η τάση αυτή αναγκαστικά θα ισχυροποιείται στο μέλλον.

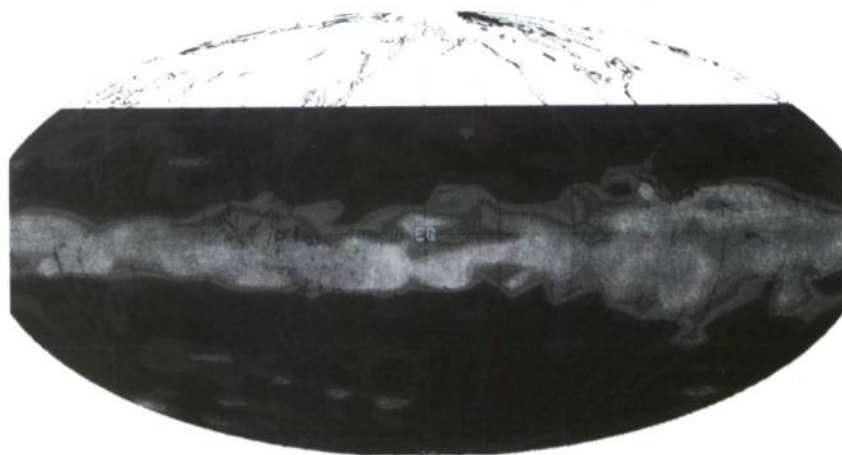
Η διαστημικές πτήσεις είναι ένα πολύ απτό παράδειγμα για το πώς πέφτουν τα σύνορα σ' όλο τον κόσμο και πώς οι άνθρωποι της γης δια μέσου της διαστημικής τεχνολογίας μαθαίνουν περισσότερα ο ένας για τον άλλο, καθώς και για τα κοινά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο πλανήτης.

Εμείς στη NASA καταγινόμαστε στη σφυρηλάτηση των ελπίδων που προβάλλουν μπροστά μας, στα νέα σύνορα

του διαστήματος. Μια κοινωνία που δεν τολμά να ονειρευτεί, μια κοινωνία που αποφεύγει να παίρνει ρίσκα, μια κοινωνία που έχει ξεχάσει να τολμά, είναι μια κοινωνία που βρίσκεται σε μεγάλο κίνδυνο, μια κοινωνία σε παρακμή. Η ιστορία έχει αποδείξει πως μεγάλα έθνη υπήρξαν εκείνα που είχαν τη σπίθα του ρίσκου, εκείνα που ήταν πρόθυμα για περιπέτεια και εκείνα που είχαν τη δυνατότητα να κινηθούν στα ακραία όρια της γνώσης και της ανακάλυψης. Υπό αυτή την έννοια η εργασία μας στο διάστημα θα αντηχεί μέσα στο χρόνο. Είναι μια απόπειρα της οποίας η σημασία θα βοηθήσει να πλουτίσουμε τη ζωή των μελλοντικών γενεών.

Πρέπει να μάθουμε να εκτιμούμε την πίστη και τα όνειρα, την έμπνευση και την ελπίδα, αν θέλουμε να αφήσουμε μια κληρονομιά που θα αντέξει στο χρόνο. Δεν μπορώ να σκεφθώ τίποτα άλλο πιο ελπιδοφόρο από την εξερεύνηση του άπειρου αλλά θαυμάσιου διαστήματος. Πρέπει πάντα να έχουμε στραμμένα τα μάτια μας στα άστρα. Κινδυνεύουμε να εισπράξουμε την εκδίκηση της ιστορίας αν τα έθνη μας προτιμήσουν μια οποιαδήποτε άλλη επιλογή.

(Από το περιοδικό World Statesman, 11/1993, pp. 107 - 109).

στο πρόγραμμα της NASA για την παρακολούθηση του πλανήτη γη και έχει αρχίσει τη μελέτη της ως πλήρους περιβαλλοντολογικού συστήματος. Πα-

ρέχει στους επιστήμονες στοιχεία για το άνω τμήμα της ατμόσφαιρας, όπως ταχύτητες ανέμων, ιονισμό, χημική σύσταση, κ.α.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΦΥΓΕΤΕ ΤΗΝ ΟΔΙΚΗ ΒΟΗΘΕΙΑ

"Τα γιαιτροσόφια" του μιάστρου - Μήτσου

Του Ανθ/μου Κων/νου Κατσινούλα

Κανείς δεν αμφιβάλλει ότι η σύγχρονη τεχνολογία έχει συμβάλει σημαντικά στην αποφυγή βλαβών στο αυτοκίνητό σας. Σύμφωνα όμως με το νόμο των πιθανοτήτων, υπάρχει πάντα περίπτωση να σας συμβεί, έστω και μία στις χίλιες, μία απρόοπτη βλάβη και μάλιστα σε τόπο και χρόνο που θα είναι δύσκολο ακόμα και να ειδοποιηθείτε κάποια εταιρεία οδικής βοήθειας. Τι θα κάνετε λοιπόν σ' αυτή την περίπτωση;

Δεν είναι πολύς καιρός, που αποφάσισα να περάσω ένα Σαββατοκύριακο σ' ένα φίλο μου, ο οποίος μένει σ' ένα ορεινό χωριό των Αγράφων. Καβάλησα λοιπόν το σχεδόν ολοκαίνουργιο αυτοκίνητό μου και ξεκίνησα γι' αυτό το πολύ όμορφο ταξίδι, που όμως έμελλε να μου βγει ξινό. Η διαδρομή ήταν μεγάλη και κουραστική, αλλά όσο πλησίαζα προς το χωριό, γινόταν όλο και πιο όμορφη. Δεν συνέβαινε όμως το ίδιο και με το δρόμο, που από τις πολλές βροχές ήταν γεμάτος λακούβες και πέτρες.

Λίγο πριν το τέλος της διαδρομής, μία από τις πολλές πέτρες που προσπαθούσα να "τριπλάρω", είχε μία πολύ ... στενή επαφή με το ρεζερβουάρ του αυτοκινήτου μου, με αποτέλεσμα να το τρυπήσει. Η βενζίνη άρχισε να τρέχει και το μόνο παρήγορο ήταν, ότι ήμουν πολύ κοντά στο χωριό. Φθάνοντας, δεν είχα σταγόνα βενζίνης στο ρεζερβουάρ και η μόνη λύση που σκέφθηκα ήταν ο γερανός. Το μόνο που δεν είχα όμως σκεφθεί, ήταν, ότι μέχρι ο γερανός να "ανακαλύψει" το χωριό και να διαβεί βουνά και λαγκάδια, θα ξημέρωνε ... Πάσχα.

Βρήκα το φίλο μου, του είπα το πρόβλημά μου και αρχίσαμε να σκεφτόμαστε τι πρέπει να κάνουμε. Ο ίδιος δεν είχε ιδέα από αυτοκίνητο, αλλά μου πρότεινε

να πάμε στο σπίτι του μαστρο-Μήτσου, ο οποίος ήταν ο πρώτος που αγόρασε αυτοκίνητο στο χωριό, τότε που οι δρόμοι δεν ήταν δρόμοι αλλά "κατοικόδρομοι" και για να φτάσεις στην πόλη για συνεργείο, ήθελες μιά μέρα με το αυτοκίνητο.

Χωρίς να πιστεύω ότι μπορεί να κάνει κάτι ο μαστρο-Μήτσος, ξεκινήσαμε για το σπίτι του, λίγα μέτρα από την πλατεία του χωριού. Φθάνοντας και αφού τον καληπερίσαμε, του είπα το πρόβλημα με το αυτοκίνητο και αυτός χαμογέλασε. Ήταν λιγομίλητο άτομο, αλλά φαινόταν πολύ καλόκαρδος. "Μην στεναχωριέσαι και όλα θα γίνουν" μου είπε. Μετά, μπήκε στο διπλανό δωμάτιο και επέστρεψε σε λίγο, κρατώντας στα χέρια του ένα κουτί λουκουμια. "Ευχαριστούμε δεν τρώμε γλυκά" είπαμε μ' ένα στόμα και οι δύο. "Δεν είναι για σας" είπε και μας ζήτησε να τον πάμε στο αυτοκίνητο. Πήγαμε στο αυτοκίνητο, έσκυψε από κάτω ο μαστρο-Μήτσος και μετά από λίγο ξαναβγαίνει και λέει: "Βάλε βενζίνη και φύγε". Εβγαλα από το πορτ-μπαγκάζ ένα μπετόνι βενζίνης, που πάντα κουβαλάω μαζί μου, το αδειάζω στο ρεζερβουάρ και μετά από λίγο σκύβω να δω το αποτέλεσμα. Το λουκούμι είχε βουλώσει την τρύπα και δεν έτρεχε σταγόνα.

Εκπληξη και ταυτόχρονα θαυμασμό, μου προκάλεσε αυτός ο πρακτικός τρόπος με τον οποίο ο μαστρο-Μήτσος αντιμετώπισε τη ζημιά του αυτοκινήτου μου. Εμένα, ποτέ δεν θα μου πήγαινε στο μυαλό, πως ένα λουκούμι θα αποκαταστούσε έστω και προσωρινά μία βλάβη. Υστερα από αυτό, κατάλαβα ότι ο μαστρο-Μήτσος πρέπει να ήξερε πολλά τέτοια μυστικά, αλλά το πρόβλημα ήταν, πώς θα του αποσπούσα μερικά από αυ-

τά, αφού έδειχνε να μην έχει διάθεση για πολλές - πολλές κουβέντες;

Η πρότασή μου να πιούμε κανένα τσίπουρο στο παρακείμενο καφενείο, τον βρήκε σύμφωνο. Εκεί λοιπόν και αφού ήπιαμε μερικά τσίπουρα (σ.σ. το τσίπουρο λύνει τη γλώσσα και ειδικά όταν πίνεται "ξεροσφύρι") τον κατάφερα να μου αποκαλύψει μερικά από τα μυστικά επισκευών "προηγμένης τεχνολογίας".

"Αν μείνεις ποτέ από λουρί (σ.σ. ιμάντα) και έχεις την κυρά μαζί σου δεν έχεις παρά να την ... γδύσεις. Το νάυλον καλτσόν είναι ό,τι πρέπει γι' αυτή τη δουλειά. Τυλιξέ το σφιχτά στη θέση του ιμάντα και φύγε. Όσο για το χρώμα προτίμησε το μαύρο που δεν θα το καταλάβουν και στο συνεργείο.

Το καλοκαίρι που αφίγγουν οι ζέστες, όταν έρχεσαι στο χωριό που έχει πολλές ανηφόρες και σου ζεσταίνεται η τρόμπα του νερού, η λύση βρίσκεται στο μανάβικο του μπάρμπα-Στάθη. Πάρε μιά μεγάλη και ώριμη ντομάτα και τύλιξε την τρόμπα. Πιστεύω να ξέρεις ποιά είναι και που βρίσκεται. Να είσαι σίγουρος ότι θα δουλεύει ρολοί. Μόνο μην αφήσεις τη ντομάτα πολύ καιρό και ... μυρίσει.

Πρίν από λίγες μέρες ξεκίνησα να πάω τη "γκιά" μιά βόλτα και ξαφνικά μου έσβησαν τα φώτα. Ευτυχώς που ήταν ανοιχτό το μπακάλικο του κυρ Αντώνη, στον πάνω μαχαλά. Αγόρασα ένα ρολό αλουμινόχαρτο, έκοψα ένα κομματάκι, τύλιξα την καμένη ασφάλεια και πήγα στη δουλειά μου. Ασε που μου περίσσεψε και μπόλικο να τυλίγει η "γκιά" διάφορα φαγητά.

Καφεδάκι πίνεις; Αν όχι πρέπει να αρχίσεις να πίνεις ή τουλάχιστον να έχεις πάντα λίγο μαζί σου. Μόνο ο καφές θα σε σώσει, αν αρχίσει να "χάνει" το ψυγείο

σου. Δύο κουταλιές μέσα στο ψυγείο αρκούν. Πρόσεξε όμως, "σκέτο", χωρίς ζάχαρη.

Μιάς και είπαμε για νερό, θυμήθηκα τώρα τον κυρ Βασίλη το γείτονά μου, που τις προάλλες ερχόταν από την Αθήνα βρέχοντας και του χάλασαν οι καθαριστήρες μέσ' τη βροχή. Εβγαλε λοιπόν το κεφάλι έξω και οδήγησε ως εδώ. Και να φανταστείς ότι στο πορτ-μπαγκάζ είχε πάνω από πέντε κιά πατάτες. Αν έκοβε μία στη μέση και την έτριβε πάνω στο μπαμπρίζ (παρ-μπρίζ) θα έβλεπε μιά χαρά. Επίσης καλή δουλειά θα έκανε, αν σκούπιζε το βρεγμένο παμπρίζ με την εφημερίδα που είχε μαζί του.

Πρίν φύγεις να μου θυμίσεις να σου δώσω λίγο σπάγκο που έχω φυλάξει από το χαρταετό που πέταξε ο εγγονός μου την Καθαρή Δευτέρα. Τι νέα τεχνολογία και κουραφέξαλα μου λές εσύ τώρα. Εβαλαν ένα σωρό συστήματα πάνω στο αμάξι και το γκάζι δουλεύει ακόμα με σύρμα. Γι' αυτό λοιπόν αν σου κοπεί καμμιά φορά η ντίζα δέσε με λίγο σπάγκο την άκρη της "πετα-

λούδας" και τράβα με το χέρι. Πρόσεξε όμως τις απότομες γκαζές, δεν τραβάς...αετό.

Αν ποτέ χάσεις τα υγρά από τα φρένα να τα συμπληρώσεις με νεράκι του θεού. Τι σημασία έχει και αν δεν είναι μπλέ; Τι δουλειά σου να κάνεις βρε αδερφέ...

Μιά μέρα πέρασα κάτω από ένα χαμηλό δένδρο και έσπασα την κεραία του αυτοκινήτου μου. Το ράδιο σταμάτησε να "πιάνει" αλλά δεν στεναχωρήθηκα και πολύ. Πήγα στη ντουλάπα, πήρα μιά κρεμάστρα, ξέρεις αυτές τις συρμάτινες, και την έβαλα στην τρύπα της σπασμένης κεραίας. Το ράδιο άρχισε να παίζει κανονικά και έτσι το απόγευμα δεν έχασα τη μετάδοση των ποδοσφαιρικών αγώνων. Μην με ρωτήρεις όμως τι ομάδα είμαι. Δεν σου το λέω".

Πάντως είσαι πολύ τυχερός. Η πέτρα που σου τρύπησε το ρεζερβουάρ, θα μπορούσε να σου έχει κάνει μεγαλύτερη ζημιά. Μπορούσε να σου έχει τρυπήσει το κάρτερ. Σιδηρόστοκος

υπάρχει μόνο κάτω στην πόλη και μέχρι να φτάσεις εκεί, να βουλώσεις την τρύπα, θα είχες χάσει όλα τα λάδια και αυτό ξέρεις πολύ καλά τι σημαίνει αυτό.

Ο μονόλογος του μάστορ - Μήτσου διακόπηκε από ένα ξερό βήξιμο του καφετζή και ένα κοίταγμα του ρολογιού του, που σήμαινε ότι έπρεπε να φύγουμε, γιατί η ώρα είχε περάσει και ήθελε να πάει για ύπνο. "Βλέπεις, εδώ κοιμάμαστε με τις κότες", είπε ο μάστορ - Μήτσος, τον οποίο ευχαρίστησα βέβαια για το λουκούμι που κέρασε το... ρεζερβουάρ μου, αλλά και για όλα τα "γιατροσόφια" που μου εκμυστηρεύτηκε. Χάρη σ' αυτόν πέρασα ένα θαυμάσιο Σαββατοκύριακο στο πολύ όμορφο ορεινό χωριουδάκι του φίλου μου και προ παντός χωρίς άγχος για το αυτοκίνητό μου, γιατί ήξερα πως ό,τι και να μου συμβεί, ο μάστορ... Μακ Γκάϊβερ ήταν εκεί...

Φεύγοντας, είπα μέσα μου: "Το επόμενο σέρβις, θα το κάνω στο σουπερ-μάρκετ της γειτονιάς μου".

ΠΕΡΙ ΚΑΠΝΙΣΜΑΤΟΣ Ο ΛΟΓΟΣ...

- Ξέρεις κάτι; Ο παππούς μου κάπνιζε απο μικρό παιδί και έφτασε 90 χρονών
- Ξέρω κάποιον που καπνίζει από 15 χρονών. Δε γυμνάστηκε ποτέ στη ζωή του κι όμως τώρα στα 87 του είναι υγιέστατος
- Ο κυρ-Νίκος, αθλητής μέχρι τα 35 του, δεν έβαλε τσιγάρο ποτέ στο στόμα κι όμως πέθανε από καρκίνο στα 42

Αυτά και άλλα παραδείγματα μπορεί να είναι αληθινά αλλά σίγουρα δεν είναι ο κανόνας όσον αφορά το κάπνισμα.

Μάλλον είναι οι εξαιρέσεις που επιβεβαιώνουν τον κανόνα: το κάπνισμα, σίγουρα, βλάπτει σοβαρά την υγεία του ανθρώπου.

ΟΙ ΚΑΠΝΙΣΤΕΣ ΑΝΤΙΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ

Μιά από τις βασικές κατηγορίες εναντίον του τσιγάρου είναι ότι περιέχει, εκτός από πίσσα και νικοτίνη ακόμα και τοξικές ουσίες, που είναι πολύ επιβλαβείς για την υγεία. Στην πραγματικότητα όμως, ιδίως την σημερινή εποχή, δεν υπάρχει κανένα φυσικό προϊόν που να μην είναι μολυσμένο.

Αυτή την άποψη προβάλλουν οι καπνιστές για να συμπεράνουν ότι το κάπνισμα δεν είναι απαραίτητα βλαβερό, ή το ίδιο βλαβερό, για κάθε τύπου τσιγάρου, για κάθε άτομο, για όποιο αριθμό τσιγάρων καπνίζει καθένας. Η κατάχρηση είναι αυτή που φταίει για όλα.

Από την άλλη πλευρά βέβαια η ελευθερία του ατόμου σταματάει εκεί που αρχίζει η ελευθερία του άλλου. Κάπως έτσι θα πρέπει να αντιμετωπισθεί η κατάσταση, χωρίς να θέλουμε να γίνουμε ρατσιστές προς εκείνους που καπνίζουν. Σε πολλά κράτη έχουν θεσπισθεί νόμοι σκληροί εναντίον των καπνιστών, με αποτελέσματα που δεν ξέρουμε ακόμα που θα φθάσουν: αν πεταχτείτε ως τις Η.Π.Α. ή τον Καναδά και ανάψετε τσιγάρο σε κλειστό δημόσιο χώρο, μπορεί και να σας λυντσάρουν.

Εμείς οι Έλληνες ως έθνος, είμαστε πρώτοι στην κατάλωση τσιγάρων στο κόσμο. Πρέπει να είμαστε, λοιπόν, υπερήφανοι γι' αυτή την πρωτιά μας; Μήπως θα πρέπει να κάνουμε μιά μικρή προσπάθεια να χάσουμε αυτή την πρωτιά, που μόνον εθνική ικανοποίηση δεν μπορεί να μας γεμίσει;

Μπορεί να κοπεί το κάπνισμα ή έστω να ελαττωθεί; Υπάρχει τρόπος με λίγη καλή θέληση και με διάφορες αποτοξινωτικές "κούρες". Και ποτέ δεν είναι αργά!

Οι αποδείξεις -και όχι πλέον ενδείξεις- λένε ότι το κάπνισμα συντομεύει τη ζωή. Κάθε τσιγάρο ισοδυναμεί με απώλεια 5,5 λεπτών ζωής, υπολόγισαν Αγγλοι ειδικοί που θεωρούν ότι καπνίζοντας έντονα χάνουμε 7-8 χρόνια από τη ζωή μας. Το 10% των θανάτων που σημειώνονται κάθε χρόνο στη χώρα μας, υπολογίστηκε ότι οφείλονται στο κάπνισμα.

Εκτός από την υγεία το κάπνισμα επηρεάζει και:

α. Την εμφάνισή σας: (ωχρο χρώμα, κίτρινα δόντια, και δάκτυλα, αποπνικτική αναπνοή, πρώιμες ρυτίδες, κουρασμένα - κόκκινα μάτια).

β. Την ασφάλειά σας: Τα αποτελέσματα της νικοτίνης και του μονοξειδίου του άνθρακα στην λειτουργία του εγκεφάλου, φέρνουν πτώση των αντανακλαστικών, μείωση της οξύτητας της όρασης και νάρκωση. Έτσι το οδήγημα είναι επικίνδυνο.

γ. Την γεύση σας: Οι δηλητηριώδεις χημικές ουσίες που περιέχει το τσιγάρο βομβαρδίζουν τα γευστικά κύτταρα με αποτέλεσμα να αλλοιώνεται η γεύση.

δ. Την τσέπη σας: Καθώς και την τσέπη του ...Κράτους (πρόωρες συντάξεις, ιατροφαρμακευτική περίθαλξη των αρρώστων από τσιγάρο, πρόωροι θάνατοι νέων και παραγωγικών ανθρώπων και καταστροφή για την καλλιέργεια του καπνού μεγάλων εκτάσεων γόνιμου εδάφους).

10 ΧΡΥΣΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΝΑ ΚΟΨΕΤΕ ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ

1. Νηστεύστε για 1-2 ημέρες, πίνοντας μόνο νερό ή χυμούς φρούτων αν δεν αντέχετε το σκέτο νερό. Μετά τη νηστεία, τρώτε απλές φυσικές τροφές, κυρίως φρούτα και λαχανικά, που σας βοηθούν να αποτοξινωθείτε και να απαλλαγείτε από τον εθισμό, την εξάρτηση της νικοτίνης.

2. Αποφύγετε φίλους που καπνίζουν, για το χρονικό διάστημα που θα είστε στην κρίσιμη φάση. Όταν ταξιδεύετε μένετε σε χώρους και οχήματα που προορίζονται για τους μη καπνιστές.

3. Αποφεύγετε συνήθειες και δραστηριότητες που σχετίζονται με το κάπνισμα. Αντί να πιείτε καφέ, πιείτε ένα χυμό φρούτου. Πηγαίνετε ένα σύντομο περίπατο μετά το βραδινό, αντί να ανάψετε τσιγάρο.

4. Να θυμίζετε συνεχώς στον εαυτό σας τα βλαπτικά αποτελέσματα του τσιγάρου: το βήχα, τα συχνά κρυολογήματα, την αλλαγή της φωνής. Φανταστείτε τι συμβαίνει μετά 20 ή 30 χρόνια καπνίσματος: εμφύσημα, καρκίνος του πνεύμονα, καρδιοπάθεια.

5. Απομακρύνετε όλα τα σύνεργα του καπνίσματος από το σπίτι σας. Απαλλαγείτε από τασάκια, αναπτήρες και σπίρτα.

6. Να ασκείτε το σώμα σας και να περπατάτε περισσότερο. Γραφτείτε στο γυμναστήριο της γειτονιάς. Περπατάτε καθημερινά, κάντε τζόκινγκ. Αρχίστε ασκήσεις, όταν νιώσετε την ανάγκη ν' ανάψετε τσιγάρο.

7. Αναπτύξτε νέα ενδιαφέροντα για να απορροφούν τον ελεύθερο χρόνο σας. Κρατείστε ημερολόγιο, ζωγραφίστε,

μελετήστε κάθε θέμα που σας ενδιαφέρει. Για χρόνια ο καπνιστής συνδέει το κάπνισμα με συγκεκριμένες κινήσεις και καταστάσεις: πρωϊνός καφές και τσιγάρο, νεύρα και τσιγάρο. Ό ο αγώνας για να απεξηρτηθεί ο καπνιστής από τις συγκεκριμένες "καπνιστικές" κινήσεις που κάνει καθημερινά (όπως το άναμα και σβήσιμο του τσιγάρου) είναι ίσως ο δυσκολότερος" δηλώνουν οι ψυχολόγοι γιατροί. "Το τσιγάρο είναι γι' αυτόν μια ανάγκη, ένα στήριγμα στις καθημερινές δυσκολίες". Όταν κανείς σκοπεύει να κόψει το κάπνισμα, αυτό δεν γίνεται με το "μαχαίρι". Χρειάζεται μείωση σταδιακή και ψύχραιμη. Η καλλιέργεια των ενδιαφερόντων εκτός εργασίας βοηθάει σημαντικά.

8. Να έχετε πρόχειρα φρούτα και τραγανιστά ωμά λαχανικά να τρώτε, όταν η "στοματική παρόρμηση" για κάπνισμα φαίνεται να υπερισχύει...

9. Να θυμάστε τι κερδίζετε και όχι τι χάνετε, όταν θέλετε ένα τσιγάρο. Να σκέπτεσθε τα επιπλέον χρόνια μιας υπέροχης ζωής που προσφέρετε στον εαυτό σας.

10. Εάν είστε γονέας, κηδεμόνας, θείος κ.λπ., να συγχαρείτε τον εαυτό σας που γίνεστε ένα θετικό παράδειγμα στη ζωή εκείνων που σας αγαπούν και σας σέβονται, αντί να είστε ένα αρνητικό παράδειγμα, ένα παράδειγμα προς αποφυγή.

Μπορείτε να το πετύχετε αυτό. Αρχίστε τώρα. Θα είναι μια μεγάλη νίκη το να νικήσετε τις κακές σας συνήθειες. Καλή επιτυχία!

Επιμέλεια: Αστουφ. Τσοχαντάρης Σερραφείμ

ΕΤΗΣΙΑ ΧΟΡΕΣΠΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΑΘΛΗΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Με ξεχωριστή επιτυχία πραγματοποιήθηκε στο κοσμικό κέντρο "Διογένης Παλλάς" η επήσια χοροεσπερίδα της Αθλητικής Ένωσης Αστυνομικών. Τη γιορταστική εκδήλωση τίμησε με την παρουσία τους ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Στέλιος Παπαθεμελής, ο Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Κώστας Γείτονας, ο Αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ.

Αντιστράτηγος Μανόλης Χουρδάκης, οι Υπαρχηγοί της ΕΛ.ΑΣ. Αντιστράτηγοι Αθανάσιος Βασιλόπουλος και Χαράλαμπος Σκίτσας, ο Διευθυντής του Α-ΣΑΕΔ Ναύαρχος Προκόπης Σωτηριάδης, ο Διευθυντής της Αστυνομικής Ακαδημίας Ταξίαρχος Ιωάννης Δερβεντζής, μέλη και φίλοι της Ένωσης.

Αξίζει να επισημάνουμε ότι για πρώτη φορά πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης παρίσταται σε χοροεσπερίδα των Αθλητικών Φορέων της Ελληνικής Αστυνομίας.

Από την πλευρά του ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης, κ. Στέλιος Παπαθεμελής, σε σύντομη προσφώνησή του, αφού ευχήθηκε σε όλους καλή χρόνια, υποσχέθηκε στο Συμβούλιο ότι θα στηρίζει με όλες του τις δυνάμεις την προ-

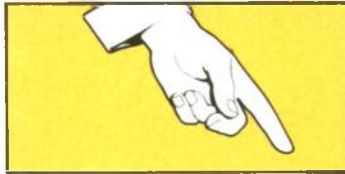
σπάθεια αυτή ηθικά και οικονομικά. Τόνισε επίσης ότι ενδιαφέρει πάρα πολύ την πολιτεία η Αθλητική Ένωση Αστυνομικών να πάρει τη θέση που της αξίζει στο διεθνή χώρο. "Εύχομαι, κατέληξε, το Δ.Σ. της Ένωσης, να φέρει με επιτυχία σε πέρας το πραγματικά δύσκολο έργο που έχει αναλάβει".

Μιλώντας στους προσκεκλημένους, τόσο ο Πρόεδρος της Αθλητικής Ένωσης

Αστυνομικός Υποδιευθυντής Αλέξανδρος Βλάχος, όσο και ο Γενικός Γραμματέας Αστυνομίας Β' Ιωάννης Καραπανάγος, αναφέρθηκαν στη δημιουργία αυτής της Ένωσης, που συμβάλλει πραγματικά στην ανάπτυξη του Αθλητισμού γενικότερα και χαρακτηρίζεται από πολλούς μια αθλητική "κυψέλη". Επίσης οι ομιλητές τόνισαν ιδιαίτερα τις επιτυχίες που σημείωσε η Ένωση Αστυνομικών τη χρονιά που πέρασε, στο διεθνή και ελλαδικό χώρο.

Οι αθλητές που βραβεύτηκαν με αναμνηστική τιμητική πλακέτα από τη διοίκηση της Ένωσης είναι οι εξής: Τάσος Μητρόπουλος (Αρχηγός Εθνικής Ομάδας Ποδοσφαίρου), Στέλιος Καζάκης (Αρχηγός Ομάδας Βόλεϊ), Γιώργος Σκροπολίθας (Αρχηγός Ομάδας Μπάσκετ), Υπάστυνος Α' Βαΐος Μπαρμπαρούσης (Αρχηγός Ομάδας Ποδοσφαίρου) και ο Αρχιφύλακας Κώστας Αλεξανδρόπουλος (Αρχηγός Ισποπλοϊκής Ομάδας Βορείου Ελλάδας). Τις αναμνηστικές πλακέτες επέδωσαν, ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Στέλιος Παπαθεμελής, ο Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Κώστας Γείτονας και ο Αρχηγός της Ελληνικής Αστυνομίας Αντιστράτηγος Μανόλης Χουρδάκης.

Το προσεγγμένο μενού, η ζεστή αθλητική ατμόσφαιρα, σε συνδυασμό με το ωραίο καλλιτεχνικό επιτελείο του κέντρου ικανοποίησαν στο έπακρο όσους παραβρέθηκαν.

Η ΣΧΟΛΗ ΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ "ΔΙΔΑΞΕ" ΤΟ ΚΟΙΝΟ

Ανέκαθεν οι πολίτες ήθελαν τον Αστυνομικό σοβαρό, απρόσιτο και "τετραγωνισμένο" στο πλαίσιο που ο ρόλος του επέβαλε.

Ενα γεγονός όμως ήρθε να ταραξει τα ήρεμα νερά της παράδοσής της. Μια εικοσαμελής ομάδα δοκίμων Υπαστυνόμων της Γ' τάξης, τόλμησε και με πρωτοφανές θάρρος και ταλέντο, παρουσίασε με επιτυχία την θεατρική κωμωδία με τίτλο "Τα...ευτράπελα της εξουσίας παραμονή πρωτοχρονιάς", σε σενάριο και σκηνοθεσία του Δόκιμου Υπαστυνόμου Κων/νου Μαρκοπούλου.

Στην παράσταση συμμετείχαν με τη σειρά που εμφανίστηκαν οι Δόκιμοι Υπαστυνόμοι: Αθανάσιος Ζώης, Σεραφείμ Παπαδόπουλος, Νικόλαος Ζήκος, Ελευθέριος Σαλπικτής, Δημήτριος Κωνσταντάρας, Παναγιώτης Κωστάκης, Γρηγόριος Γιαννακουλάκος, Πέτρος Παναγιωτίδης, Τριαντάφυλλος Πανώριος, Μιχαήλ Τοάσης, Ευστράτιος Τέσσερης, Αθανασία Κορκοντζέλου, Παντελής Σαββόπουλος, Κων/να Συμυρλή, Κων/νος Μαρκόπουλος, Μιλτιάδης Μαχαϊρίδης και Νικόλαος Δερβεντζής.

Η μουσική επιμέλεια ήταν του Δοκίμου Υπαστυνόμου Ηλία Σιμο-

πούλου και στο μπουζούκι τον συνόδεψε ο Δόκ. Υπαστυνόμος Γεώργιος Λόης. Υποβόλεας ο Δόκιμος Υπαστυνόμος Εμμανουήλ Σταματάκης.

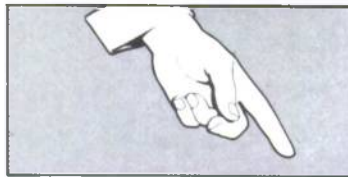
Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν από πλευράς Υ.Δ.Τ. ο Δ/ντής του Πολιτικού Γραφείου του κ. Υπουργού κ. Γεώργιος Παπαδόπουλος, ο Σύμβου-

λος του κ. Υπουργού κ. Μελέτης Μελετόπουλος, ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Πολιτισμού κ. Παντελής Λαζαρίδης, ο Α' Υπαρχηγός της ΕΛ.ΑΣ. Αντιστράτηγος Αθανάσιος Βασιλόπουλος, ο Δ/ντής της Αστυνομικής Ακαδημίας Ταξίαρχος Ιωάννης Δερβεντζής, αντιπροσωπείες μαθητών όλων των παραγωγικών Σχολών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, καθώς και πολλοί άλλοι ανώτατοι και ανώτεροι Αξιωματικοί του Σώματος.

Ευχόμαστε αυτή η σπουδαία και φιλότιμη προσπάθεια των Δοκίμων Υπαστυνόμων να συνεχιστεί και να επεκταθεί. Τέτοιες δραστηριότητες καταδεικνύουν πνευματική και ψυχική καλλιέργεια που διέπει τους άνδρες των Σωμάτων Ασφαλείας.

Είμαστε σίγουροι ότι η εν λόγω προσπάθεια αγκαλιάστηκε με μεγάλο ενδιαφέρον από την Πολιτική και Αστυνομική ηγεσία του Υπουργείου μας.

ΒΡΑΒΕΥΤΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟΝ Ο.Φ.Α.Δ. ΟΙ ΑΡΙΣΤΟΥΧΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΕΣ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Ο Ομίλος "Φίλοι Αστυνομίας Αθηνών" βράβευσε και φέτος όπως κάθε χρόνο τους αριστούχους μαθητές και μαθήτριες (συνολικά 101) του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας που οι γονείς τους υπηρετούν σε Υπηρεσίες του Επιτελείου Υ.Δ.Τ. και στις Υπηρεσίες Τοπικής αρμοδιότητας της Δ/σης Αστυνομίας Αθηνών.

Στην εκδήλωση δόθηκε ιδιαίτερος εορταστικός τόνος λόγω της επετείου των 50 χρόνων του Ομίλου από την ίδρυσή του, την οποία τίμησαν με την παρουσία τους ο Β' Υπαρχηγός της ΕΛ.ΑΣ Αντιστράτηγος Χαράλαμπος Σκίτσας, ο Προϊστάμενος της Θρησκευτικής Υπηρεσίας της ΕΛ.ΑΣ. Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Ευσέβιος Πιστολής, πρώην Αρχηγός της Αστυνομίας, πρόεδροι και εκπρόσωποι Σωματείων και Οργανώσεων, ενώ για σοβαρούς λόγους δεν μπόρεσε να παραστεί ο Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Κώστας Γείτονας, ο οποίος έστειλε συγχαρητήριο επιστολή.

Στο σύντομο χαιρετισμό της η Πρόεδρος του Ομίλου κ. Ιλντα Δαπόλα, τόνισε, ότι σκοπός του Ομίλου είναι η

ηθική και υλική συμπαράσταση των μελών του προς τον Αστυνομικό, σαν ελάχιστο δείγμα σεβασμού και αναγνώρισης του τεράστιου ρόλου που διαδραματίζει μέσα στη κοινωνία. Στη συνέχεια, αναφέρθηκε στα έργα και την προσφορά του Ομίλου στα χρόνια που πέρασαν ενώ συνεχάρη τους αριστούχους μαθητές και μαθήτριες για τον ιδιαίτερο ζήλο και εργατικότητα που επέδειξαν κατά τη διάρκεια του περασμένου σχολικού έτους.

Τα βραβεία ήταν, 15.000 δρχ. για κάθε αριστούχο του Γυμνασίου και 20.000 δρχ. για κάθε αριστούχο του Λυκείου.

Κατόπιν κληρώσεως που έγινε μεταξύ 14 μαθητών Λυκείου, επιτυχόντων στα ΑΕΙ δόθηκε υποτροφία σε ένα κλη-

ρωθέντα, ήτοι 20.000 δρχ. μηνιαίως (με ανάλογη προσαρμογή του ποσού) και μέχρι πέρατος των σπουδών του.

ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Πραγματοποιήθηκε πρόσφατα ομαδική εθελοντική αιμοδοσία του προσωπικού του Επιτελείου/ΥΔΤ και των απευθείας εξαρτωμένων Υπηρεσιών, σε δύο φάσεις, για την Τράπεζα Αίματος της Ελληνικής Αστυνομίας.

Αιμοδότησαν συνολικά 345 Αστυνομικοί και Πολιτικοί Υπάλληλοι.

Ο αριθμός αυτός κρίνεται ιδιαίτερα ικανοποιητικός και θεωρείται βέβαιο ότι θα καλυφθούν οι έκτακτες ανάγκες του προσωπικού σε αίμα.

Διαπιστώθηκε ότι πολλοί από τους εθελοντές αιμοδότες προσέφεραν αίμα για πρώτη φορά και τούτο σημαίνει ότι το προσωπικό έχει ευαισθητοποιηθεί στην ανάγκη προσφοράς αίματος.

Προτάθηκε η επόμενη εθελοντική αιμοδοσία να πραγματοποιηθεί περί τον μήνα Ιούνιο 1994.

* Επίσης εθελοντική αιμοδοσία έγινε και στην Α.Δ.Θεσπρωτίας, όπου πέντε Αστυνομικοί προσέφεραν αίμα για την Τράπεζα αίματος της Ελληνικής Αστυνομίας. Η αιμοδοσία έγινε από κινητό συνεργείο αιμοδοσίας του Νοσοκομείου Ιωαννίνων, σε συνεργασία με τον Ε.Ε.Σ. Ηγουμενίτσας.

ΤΟΥΡΝΟΥΑ* ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Μετά από πρωτοβουλία των συναδέλφων της Α.Δ. Φθιώτιδος και κατόπιν εγκρίσεως του ΥΔΤ, διεξάγεται "τουρνουά" ποδοσφαίρου μεταξύ των Αστυνομικών Δ/σεων Λάρισας - Φθιώτιδος - Τρικάλων - Καρδίτσας - - Ευβοίας - Βοιωτίας και Φωκίδος.

Στο πρωτάθλημα αυτό συμμετέχουν Αστυνομικοί των ανωτέρω Υπηρεσιών και έχει σαν στόχο και σκοπό τη σύσφιξη των συναδελφικών σχέσεων και την προαγωγή της ευγενούς άμιλλας.

Η επιτυχημένη αυτή εκδήλωση, έχει προσλάβει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον και πιστεύουμε ότι ανάλογες εκδηλώσεις θα γίνουν και από άλλες Αστυνομικές Διευθύνσεις.

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙ

Σε μια προσπάθεια βελτίωσης των σχέσεων μεταξύ των Δημοσίων Υπαλλήλων του Νομού Κεφαλληνίας, διοργανώθηκε το δεύτερο "τουρνουά" ποδοσφαίρου, στο οποίο συμμετείχαν οι ομάδες της Α.Δ. Κεφαλληνίας, της Πυροσβεστικής, του Λιμεναρχείου, του ΟΤΕ, των Τραπεζών, των Δασκάλων, των

Καθηγητών και των υπαλλήλων της Νομαρχίας.

Η ομάδα της Α.Δ. Κεφαλληνίας έφτασε στον τελικό αήττητη και αγωνιζόμενη με την ομάδα των Δασκάλων, κατέκτησε το Κύπελο, αποσπώντας τα ευμενή σχόλια και τα χειροκροτήματα των φιλάθλων και των Αρχών του Νο-

Η ποδοσφαιρική ομάδα της Α.Δ. Κεφαλλονιάς.

Η ποδοσφαιρική ομάδα της Α.Δ. Λάρισας.

μού που παρευρίσκοντο. Την απονομή του Κυπέλλου έκανε ο Νομάρχης Κεφαλληνίας.

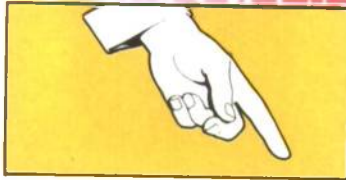
ΚΑΛΑΜΑΤΑ

Επίσκεψη στον Διευθυντή και τους Αξιωματικούς της Αστυνομικής Διεύθυνσης Μεσσηνίας, πραγματοποίησε πρόσφατα ο νέος Νομάρχης Μεσσηνίας κ. Αθανάσιος Ράλλης.

Ο κ. Νομάρχης ενημερώθηκε από τον Αστυνομικό Διευθυντή κ. Δημήτριο Μητρόπουλο και τους Διοικητές όλων των Αστυνομικών Υπηρεσιών της Καλαμάτας, για τα διάφορα θέματα και προβλήματα αστυνομικού ενδιαφέροντος του Νομού, καθώς και για τις κτιριακές ανάγκες που αντιμετωπίζει η Αστυνομική Διεύθυνση, λόγω έλλειψης επαρκών χώρων, για τη στέγαση όλων των Υπηρεσιών του Νομού. Αντηλλάγησαν επίσης απόψεις, για καλύτερη Αστυνόμευση και ιεραρχήθηκαν οι στόχοι, για αποτελεσματικότερη δραστηριότητα της Αστυνομίας, προς εξυπηρέτηση του κοινωνικού στόχου.

Ο κ. Νομάρχης από την πλευρά του

έδειξε κατανόηση και ενδιαφέρον για όλα τα θέματα και προβλήματα και έδωσε οδηγίες για καλύτερη Αστυνομία στο Νομό, με κύριο στόχο την εξυπηρέτηση και προστασία των πολιτών.

Στον κ. Νομάρχη επιδόθηκε ειδική αναμνηστική πλακέτα, με το έμβλημα του Σώματος της Ελληνικής Αστυνομίας, σε ανάμνηση της επισκέψεώς του στην Αστυνομική Δ/ση Μεσσηνίας και για το ενδιαφέρον που επέδειξε προς επίλυση όλων των θεμάτων δικής του αρμοδιότητας.

* Ο ρόλος της Αστυνομίας στη σύγχρονη κοινωνία.

Διάλεξη με θέμα "ο ρόλος της Αστυνομίας στη σύγχρονη κοινωνία" πραγματοποιήσε πρόσφατα στο Φιλοσοφικό Κέντρο Μεσσηνίας ο Αστυνομικός Διευθυντής Μεσσηνίας Δημήτριος Μητρόπουλος.

Ο κ. Μητρόπουλος αναφέρθηκε στην έννοια της έννομης τάξης στην Ελλάδα και ειδικότερα στην κοινωνική προσφορά της Αστυνομίας και στους τρόπους και μεθόδους που θα πρέπει να ακολουθούνται από τους Αστυνομικούς για να μπορέσουν στη σημερινή κοινωνία να ανταποκριθούν καλύτερα στα καθήκοντά τους, προσφέροντας καλύτερη ποιότητα υπηρεσιών στους πολίτες.

Στη συνέχεια μίλησε ο Διοικητής του

Α.Τ. Μεσσηνίας Αστυνόμος Α' κ. Ιωάννης Μουτεβελής για θέματα αστυνομικού ενδιαφέροντος και τις δραστηριότητες στους επιμέρους τομείς του Α.Τ. Μεσσηνίας. Ο κ. Μουτεβελής ζήτησε την άμεση και στενή συνεργασία όλων των πολιτών της περιοχής για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν όλα τα αναφερόμενα και χρονίζοντα προβλήματα έννομης τάξης στην περιοχή γιατί χωρίς τη δική του συνδρομή δεν μπορεί αποτελεσματικά να ανταποκριθεί η Αστυνομία στην αποστολή της.

Ακολούθως προβλήθηκε ειδική ταινία για την καταπολέμηση των Ναρκωτικών και έγινε διάλογος με τους παρευρισκομένους.

Στην εκδήλωση παρευρέθηκαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσ-

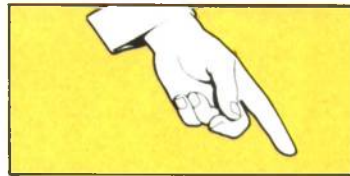
σηνίας Χρυσόστομος, ο Δ/ντής της Νομαρχίας κ. Ράλλης, οι Αντιδήμαρχοι Καλαμάτας και Μεσσηνίας, ο Δ/τής του 9ου Συντάγματος Πεζικού, εκπρόσωποι Δημοσίων Υπηρεσιών του Νομού, εκπρόσωποι πολιτικών κομμάτων και πολλοί κάτοικοι της περιοχής.

* Στη μάχη κατά των ναρκωτικών η Α.Δ. Μεσσηνίας.

Αξιόλογη είναι η πρωτοβουλία της Αστυνομικής Δ/σης Μεσσηνίας, να διοργανώσει εκδηλώσεις για ενημέρωση των πολιτών της Μεσσηνίας και ιδιαίτερα των νέων, για το τεράστιο πρόβλημα των ναρκωτικών. Οι εκδηλώσεις ήταν τριήμερες και άρχισαν την Κυριακή 5 Δεκεμβρίου στο Πνευματικό Κέντρο Καλαμάτας.

Την εκδήλωση προλόγησε ο Αστυνομικός Δ/ντής Μεσσηνίας κ. Δημήτριος Μητρόπουλος, ο οποίος ανέλυσε τους σκοπούς της, οι οποίοι συνίστανται στην πλήρη και αντικειμενική ενημέρωση της Μεσσηνίας στο πρόβλημα των Ναρκωτικών και ζήτησε την από κοινού συνεργασία όλων των υπευθύνων φορέων και των απλών πολιτών, "για να μπορέσουν όλοι μαζί να βοηθήσουν ώστε να μην υποθηκεύσουμε το μέλλον των παιδιών μας και της κοινωνίας γενικότερα στη μάσπη του αιώνα μας, τα "Ναρκωτικά". Τόνισε επίσης, την συμβολή της Ελλη-

νικής Αστυνομίας στον αγώνα κατά των ναρκωτικών.

Στη συνέχεια μίλησε ο ψυχολόγος - αναλυτής κ. Λεωνίδας Κυβέλος και η πρόεδρος του τοπικού παραρτήματος της θεραπευτικής Κοινότητας "Ιθάκη" κ. Ελλη Τενέντε, η οποία έκανε μιά γενική ανασκόπηση του προβλήματος των ναρκωτικών.

Τελευταίος ομιλητής ήταν ο Διοικητής του Τμήματος Ασφαλείας Καλαμάτας, Αστυνομικός Υποδ/ντής κ. Φώτιος Βλάχος, ο οποίος έκανε εκτενή αναφορά στο ιστορικό των ναρκωτικών ουσιών, από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα.

Ειδικότερα, αναφέρθηκε στα μέτρα που έχουν ληφθεί από την Πολιτεία προς αντιμετώπιση του προβλήματος με τη θέσπιση των νόμων, την οργάνωση της Αστυνομίας με την προμήθεια υλικοτεχνικών μέσων και την επιμόρφωση του προσωπικού της, που όλα αυτά σαν αποτέλεσμα έχουν καθημερινά σχεδόν να συλλαμβάνονται έμποροι ναρκωτικών και να κατάσχονται μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών ουσιών. Επίσης ο κ. Βλάχος έκανε αναφορά στις προσπάθειες που γίνονται από την Αστυνομία για την πρόληψη και τόνισε τον ρόλο της ουσιαστικής ενημέρωσης του κοινού, ιδιαίτερα δε των νέων.

Τέλος ζήτησε την επαγρύπνηση του κοινού και τη συνεργασία του με την Αστυνομία και όλες τις Διοικητικές Αρχές για την καλύτερη αντιμετώπιση του προβλήματος.

Στη συνέχεια προβλήθηκαν φωτεινές διαφάνειες και κινηματογραφική ταινία.

Χαιρετισμό απηύθυναν ο εκπρόσωπος του Μητροπολίτη Αρχιμανδρίτης κ. Γ. Μπίζας, ο Δ/ντής Εσωτερικών της Νομαρχίας κ. Φ. Ράλλης, ως εκπρόσωπος του Νομάρχη και ο Αντιδήμαρχος κ. Κ. Τσερώνης εκ μέρους του Δημάρχου. Στην εκδήλωση παρέστησαν επίσης δήμαρχοι και κοινοτάρχες του Νομού, προϊστάμενοι Πολιτικών και Στρατιωτικών Αρχών, Δημοσίων Υπηρεσιών και Οργανισμών και πλήθος κόσμος.

Η εκδήλωση, γενικά στέφθηκε από απόλυτη επιτυχία και τα δημοσιεύματα του τύπου και των άλλων μαζικών μέσων ενημέρωσης ήταν πολύ κολαευτικά για την Αστυνομία, θα επαναληφθεί και σε άλλες πόλεις και κωμοπόλεις του Νομού Μεσσηνίας.

* Χορευτική βραδιά πραγματοποιήθηκε σε κεντρικό ξενοδοχείο της Καλαμάτας, από το προσωπικό της Α.Δ. Μεσσηνίας και το προσωπικό των μέσων μαζικής ενημέρωσης της πόλεως της Καλαμάτας. Τα έσοδα της εκδήλωσης αυτής, θα διατεθούν για τη βράβευση απόρων αριστούχων μαθητών, σε ειδική εκδήλωση που θα γίνει τις επόμενες μέρες στην Αστυνομική Διεύθυνση.

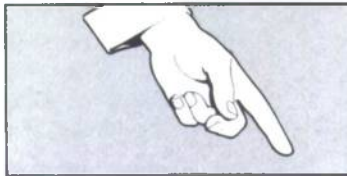
Στην εκδήλωση παραβρέθηκε ο Νομάρχης Μεσσηνίας, κ. Αθανάσιος Ράλλης και πλήθος επωνύμων και ανωνύμων κατοίκων του Νομού Μεσσηνίας.

Επίσης η Αστυνομική Διεύθυνση Μεσσηνίας, πραγματοποίησε στο αμφιθέατρο της Νομαρχίας παιδική γιορτή, εν όψει των εορτών Χριστουγέννων και Νέου Έτους, για τα παιδιά Αστυνομικών και Πολιτικών υπαλλήλων όλων των Υπηρεσιών του Νομού. Στα παιδιά διανεμήθηκαν δώρα και προσφέρθηκαν σ' όλους παραδοσιακά γλυκίσματα.

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

Μια νέα καινοτομία της Α.Δ. Κορινθίας στις γιορτές!!! "Ευχές για το νέο χρόνο από τον Αστυνομικό Διευθυντή". Με fax στο οποίο ήταν ζωγραφισμένος ο Αη Βασίλης, στάλθηκαν ευχές σε πολλούς πολίτες της Κορίνθου.

Το γεγονός αυτό, προκάλεσε ιδιαίτερη χαρά και έκπληξη στους πολίτες της Κορίνθου και σχολιάστηκε ευμενώς από τον τοπικό Τύπο. Εμείς ευχόμαστε, παρόμοιες καινοτομίες να συνεχισθούν και στο μέλλον γιατί τιμούν ιδιαίτερα την Αστυνομία και αναπτύσσουν το απαραίτητο καλό και δημιουργικό κλίμα στις σχέσεις Αστυνομίας - Πολίτη.

Διευθυνση Τροχαίας Αττικής

Στιγμιότυπα απο την εκδήλωση της κοπής πίττας, παρευρέθησαν ο Γενικός Γραμματέας του Υ. Δ. Τ. κος Ευάγγελος Ρογγάκος, ο Αρχηγός του Σώματος Μανόλης Χουρδάκης και ο επικεφαλής της Θρησκευτικής Υπηρεσίας της Ελληνικής Αστυνομίας Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Ευσέβιος Πιστολής.

Στο θέατρο BROADWAY κατα την τελετή κοπής πίττας της Σχολής Υπαστυνόμων παρευρέθησαν ο Α' Υπαρχηγός του Σώματος κ. Αθ. Βασιλόπουλος, ο Διοικητής της Αστυνομικής Ακαδημίας Ταξίαρχος Ι. Δερβεντζής και ο προϊστάμενος της Θρησκευτικής Υπηρεσίας της Ελληνικής Αστυνομίας Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Ευσέβιος Πιστολής.

Στιγμιότυπο απο τη κοπή πίττας της Τοπικής Διοίκησης της Ι.Ρ.Α. Αθηνών, στην οποία παρευρέθησαν ο Πρόεδρος το Διοικητικό Συμβούλιο και ο επικεφαλής της Θρησκευτικής Υπηρεσίας της Ελληνικής Αστυνομίας Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Ευσέβιος Πιστολής.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Με θλιβερά και αποτρόπαια γεγονότα τελείωσε το 1993.
Πρωταγωνιστές -θύτες και θύματα - παιδιά και έφηβοι, μπλεγμένοι σε σκοτεινό πλέγμα θολούρας,
εγκλήματος, φρικιαστικών ανθρωποθυσιών και σκοταδιστικών πράξεων.
Παιδοκτόνοι και σατανιστές παρασυρμένοι σε ένα φρικτό γαϊτανάκι απάνθρωπης βίας,
ψυχολογικού και σωματικού βασανισμού,
χωρίς υποτυπώδες έρμα αντίστασης στα σκοτεινά ορμέμφυτα της ψυχοσύνθεσης τους.
Πένθι μα ανέτειλε και η αυγή του 1994. "Κυματοθραύστης"
για όλα αυτά τα βάσανα που ταλαιπωρούν και προβληματίζουν την κοινωνία,
η Ελληνική Αστυνομία. Σμιλεμένη από σπάνια ύλη σεμνότητας, εργατικότητας και ανθρωπιάς,
μεστή σε σκέψη, λακωνική στα λόγια,
προχωρεί τις έρευνες σε έναν κόσμο όπου πληθαίνουν τα ανθρωποειδή εκτοπλάσματα...

ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΤΗΣ ΦΡΙΚΗΣ

Ανατριχιαστικές οι λεπτομέρειες από τα ειδηχθή εγκλήματα που διέπραξε η σπείρα των σατανιστών, την οποία αποτελούσαν οι Ασημάκης Κατσούλας 22 χρόνων, ο οποίος υπηρετούσε τη θητεία του στο Ναυτικό και Μανόλης Δημητροκάλλης, ο οποίος υπηρετούσε τη θητεία του στη Χίο. Η εξιχνίαση της υπόθεσης ξεκίνησε μόλις έφθασαν στην Ασφάλεια οι πρώτες πληροφορίες ότι κύκλωμα σατανιστών δρα στην περιοχή του Κορωπίου και ευθύνεται για δολοφονίες κοριτσιών.

Πρώτος εντοπίστηκε και κλήθηκε στην Ασφάλεια ο Δημητροκάλλης. Από την προανάκριση προέκυψε ότι ο ίδιος μαζί με τον Κατσούλα από τριετίας είχαν αποφασίσει να ασχοληθούν με τη μαύρη μαγεία και το σατανισμό. Αρχηγός της σπείρας ήταν ο Κατσούλας. Ως άντρο για τις τελετές τους χρησιμοποιούσαν το σπίτι του Κατσούλα και την παλιά εγκαταλελειμμένη αποθήκη του εργοστασίου Καμπά στην Παλλήνη. Οι δύο "φύλοι" "θυσίασαν" την 14χρονη Δώρα Συροπούλου, στις 27 Αυγούστου 1992, στην περιοχή Σέσι Κορωπίου.

Την άτυχη κοπέλα, αφού την επιβίβασαν στο αυτοκίνητο του Κατσούλα, την οδήγησαν στον "τόπο της θυσίας". Στο δρόμο της είπαν ότι εκείνο το βράδυ, που έμελε να είναι και το τελευταίο της ζωής της, θα την μουσούσαν, δηθεν, στην "ασπρη μαγεία". Εκεί κάτω από ένα δένδρο, έγδυσαν την κοπέλα, της αφαίρεσαν όλα τα κοσμήματα και της έδεσαν τα χέρια με χειροπέδες. Στη συνέχεια την χτύπησαν με ένα ξύλο στο κεφάλι για να αναισθητοποιηθεί. Οι δύο δράστες της έφραξαν το στόμα και τη μύτη, μέχρι που βεβαιώθηκαν ότι η 14χρονη πέθανε. Τότε ο Κατσούλας ασέλγησε στο πτώμα της νεκρής.

Τέλος την περιέλουσαν με βενζίνη και της έβαλαν φωτιά, ώστε να χαθεί κάθε ίχνος που πιθανώς θα τους ενοχοποιούσε. Η φωτιά επεκτάθηκε αμέσως προς την πλευρά του Υμηττού, καταστρέφοντας εκατοντάδες στρέμματα γης.

Το ίδιο σημείο έμελε να γίνει το θυσιαστήριο και για την 28χρονη Γαρυφαλιά Γιούργα. Μεγάλη Τετάρτη του 1993, στις 14 Απριλίου. Οι "ιερείς του άρχοντα του σκότους" έφαχναν ένα νέο θύμα για να... εξευμενίσουν το σατανά. Στη λεωφόρο Μαραθώνος, δίπλα στην γέφυρα του Σταυρού οι εκτελεστές εντόπισαν τη Γιούρ-

γα, που μόλις είχε αποβιβασθεί από το λεωφορείο της γραμμής ε-πιστρέφοντας από το ξενοδοχείο Μεγαλή Βρετανία, όπου εργαζόταν ως καμαριέρα.

Οι σατανιστές που παρουσιάστηκαν σαν αστυνομικοί της Ασφάλειας, της έδειξαν και ταυτότητα, που είχαν κατασκευάσει σε κομπιούτερ, καθώς και ένα πιστόλι και ένα ζευγάρι χειροπέδες για να γίνουν πιστευτοί. Στη συνέχεια της ζήτησαν να επιβιβασθεί στο αυτοκίνητό τους, ώστε να την μεταφέρουν στο πλησιέστερο αστυνομικό Τμήμα για εξακρίβωση στοιχείων.

Η Γιούργα τους ακολούθησε και την οδήγησαν στην αποθήκη του Καμπά. Εκεί, αφού της έδεσαν τα χέρια με τις χειροπέδες, την μισογύμνωσαν και άρχισαν να την κακοποιούν σεξουαλικά. Όταν κορέσθηκε πλέον το ζωώδες ένστικτό τους την οδήγησαν στον "τόπο της θυσίας" στη θέση Σέσι. Όταν έφθασαν, χωρίς να της βγάλουν τις χειροπέδες την βίβαν διαδοχικά μέσα στο αυτοκίνητο και αμέσως μετά την έπνιξαν φράζοντας τη μύτη και το στόμα της με τα χέρια τους. Όταν πέθανε την πέταξαν στην άκρη του δρόμου. Για να μην αναγνωριστεί αμέσως από τους αστυνομικούς, ο Κατσούλας της πολτοποίησε το κεφάλι με μια μεγάλη πέτρα.

Τα ρούχα της Γιούργα και τα προσωπικά της αντικείμενα τα έκαψαν οι δράστες στο τζάκι του Δημητροκάλλη, ενώ άλλα τα πέταξαν σε υπονόμους της περιοχής.

Στο "παιχνίδι" έλαβε μέρος και η 18χρονη Δήμητρα Μαργέτη, που γνώριζε για τις "τελετές" αλλά το απέκρυπτε και παρακολουθούσε από κοντά τη δράση των εμπνευστών και εκτελεστών του αποτρόπαιου έργου.

Οι ανθρωποθυσίες αυτές συγκλόνισαν την κοινή γνώμη και ήρθαν στη δημοσιότητα χάρη στη σύσσωμη ενεργοποίηση της Ασφάλειας Αττικής, που προσπαθεί να ρίξει άπλετο φως ακόμη και στην πιο σκοτεινή πτυχή της δράσης των "δημίων σκοταδιστών".

Οι παραπάνω εγκληματίες, σύμφωνα με το κατηγορητήριο, βαρύνονται με έντεκα αδικήματα, που επισύρουν βαριές ποινές:

Ανθρωποκτονία ιδιαίτερος απεχθή από κοινού και κατά συρροή από πρόθεση, τελεσθείσα από δράστες ιδιαίτερος επικίνδυνους για τη δημόσια ασφάλεια.

Βιασμός κατά συρροή. Σύσταση-συμμορία. Εμπρησμός από

πρόθεση. Εκβίαση κατ' εξακολούθηση και κατά συρροή. Περιύβριση νεκρού. Παράνομη οπλοφορία. Χρήση πλαστού εγγράφου. Παράνομη κατακράτηση. Αντιποίηση Αρχής. Υπεξαίρεση.

Στη Δήμητρα Μαργέτη ασκήθηκε δίωξη για απλή συνεργία στην ανθρωποκτονία της 14χρονης Θεοδώρας Συροπούλου.

Από την προανάκριση, έγινε γνωστό ότι η σπείρα προσηλυτιζε στην "αίρεσή της", νεαρά άτομα -ιδιαιτέρα κορίτσια- και επέβαλε σε κάθε νέο μέλος της ομάδας τον νόμο της σιωπής και του τρόμου. Τώρα η Ασφάλεια προσπαθεί να εξακριβώσει αν τα άτομα αυτά έχουν σχέση και με άλλες δολοφονίες ή εξαφανίσεις γυναικών, οι οποίες έχουν καταγγελαθεί τα τελευταία χρόνια. Προσπαθεί, επίσης, να εντοπίσει και άλλα άτομα, τα οποία είχαν σχέσεις με το κύκλωμα του Κατσούλα και διοργάνωναν σατανιστικές τελετές σε άλλα μέρη.

Στην πορεία συνελήφθη και τέταρτο μέλος της σατανικής συμμορίας του Κατσούλα. Πρόκειται για τον Χαράλαμπο Ζάβρα, που όπως απεκαλύφθη, εφοδίασε την "ομάδα" με αεροβόλο όπλο και μία πλαστή ταυτότητα αστυνομικού. Ο Ζάβρας κατηγορείται για απλή συνεργία σε ανθρωποκτονία, οπλοφορία και σύσταση συμμορίας.

Ανάμεσα στους φόνους που επανεξετάζουν οι αστυνομικοί ε-

Ο ΣΑΤΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΡΜΙΟΝΗΣ

Παραμονή Πρωτοχρονιάς, ώρα 10 το βράδυ. Στο Αστυνομικό Τμήμα Κρανιδίου παρουσιάστηκε ο Μανώλης Δουρής 40 χρόνων για να δηλώσει εξαφάνιση του μικρότερου από τα επτά παιδιά του, του Νίκου 6 χρόνων.

Οι Αστυνομικοί προβληματίστηκαν. Πώς ένας άνθρωπος που έπινε αρκετά, που δεν έδειχνε κανένα ενδιαφέρον για τα παιδιά του -αν γύριζαν ξυπόλητοι και νηστικά- ήρθε με τόση βιασύνη να καταγγείλει την εξαφάνιση του παιδιού του; Το ένστικτο των αστυνομικών, μόλις τον είδαν, τους υπαγόρευσε ότι ο άνθρωπος αυτός δεν ήταν αθώος. Φυσικά δεν ήταν δυνατό να φανταστούν το βαθμό της ενοχής του και το μέγεθος της αγριότητάς του...

Αστυνομικοί και γείτονες άρχισαν να ψάχνουν για το παιδί. Στις τρεις και μισή τα ξημερώματα ο "πατέρας", που συμμετείχε και αυτός στις έρευνες, πέρασε το μαντρότοιχο ακατοίκητου σπιτιού, που βρίσκεται σε απόσταση περίπου 250 μέτρων από το δικό του και ανέσυρε το κακοποιημένο κορμάκι του νεκρού παιδιού, πνιγμένος σε λιγμούς.

"Ο θάνατος επήλθε από ασφυξία και βαριά κακοποίηση του πρωκτού" απεφάνθη ο ιατροδικαστής. Η κοινή γνώμη σοκάρεται. Όλοι μιλούν για σατανικό δολοφόνο που βίασε και σκότωσε το αγγελούδι.

Στους Αστυνομικούς κατά τη διάρκεια της ολονύκτιας αναζήτησης του μικρού, κίνησε την περιέργεια η συμπεριφορά του Δουρής. Ο τρόπος που περιτριγύριζε τη μάντρα του ακατοίκητου σπιτιού, από τα σκουπίδια του οποίου ανέσυρε ο ίδιος το παραμορφωμένο νεκρό σώματάκι, θύμιζε τσακάλι που περιτριγυρίζει το σημείο όπου έχει "θάψει" τη λεία του...

Οι παραπάνω προβληματισμοί των Αστυνομικών σε συνδυασμό με τις πληροφορίες ότι ο Δουρής δούλευε περιστασιακά, συνήθιζε

να και αυτός της Σουλτάνας Κρισικιάν, η οποία βρέθηκε νεκρή τον Αύγουστο του 1992, σε ερημική τοποθεσία των Σπάτων. Οι αστυνομικές αρχές εξετάζουν τον 19χρονο Βασίλη Μίχο, πέμπτο μέλος της συμμορίας, για να εξακριβωθεί η συμμετοχή του στην ανθρωποκτονία της Κρισικιάν.

Δυστυχώς διευρύνεται ο κύκλος των κατηγορουμένων, που φέρονται να έχουν συμμετοχή στην υπόθεση των νεαρών σατανιστών, μετά τα νέα στοιχεία που προέκυψαν για τη δολοφονία της 14χρονης Δώρας Συροπούλου.

Δύο νεαρές κοπέλες, οι αδελφές Μαρία και Αικατερίνη Ρηγάκη, κατηγορούνται ότι μετείχαν στη σπείρα των σατανιστών και διώκονται για αρπαγή ανηλίκου σε βαθμό κακουργήματος. Η δίωξη αφορά στην αρπαγή της 14χρονης φίλης τους, αφού όπως προκύπτει από την προανάκριση, αυτές αποτέλεσαν τον συνδυαστικό κρίκο για τη γνωριμία του θύματος με τον αρχηγό της σπείρας, Κατσούλα.

Εκείνο όμως που προβληματίζει την Ελληνική Αστυνομία, την Εκκλησία και την Πολιτεία, είναι ο κύκλος των 20 νεαρών ατόμων, τα οποία, όπως εξακριβώσε η Ασφάλεια, είχαν μνηθεί στις τελετές της μαύρης μαγείας.

να βλέπει στο σπίτι του ταινίες σκληρού πορνό, προσκαλώντας μάλιστα κάθε φορά και "φίλους" του στο συμπόσιο και -το πιο φοβερό- μετά την παρακολούθηση των ταινιών εθώπευε τα αγόρια και τα κορίτσια του, τα οποία υποχρέωνε να βλέπουν και αυτά τις ταινίες(!), έπεισαν τους Αστυνομικούς ότι έπρεπε να στρέψουν την προσοχή τους στον "πατέρα". Τον θεώρησαν ως τον υπ' αριθμόν ένα ύποπτο.

Δυστυχώς είχαν δίκιο. Μέσα στις αμέσως επόμενες ώρες αποκάλυψαν το πιο απάνθρωπο έγκλημα όλων των εποχών:

Ο μικρός Νίκος, το απόγευμα της παραμονής Πρωτοχρονιάς πήγε μαζί με άλλα παιδάκια για να παρακολουθήσει την προπόνηση της ομάδας Ερμής, της Ερμιόνης. Ο "πατέρας" του είχε πει να μην αργήσει. Όταν επέστρεψε γύρω στις έξι το απόγευμα, συνάντησε την οργή του Δουρής για την αργοπορία του. Άρχισε να τον χτυπά βάνουσα, ενώ παράλληλα τον έσυρε σε μια παλιά αποθήκη του σπιτιού τους. Τα παρακάλια του παιδιού του να σταματήσει δεν τον λύγισαν. Για να μην ακούγονται τα κλάματα, στην αρχή έκλεισε το στόμα και την μύτη του άτυχου αγοριού. Στη συνέχεια το φίμωσε. Πριν καλά-καλά ξεψυχήσει, ο "πατέρας" έγδυσε το παιδάκι του και -σχεδόν νεκρό- το βίασε.

Εντρομος ο διαβολικός παιδοκτόνος αναζητούσε τρόπο για να εξαφανίσει τα ίχνη. Περιέλουσε το άψυχο κορμάκι με διαλυτικά, τα οποία χρησιμοποιούσε στη δουλειά του (εργαζόταν περιστασιακά ως ελαιοχρωματιστής) και προσπάθησε να το κάψει. Δεν τα κατάφερε. Πήρε το γυμνό πτώμα και το πέταξε μέσα από τον μαντρό-τυχο του γειτονικού ακατοίκητου σπιτιού, στα σκουπίδια...

Ολη αυτή την ώρα που το ανθρωπομόρφο κτήνος κακοποιούσε το παιδί του στην αποθήκη, η μητέρα, η γιαγιά και τα αδελφάκια του δεν αντιλήφθηκαν τίποτα.

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΥΜΒΑΝΤΑ

Στη συνέχεια ζητούσε συγγνώμη από την κοινωνία και τα παιδιά του !!! Ο "άνθρωπος" που με πρωτοφανή αγριότητα ξεπέρασε κάθε όριο εγκληματικής δράσης. Ο "άνθρωπος", που σύμφωνα με τις κατηγορίες που του αποδίδει η κοινή γνώμη, κακοποιούσε σεξουαλικά και τα επτά παιδιά του -ηλικίας από 17 μέχρι 6 χρόνων- και στη συνέχεια εκβίαζε ηλικιωμένους στην περιοχή.

Με τον τρόπο αυτό είχε αποσπείρει πριν από τέσσερα χρόνια, τρία εκατομμύρια δραχμές από τον 77χρονο γείτονα του Σταμάτη Σταματίου, τον οποίο είχε κατηγορήσει πως είχε κακοποιήσει τον γιο του Δημήτρη. Τα χρήματα τα χρησιμοποίησε για να αγοράσει αυτοκίνητο!

ΕΒΡΟΣ: Και οι οκτώ ήταν "βαρώνοι" της ηρωίνης!

Αυτό πια ήταν...οικογενειακή παράδοση: παππούδες, γιοι, κόρες και γαμπροί όλοι έμποροι του λευκού θανάτου. Πρόκειται για το γενεολογικό δένδρο της φαμίλιας Κομπίλη. Τα μέλη της είχαν χαρακτηριστεί από την Αστυνομία "βαρώνοι" της ηρωίνης.

Ας αναφερθούμε, όμως, στα "διαμάντια" της πρώτης γενιάς των αδελφών Κομπίλη:

Βασίλης Κ. Κομπίλης, γνωστός στην πιάτσα ως "Μάσιος". Συνελήφθη το 1977 με τρία κιλά ηρωίνης και καταδικάστηκε σε πολυετή κάθειρξη. Πέθανε πριν από πέντε χρόνια.

Γιώργος Κ. Κομπίλης. Σήμερα "φοιτά" στις φυλακές Πάτρας, όπου εκτίει ποινή πολυετούς κάθειρξης για διακίνηση ναρκωτικών.

Αναστάσιος Κ. Κομπίλης. Κυκλοφορούσε με το ψευδώνυμο "Μπούσπας". Καταδικασμένος και αυτός για διακίνηση ηρωίνης και hash.

Παιδιά - γαμπροί (Δεύτερη γενιά):

Κώστας Βασιλείου Κομπίλης, γιος του πρώτου. Συνελήφθη με οκτώ κιλά ηρωίνης τον Ιανουάριο του 1991 και εκτίει ποινή ισόβιας κάθειρξης.

Αναστασία Γεωργίου Κομπίλη, κόρη του δευτέρου, εκτίει ποινή δις ισόβια για εμπορία δέκα κιλών ηρωίνης. Συνελήφθη το Σεπτέμβριο του 1992 στη Θεσσαλονίκη.

Για τους "διαδόχους" της εν λόγω οικογενείας, που δεν ήταν στις φυλακές: Ελένη Γεωργίου Κομπίλη, τον σύζυγό της Νίκο Βα-

ΚΟΜΟΤΗΝΗ

Το αστυνομικό προσωπικό του Τμήματος Ασφαλείας Κομοτηνής, με την άριστη συνεργασία που το διακρίνει, συγκέντρωσε πληροφορίες σχετικά με διεθνές κύκλωμα διακίνησης ναρκωτικών από την παρέμβρια περιοχή.

Μια τέτοια πληροφορία για να αξιοποιηθεί χρειάζεται πολυήμερες παρακολουθήσεις υπόπτων, συνεχείς περιπολίες και γενικά υπερπροσπάθεια.

Για άλλη μια φορά, οι φιλότιμες προσπάθειές τους απέδωσαν. Εντόπισαν μέσα στο χώρο του σιδηροδρομικού σταθμού τον μεγαλύτεμο ναρκωτικών REHMAN ATTAUR του MOHAMAD και της ANNET, υπήκοο Πακιστάν. Από την έρευνα που του έγινε βρέθη-

Η περίπτωση του συγγενικού παιδοκτόνου της Ερμιόνης, προβληματίζει την Ελληνική Αστυνομία και τους ειδικούς ψυχολόγους, οι οποίοι διατείνονται ότι είναι ανάγκη να ληφθούν μέτρα να περιοριστεί το εγκληματολογικό φαινόμενο της ενδοοικογενειακής βίας. Η σεξουαλική κακοποίηση παιδιών από άτομα του στενού οικογενειακού τους περιβάλλοντος, δεν είναι φαινόμενο άγνωστο στη χώρα μας. Οι εγκληματολόγοι το φαινόμενο αυτό το ορίζουν ως "σκοτεινή εγκληματικότητα". Πως μπορούν άνθρωποι τόσο εύκολα να δρασκελούν από το φυσιολογικό στην πραγμάτωση της φρίκης;

λαβασίδη και τον Αναστάσιο Κ. Κομπίλης 69 χρόνων, η Ασφάλεια Αττικής πληροφορορήθηκε ότι συνεχίζουν την οικογενειακή παράδοση.

Κινητοποιήθηκε αμέσως η Υπηρεσία Δίωξης Ναρκωτικών. Οργάνωσε την επιχείρηση και σε συνεργασία με τα αντίστοιχα Τμήματα Ασφαλείας του Νομού Εβρου ξεκίνησαν το σχέδιο εξάρθρωσης των υπολοίπων μελών της σπείρας, που είχε "έδρα" τη θέση Ν. Βύσσα Εβρου. Υστερα από πολυήμερη παρακολούθηση, πήρε τέλος η παράνομη δράση τους.

Στην κατοχή των παραπάνω βρέθηκαν έξι κιλά και επτακόσια γραμμάρια ηρωίνης αρίστης ποιότητας, καθώς και το χρηματικό ποσό των 5.500.000 δραχμών, που κατασχέθηκε επειδή προερχόταν από λαθρεμπόριο ναρκωτικών. Επίσης, μαζί με τους τελευταίους συνελήφθη και ο Παναγιώτης Πεντίδης 60 χρόνων, βασικός συνεργάτης της σπείρας.

Στην οικογένεια αυτή των "βαρώνων" της ηρωίνης, συνολικά έχουν βρεθεί και κατασχεθεί 28 κιλά ηρωίνης, ενώ ανυπολόγιστες είναι οι ποσότητες που έχουν διακινήσει στην Ελλάδα και το εξωτερικό, κατά τη διάρκεια της μακροχρόνιας δράσης τους. Ο τζίρος από τα ναρκωτικά είναι τεράστιος και η Αστυνομία, προκειμένου να ελεγχθεί η περιουσιακή κατάσταση της "οικογένειας" και οι επενδύσεις που έκαναν από το λαθρεμπόριο ναρκωτικών, θα ζητήσει να ενεργοποιηθούν διατάξεις για το ξέπλυμα χρήματος.

και κατασχέθηκαν μέσα στον ταξιδιωτικό του σάκκο, πέντε δέματα συσκευασμένα σε νάυλον, που περιείχαν πέντε κιλά κατεργασμένη ινδική κάνναβη σε σκόνη (μπουμπάρι).

Από την προανάκριση προέκυψε ότι ο λαθρομετανάστης έμπορος του "λευκού θανάτου" σκόπευε να πουλήσει τη ναρκωτική ουσία στην Αθήνα. Για άλλη μια φορά η μεγάλη αυτή επιτυχία τόνωσε το αίσθημα ασφάλειας των κατοίκων του παραμεθόριου νομού της Πατρίδας μας. Απέδειξε ότι οι αστυνομικοί είναι ακούραστοι και αδιάλλακτοι μπροστά σε κάθε μορφής έγκλημα και οποιουδήποτε χρώματος εγκληματία.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ:

Στο τεύχος Νοεμβρίου και στην ενότητα "Θεσσαλονίκη - εξιχνιάστηκε ανθρωποκτονία-" σελ. 740, γράψαμε ότι εξιχνιάστηκε το

έγκλημα από την Ασφάλεια Θεσσαλονίκης, ενώ πρόκειται για επιτυχία του Τ.Α Νιγρίτας με τη συνεργασία του Τ.Α Σερρών.

ΤΑ ΓΛΥΠΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΦΥΣΗΣ

Οι μεγαλύτεροι γλύπτες και ζωγράφοι προσπαθούν να την μιμηθούν. Αυτή δεν μιμείται... δημιουργεί. Είναι η Φύση, ο μεγαλύτερος γλύπτης όλων των εποχών.

Μιά τέλεια αρμονία σχημάτων και χρωμάτων στο πέρας εκατομμυρίων ετών δημιουργίας μέχρι σήμερα.

Η Φύση δεν μπορεί να συγκριθεί με κανέναν Βαν Γκόγκ ή Πικάσσο, δημιουργεί αριστουργήματα που μας κάνουν να κάνουμε την μιλιά μας. Όταν η φύση θέλει να δουλέψει σαν καλλιτέχνης το καταφέρει με ένα τρόπο αμίμητο, αρκεί να το πάρει απόφαση και τότε τα δημιουργήματά της ξεπερνούν κάθε ανθρώπινη φαντασία. Χωρίς να πούμε το πόσο οικολόγοι πρέπει να είμαστε σήμερα και χωρίς φιλολογίες για σεβασμό, αγάπη, προστασία και διατήρηση της ισορροπίας της Φύσης που είναι η ίδια η υπάρξή μας, παραθέτουμε φωτογραφίες από τα φανταστικά δημιουργήματά της.

Τις φωτογραφίες μας τις έστειλε ο συνάδελφος Αρχ/κας Μπράτης Ιωάννης που υπηρετεί σαν φωτογράφος στο εγκληματικό εργαστήριο Ιωαννίνων και είχε την ευγενή καλοσύνη να τις στείλει στο περιοδικό μας.

ΠΡΟΑΓΩΓΕΣ

Με το από 28-1-94 Π.Δ. (Φ.Ε.Κ. 12 Γ') προήχθησαν στο βαθμό του Ταξίαρχου Αστυνομίας ο Αστυνομικός Διευθυντής Ειδικών Καθηκόντων (Ιερέας) Ευάγγελος - Ευσέβιος Πιστολής και ο Αστυνομικός Διευθυντής Ιωάννης Τακάκης.

Με το ίδιο Π.Δ. προήχθησαν αναδρομικά στο βαθμό του Αστυνομικού Υποδιευθυντού οι Αστυνόμοι Α': Εμμανουήλ Παπαδάκης από 30-11-1992, Παναγιώτης Βγενής από 30-3-93 και Ηλίας Χρυσανθόπουλος από 28-3-89, ο οποίος και ετέθη σε αυτεπάγγελτη αποστράτευση με το βαθμό που κατέχει, και στο βαθμό του Αστυνόμου Α' ο Αστυνόμενος Β' Θεοχάρης Παττακός από 2-4-1991.

Με το από 11-1-94 Π.Δ. (Φ.Ε.Κ. 5 Γ') προήχθη αναδρομικά στο βαθμό του Αστυνομικού Υποδιευθυντού από 20-3-91 ο Γεώργιος Μανουσάκης. Με το ίδιο Π.Δ. επανήλθε στην ενεργό υπηρεσία και προήχθη αναδρομικά στο βαθμό του Υπαστυνόμου Α' από 19-7-1991 ο Αθηναγόρας Παζαρλής.

Υπό την προεδρία του Α' Υπαρχηγού Αντιστρατήγου Αθανασίου Βασιλόπουλου και με τη συμμετοχή τεσσάρων Υποστρατήγων, συνήλθε το Ανώτερο Συμβούλιο Κρίσεων της Ελληνικής Αστυνομίας και έκρινε τους 828 Αστυνόμους Α'. Στο βαθμό του Αστυνομικού Υποδιευθυντή, προάγονται οι παρακάτω:

Ιωάννης Μαρκάκης, Βασίλειος Τσιόδρας, Άγγελος Αραβαντινός, Δημήτριος Μαρίνος, Ηλίας Παπαευθυμίου, Χρήστος Χατζημιχαηλίδης, Αλέξανδρος Λαμπρινέας, Ιάσων Μαργαρίτης, Σπυρίδων Τοάκος, Χρήστος Βενιζέλος, Ιωάννης Μαλανδρενιάς, Δημήτριος Μπασισιούκας, Ιωάννης Αναγνωστόπουλος, Βάιος Καρβέλης, Ευάγγελος Χρυσανθακό-

πουλος, Αθανάσιος Γκίτσας, Ανδρέας Συνοδινός, Ιωάννης Νικολός, Πέτρος Μπεκάκος, Χαράλαμπος Μπιαντουράκης, Αδαμάντιος Χαμαλέλης, Λάζαρος Δελιολάνης, Χρήστος Ευταξίας, Γεώργιος Τσεσμετζής, Ιωάννης Μηλάκης, Βασίλειος Κουτσουμπάς, Χαράλαμπος Νατσιόπουλος, Χριστόφορος Θεμελής, Γεώργιος Ντόβας, Κλέαρχος Πήχας, Νικόλαος Τριανταφύλλου, Ευάγγελος Κουσκούρης, Χρήστος Τσούφης, Θωμάς Μαλιάγκας, Νικόλαος Αγγελόπουλος, Αλέξιος Παναγιωτόπουλος, Ναπολέων Γούτσιος, Ανδρέας Αϊβαλιώτης, Δημήτριος Ξύδης, Ιωάννης Ξώνας, Δημήτριος Κωνσταντάκος, Ιωάννης Παναγόπουλος, Ιωάννης Καραμήτρος, Ιωάννης Τομαράς, Ιωάννης Παπαϊωάννου, Γεώργιος Μιχαλόπουλος, Κωνσταντίνος Τζαλακώστας, Αντώνιος Ραπακούσιος, Παναγιώτης Γκλεζάκος, Χρήστος Λιβανός, Απόστολος Καραμανωλάκης, Αθανάσιος Πολυχρονόπουλος, Ιωάννης Ζαφειράκης, Νικόλαος Κραββαρίτης, Αναστάσιος Γαστεράτος, Θεόδωρος Διονυσόπουλος, Νικόλαος Ζωητός, Ηλίας Γιαννακόπουλος, Γεώργιος Γιαννουκάκης, Ηλίας Βλαχογιάννης, Ανδρέας Δρακόπουλος, Θεόδωρος Σιμόγλου, Αθανάσιος Θανόπουλος, Κωνσταντίνος Πολύδωρος, Ιωάννης Πανηγυράκης, Άγγελος Περιλής, Ασημάκης Γκανάς, Κωνσταντίνος Πολίτης, Κωνσταντίνος Δούκας, Κωνσταντίνος Σταθόπουλος, Πρόδρομος Αλεξανδρίδης, Βασίλειος Χαρτουμπέκης, Νικόλαος Νικολακόπουλος, Κωνσταντίνος Καλαμπαλίκης, Γεώργιος Κοκκίνης, Ιωάννης Πανούσης, Ανδρέας Σιάχος, Νικόλαος Θεοχάρης, Γεώργιος Καπετάνος και Νικόλαος Αρώνης.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ - ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ

Για λόγους υπηρεσιακών και για την πλήρωση των υφισταμένων κενών στις θέσεις των Αστυνομικών Διευθυντών, μετατέθηκαν και τοποθετήθηκαν οι παρακάτω Αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας ως ακολούθως:

Αστυνομικοί Διευθυντές:

Σπυρίδων Αγγελάκης στη Διεύθυνση Αστυνομίας Ανατολικής Αττικής ως Υποδιευθυντής, Παναγιώτης Αθανασέκος στη Διεύθυνση Πληροφορικής/Υ.Δ.Τ., Νικόλαος Αποστολόπουλος στη Διεύθυνση Αστυνομίας Δυτικής Αττικής ως Υποδιευθυντής, Νικόλαος Αργυρόπουλος στη Διεύθυνση Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής ως Υποδιευθυντής, Βασίλειος Βερροϊόπουλος στη Διεύθυνση Μελετών/Υ.Δ.Τ., Ιωάννης Βογιατζής στη Διεύθυνση Αστυνομίας Θεσσαλονίκης ως

Υποδιευθυντής, Ιωάννης Γεωργακόπουλος στην Α.Δ. Δωδεκανήσου ως Υποδιευθυντής, Παναγιώτης Γεωργακόπουλος στη Διεύθυνση Αστυνομικού Προσωπικού (1ο Τμήμα Αξιωματικών)/Υ.Δ.Τ. ως Τμηματάρχης, Ιωάννης Γκογκοζώτος στη Διεύθυνση Αστυνομίας Αθηνών ως Υποδιευθυντής, Κωνσταντίνος Γκόλιας στην Α.Δ. Αρτας ως Διευθυντής, Ελευθέριος Γρίβας στην Α.Δ. Λέσβου ως Διευθυντής, Μενέλαος Δασκαλάκης στην Α.Δ. Κορινθίας ως Διευθυντής, Χρήστος Ελευθεριάδης στη Διεύθυνση Αστυνομίας Πειραιά ως Υποδιευθυντής, Βασίλειος Ζάχος στη Διεύθυνση Αστυνομίας Θεσσαλονίκης ως Υποδιευθυντής, Αθανάσιος Ζήκας στη Διεύθυνση Αστυνομικών Επιχειρήσεων Αττικής ως Υποδιευθυντής, Σωτήριος Καλαμάκης στην Α.Δ. Χαλκιδικής ως Διευθυντής, Βασίλειος Καραγκούνης στην Α.Δ. Καστοριάς

ως Διευθυντής, Περικλής Καρανίκας στο Επιτελείο της Γ.Α.Δ. Θεσσαλονίκης ως Υποδιευθυντής, Κωνσταντίνος Κατσιγιάννης στην Α.Δ. Ζακύνθου ως Διευθυντής, Γεώργιος Κέλλης στην Α.Δ. Αιτωλίας ως Διευθυντής, Παναγιώτης Κόϊκας στη Σχολή Αξιωματικών ως Διοικητής, Χρήστος Κόκκαλης στη Διεύθυνση Αστυνομίας Θεσσαλονίκης ως Υποδιευθυντής, Απόστολος Κόκκορης στη Διεύθυνση Εκπαίδευσης/Υ.Δ.Τ. ως Διευθυντής, Παναγιώτης Κοράκης στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών/Υ.Δ.Τ. ως Υποδιευθυντής, Γεώργιος Κοτσώνης στην Α.Δ. Λακωνίας ως Διευθυντής, Αντώνιος Κουκάκης στην Α.Δ. Λασιθίου ως Διευθυντής, Απόστολος Κουρλέτης στην Α.Δ. Αρκαδίας ως Διευθυντής, Δημήτριος Κυμπουρόπουλος στη Διεύθυνση Ασφάλειας Αττικής, Ιωάννης Κωνσταντίνου στη Διεύθυνση Αστυνομίας Αθηνών ως Υποδιευθυντής, Ελευθέριος Μαγγανάρης στο Επιτελείο της Γ.Α.Δ. Θεσσαλονίκης ως Υποδιευθυντής, Νικόλαος Μανιάτης στη Δι.Τ.Ε. Νοτίου Ελλάδας ως Διευθυντής, Γεώργιος Μανουσάκης στην Υποδιεύθυνση Ασφαλείας Αθηνών ως Διευθυντής, Γεώργιος Μπαϊραμάκης στην Α.Δ. Δράμας ως Διευθυντής, Ηλίας Μποζίκας στην Α.Δ. Θεσπρωτίας ως Διευθυντής, Ιωάννης Μποζινάκης στη Διεύθυνση Αστυνομίας Αθηνών ως Υποδιευθυντής, Ευάγγελος Μυλωνάς στην Υποδιεύθυνση Μεταγωγών Δικαστηρίων Αθηνών ως Διευθυντής, Αστυνομίατρος Βασίλειος Νάκος στη Γ.Α.Δ. Αττικής, Βασίλειος Νασιδόπουλος στην Α.Δ. Κοζάνης ως Διευθυντής, Σπυρίδων Πανουσάκης στη Διεύθυνση Τροχαίας Θεσσαλονίκης ως Διευθυντής, Ιωάννης Παπαδόκης στην Υποδιεύθυνση Ασφαλείας Ανατολικής Αττικής ως Διευθυντής, Θεόδωρος Παπαδόπουλος στην Α.Δ. Κιλκίς ως Διευθυντής, Νικόλαος Παπαθανασάκης στη Σχολή Αστυφυλάκων ως Διοικητής, Θεόδωρος Παπαθεοδώρου στη Διεύθυνση Αστυνομίας Ανατολικής Αττικής ως Υποδιευθυντής, Νικόλαος Παπανδριανός στη Διεύθυνση Αστυνομίας Δυτικής Αττικής ως Υποδιευθυντής, Ευτύχιος Πεντάρης στην Υ.Α.Ε.Ε.Β./Δ.Α.Α. ως Διευθυντής, Νικόλαος Περιμένης στη Διεύθυνση Αστυνομίας Αθηνών ως Υποδιευθυντής, Γεώργιος Πλακάς στην Α.Δ. Μαγνησίας ως Διευθυντής, Νικόλαος Ρούσαλης στην Α.Δ. Ιωαννίνων ως Διευθυντής, Δημήτριος Σακελλάρης στην Υποδιεύθυνση Αλλοδαπών Θεσσαλονίκης/Δ.Α.Θ. ως Διευθυντής, Ασημάκης Σανιδάς στην Υπηρεσία Π.Σ.Ε.Α./Υ.Δ.Τ., Βασίλειος Σεκληρέντος στη Γενική Εποπτεία Αγορανομίας/ Υπουργείου Εμπορίου ως Διευθυντής, Νικόλαος Σταυράκης στην Α.Δ. Ηρακλείου ως Διευθυντής, Ιωάννης Συκιώτης στην Υποδιεύθυνση Δίωξης Ναρκωτικών/Δ.Α.Α. ως Διευθυντής, Ιωάννης Τακάκης στη

Διεύθυνση Τροχαίας Αττικής ως Διευθυντής, Ευάγγελος Τζώκος στη Διεύθυνση Ασφάλειας Θεσσαλονίκης ως Υποδιευθυντής, Γεώργιος Τριανταφύλλου στη Διεύθυνση Αστυνομικού Προσωπικού (2ο Τμήμα)/Υ.Δ.Τ. ως Τμηματάρχης, Γεώργιος Τρίμης στη Διεύθυνση Γενικής Αστυνόμευσης/Υ.Δ.Τ. ως Διευθυντής, Δημήτριος Τσάκαλος στη Διεύθυνση Αστυνομίας Δυτικής Αττικής ως Υποδιευθυντής, Αθανάσιος Τσάμπρας στην Α.Δ. Βοιωτίας ως Διευθυντής, Δημήτριος Τσέκος στη Διεύθυνση Κρατικής Ασφάλειας/Υ.Δ.Τ., Περικλής Τσελέπης στην Α.Δ. Ροδόπης ως Διευθυντής, Γεώργιος Τσιρώνης στη Διεύθυνση Αστυνομικών Επιχειρήσεων Θεσσαλονίκης ως Διευθυντής, Γεώργιος Τσουκάκης στη Διεύθυνση Τροχαίας Αττικής ως Υποδιευθυντής, Δημήτριος Τσουκαλάς στην Υποδιεύθυνση Ασφάλειας Δυτικής Αττικής ως Διευθυντής, Τρύφων Χατζηανδρέου στην Υποδιεύθυνση Ασφάλειας Γλυφάδας ως Διευθυντής, Σταύρος Χουλάκης στη Διεύθυνση Αμεσης Δράσης Αττικής ως Διευθυντής, Παναγιώτης Χουντάλας στη Διεύθυνση Τουριστικής Αστυνομίας/Υ.Δ.Τ. ως Διευθυντής, Νικηφόρος Ασπρούδης στην Α.Δ. Ηλείας ως Διευθυντής, Αθανάσιος Βαμβέσος στην Α.Δ. Αχαΐας ως Υποδιευθυντής, Επαμεινώνδας Βλάχος στην Α.Δ. Αχαΐας ως Υποδιευθυντής και Νικόλαος Κωνστανταρόπουλος στην Α.Δ. Ακαρνανίας ως Διευθυντής.

Αστυνομικοί Υποδιευθυντές:

Παύλος Βασταρούχας στην Α.Δ. Φλώρινας ως Διευθυντής, Ηλίας Βλαχογιάννης στη Δι.Κ.Α./Υ.Δ.Τ., Θεόδωρος Βλάχος στη Διεύθυνση Αγορανομίας Θεσσαλονίκης ως Διευθυντής, Χρήστος Γαρδίκας στη Διεύθυνση Δημόσιας Ασφάλειας/Υ.Δ.Τ. ως Διευθυντής, Γεώργιος Γορανίτης στη Διεύθυνση Οικονομικών/Υ.Δ.Τ. ως Διευθυντής, Σωτήριος Κατσαρίδης στην Α.Δ. Σάμου ως Διευθυντής, Δημήτριος Κόκκαλης στην Υποδιεύθυνση Μεταγωγών Δικαστηρίων Θεσσαλονίκης ως Διευθυντής, Θεόδωρος Κοντογιαννίδης στην Α.Δ. Αλεξανδρούπολης ως Διευθυντής, Γεώργιος Λιασκώνης στην Α.Δ. Ευρυτανίας ως Διευθυντής, Δημήτριος Μητράκος στην Α.Δ. Σερρών ως Διευθυντής, Γεράσιμος Μουρελάτος στη Διεύθυνση Τροχαίας/Υ.Δ.Τ. ως Διευθυντής, Ιωάννης Παναγόπουλος στην Υποδιεύθυνση Δίωξης Ναρκωτικών/Δ.Α.Θ. ως Διευθυντής, Δημήτριος Τεμπελής στην Α.Δ. Χανίων ως Διευθυντής, Νικήτας Τζουβέλης στη Διεύθυνση Αμεσης Δράσης Θεσσαλονίκης ως Διευθυντής, Αθανάσιος Τριανταφύλλου στην Α.Δ. Φθιώτιδας ως Διευθυντής και Κωνσταντίνος Χαλκιαδάκης στη Διεύθυνση Ασφάλειας Αττικής/Υ.Κ.Α. ως Διευθυντής.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΕΣ

Με το από 28-1-94 Π.Δ. (Φ.Ε.Κ. 12 Γ') αποστρατεύθηκαν ύστερα από αίτησή τους ο Υποστράτηγος Αστυνομίας Δημήτριος Αποστολόπουλος με το βαθμό του Αντιστρατήγου ε.α., ο Αστυνόμενος Α' Παναγιώτης Μπαρούνης με το βαθμό του Αστυνομικού Υποδιευθυντή ε.α., και οι Υπαστυνόμοι Α' (Ν.Δ. 649/70) Δημήτριος Διαμαντόπουλος, Νικόλαος Παπαδάκης και Αλέξιος Θωμόπουλος με το βαθμό του Αστυνόμου Α' ε.α.

Με διάφορες αποφάσεις του κ. Υπουργού Δημόσιας Τάξης αποστρατεύθηκαν με το βαθμό του Υπαστυνόμου Β' οι παρακάτω Ανθυπαστυνόμοι: Γεώργιος Αμβρόσιος, Παναγιώτης Καλύβας, Νικόλαος Κασσάρας, Μόσχος Μόσχου, Ιωάννης Νικολόπουλος, Αναστάσιος Σακελλαρίου και Ιωάννης Σίνης.

ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΜΕΤΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΑΝΟΥΠΑΣΤΥΝΟΜΩΝ

Προσεκλήθησαν για φοίτηση στο Τμήμα Επαγγελματικής Μετεκπαίδευσης Ανθυπαστυνόμων, για την εκπαιδευτική περίοδο 1993-94, οι κατωτέρω:

α) Κατά σειρά επιτυχίας στις εισαγωγικές εξετάσεις:

Βασίλειος Μπαράκης, Πετροπαύλος Μπακάλης, Χρυσόστομος Καραχάλιος, Κωνσταντίνος Μάλλιος, Γεώργιος Φατούρος, Παναγιώτης Μασούρης, Αντώνιος Χανιωτάκης, Γεώργιος Σερδάρης, Παναγιώτης Καζανάς, Δημήτριος Τζουμέρκας, Θεόδωρος Παπανικολάου, Αθανάσιος Κανέλλος, Περικλής Ζαμπάρας, Νικόλαος Τζιουμάκας, Παναγιώτης Δημητρακόπουλος, Θεόδωρος Χατζηθεοδωρίδης, Χρήστος Σίνης, Λεωνίδας Τσατσάκης, Λουκάς Δεληγιάννης, Σάββας Γερογιάννης, Γεώργιος Αραμπατζής, Ιωάννης Σταμόγιαννος, Σπυρίδων Καρβέλης, Αναστάσιος Παπαδόπουλος, Χρήστος Πάτσος, Παύλος Κωστόπουλος και Αθανάσιος Κολοκυθάς.

β) Με σειρά αρχαιότητας:

Ιωάννης Γεωργούλας, Γεώργιος Γεωργακόπουλος, Δημήτριος Μανωλάκος, Γρηγόριος Τσιλίμης, Αθανάσιος Κωστόπουλος, Ζήσης Ζαγαλιώτης, Νικόλαος Βαλάκος, Γεώργιος Παπαχρήστου, Γεώργιος Τσιγαρίδας, Νικόλαος

Πριτσίνης, Γεώργιος Κωστόπουλος, Γεώργιος Διαμάντης, Ιωάννης Χρυσόστομίδης, Χρυσάφης Μπακούρας, Αντώνιος Λιαδάκης, Δημήτριος Αθανασιάδης, Κωνσταντίνος Κερασίδης και Δημήτριος Ταχτσής.

γ) Πτυχιούχοι Α.Ε.Ι. κ.λπ. εισαγόμενοι χωρίς εξετάσεις:

Αθανάσιος Σωτηρίου, Ιωάννης Αλμαλόγλου, Αστέριος Λυσίτσας, Ιωάννης Κουλάς, Κωνσταντίνος Μανέτας, Νικόλαος Μπούγιας, Κωνσταντίνος Χασάπης και Ιωάννης Τσεκούρας.

ΠΕΝΘΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

+ Αντιστράτηγος ε.α. τέως Χωροφυλακής Γεώργιος Μουρκογιάννης. Γεννήθηκε το 1909 στην Αλικά Οιτύλου Λακωνίας. Απεβίωσε στις 29-1-1994.

+ Συνταγματάρχης ε.α. τέως Χωροφυλακής Θεόδωρος Ιατρόπουλος. Γεννήθηκε το 1920 στη Δάφνη Καλαβρύτων. Απεβίωσε στις 31-1-1994.

+ Αρχιφύλακας Δημήτριος Λιακόπουλος. Γεννήθηκε το 1947 στο Ανω Δώριο Μεσσηνίας. Υπηρετούσε στη Διεύθυνση Διεθνούς Αστυνομικής Συνεργασίας/Υ.Δ.Τ. Απεβίωσε στο Black Lion της Αιθιοπίας στις 28-1-1994.

+ Αρχιφύλακας Βάιος Σακελλαρίου. Γεννήθηκε το 1968 στον Παλαμά Καρδίτσας. Υπηρετούσε στο Α.Τ. Αγίας Λάρισας. Απεβίωσε στις 30-1-1994.

+ Αρχιφύλακας Γεώργιος Μπιτίνης. Γεννήθηκε το 1947 στο Βόλο. Απεβίωσε στις 11-1-1994.

+ Εισηγητής Α' (κατηγορίας ΠΕ) Γεώργιος Τριανταφυλλόπουλος. Γεννήθηκε το 1953 στη Ρουπακιά Αχαΐας. Υπηρετούσε στη Διεύθυνση Πολιτικού Προσωπικού/Υ.Δ.Τ. Τραυματίστηκε θανάσιμα σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα στις 29-1-1994.

ΚΑΡΑΠΑΤΑΚΗΣ Γιάννης

Ένας συνάδελφος με ευαισθησία
και ταλέντο στην Τέχνη

Ανθ/μος, γεννημένος στον Αιμυρό Μαγνησίας στις 29-3-58. Υπηρετεί στη ΔΔΑ.Σ/ INTERPOL, είναι παντρεμένος και έχει 2 παιδιά. Βρίσκει όμως πάντα λίγο χρόνο να αφιερώνει σε αγαπημένες του δημιουργίες.

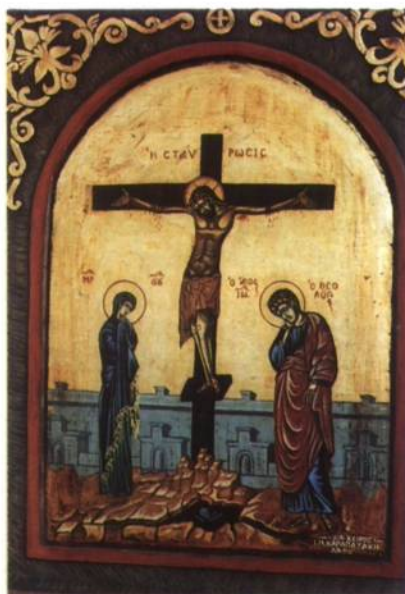
Ξεκίνησε από μεράκι, αυτοδίδακτος συνδυάζοντας δύο καλλιτεχνικούς δρόμους, την ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΑ με λαϊκή τεχνοτροπία αρχικά απ' την οποία πολύ σύντομα πέρασε στην παράδοση, το Μεγαλείο της Βυζαντινής Τέχνης και την ΓΛΥΠΤΙΚΗ με πηλό. Συμπλήρωσε τις γνώσεις του στο εργαστήρι των αδελφών ΤΟΓΑ και παρακολούθησε μαθήματα αγιογραφίας στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Αθηναίων.

Η δημιουργία φορητών εικόνων προέρχεται από τον λατρευτικό χώρο και όπως μας πληροφορεί ο συνάδελφος καλλιτέχνης δουλεύει στο σπίτι του, το οποίο έχει μετατρέψει σε παρεκκλήσι. Η τεχνική του είναι ίδια με αυτή που εφαρμόζαν οι αγιογράφοι των φορητών εικόνων στη Βυζαντινή εποχή.

Τα στάδια κατασκευής εξελίσσονται όπως και στις πρώτες εικόνες. Η προετοιμασία του ξύλου γίνεται απ' τον ίδιο που φιλοτεχνεί με παραδοσιακά σχέδια σε θαυμάσια ξυλόγλυπτα. Ακολουθεί επικάλυψη του κάμπο με ειδικό μείγμα και επικάλυψή του στο ξύλο, λείανση της επιφάνειας, σχεδίαση, χάραξη των μορφών, χρυσώμα και ζωγραφική χρησιμοποιώντας χρώμα, ξύδι και αυγό.

Η Βυζαντινή τέχνη ήταν, είναι και θα είναι πηγή έμπνευσης, ρίζα της Ελληνικής παράδοσης, έκφραση της ορθόδοξου πίστωσης και πολιτιστικών δραστηριοτήτων.

Η αφοσίωση, η αγάπη και η άσκηση είναι δώρα που δίνει στα έργα του για να τα μετατρέψει σε αντικείμενα άξια να λατρευτούν και ικανά να συγκινήσουν. Εικόνες που βλέπεις ότι πρόκειται για δημιουργίες Αγίων με έντονη θρησκευτικότητα και ξεκάθαρο στόχο τη δόξα του Θεού. Στόχο που οι επώνυμοι και ανώνυμοι καλλιτέχνες έδωσαν μέσα από την παράδοση της Βυζαντινής Αγιογραφίας σε πολύτιμα έργα τους που προσκύνουν χιλιάδες πι-

στοί και τα οποία σήμερα συγκινούν όπου κι' αν βρίσκονται.

Κοιτώντας τη δουλειά του, βλέπω τη δύναμη της ψυχής του, που με μοναδικό τρόπο και ταλέντο χειρίζεται και ξεπερνά κάθε δυσκολία. Με βαθειά πίστη και απaráλληλη τέχνη παρουσιάζει μεγάλες στιγμές και γιορτές της Χριστιανοσύνης: Τη Σταύρωση, Τον Άγιο Γεώργιο, τον Άγιο Ανδρέα, τον Άγιο Νικόλαο, τη Βρεφοκρατούσα και μας λέει πως η δουλειά του είναι προσευχή για όλους μας, μόνο που αντί να μουρμουρίζει γονατιστός, καθίζει στο σκαμνί του και ζωγραφίζει.

Στην εποχή μας την τόσο ανάνθρωπη, δύσκολη και εμπορευματοποιημένη από κάθε άποψη, ο ταπει-

νός συνάδελφος αγιογραφεί για να θυμίζει σε όλους μας την μεγάλη και μοναδική Θεανθρώπινη αυτή τέχνη, που έχει σαν αποκλειστικό θέμα την ιστορία ιερών προσώπων και παραστάσεων.

Εξ ίσου όμως αίσθηση προκαλούν και τα γλυπτά του για τα οποία μιλά με πολύ αγάπη. Ως καλλιτέχνης δημιουργεί και παρουσιάζει από τη δική του οπτική γωνία την αποξένωση της ανθρώπινης ύπαρξης και την πολλές φορές αποσπασματική αντιμετώπισή της. Χαρακτηριστικά του η ρεαλιστική αποτύπωση του γυναικείου σώματος και ο προβληματισμός πάνω στη ζωή.

Ο συνάδελφος Γιάννης έχει πάρει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις νέων καλλιτεχνών του Φιλολογικού Συλλόγου "ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ" και του Πνευματικού Κέντρου Αθηνών.

Ονειρό του η δημιουργία μιας στομικής έκθεσης που φιλοδοξεί να ευαισθητοποιήσει, να συ-

γκινήσει και να προβληματίσει το θεατή πάνω στην ιδιοπερόπτα του αστυνομικού επαγγέλματος και την πολυπλοκότητα της Τέχνης.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΣ ΩΡΕΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Ένας από τους σημαντικότερους αρχαίους κωμωδιογράφους.
2. ...Λαντ: παλιός ηθοποιός του σινεμά - Πολεμική ιαχή του 1940.
3. Μάρκα αυτοκινήτων - Φαγητό νηπίων, αλλά και μάρκα αποσμητικού.
4. Όταν μένουν έτσι τα μικρά παιδιά γκρινιάζουν.
5. Συμβολίζει το κοβάλτιο - Αλίπατος, παστωμένος.
6. Γάλλος θεατρικός συγγραφέας - Ζιζάνιο του σιταριού.
7. Άνοστο φαγητό διαίτας - Γάλλος τενίστας - Εγραψε το "Πλατωνικό Λεξικό".
8. Η συμπεριφορά του συνήθως είναι προσβλητική - ...Μαρία: μάρκα λικέρ - Ιπτάμενα αρχικά.
9. Μπορεί να είναι και στρατιωτική

(καθ.) - Εξάρτημα του αυτοκινήτου (ξεν.).

10. Τελειοποίησε το πιάνο και άρπα - Μυθική θεά, προσωποποίηση του πρώτου φωτός της ημέρας - Συμβολίζει το 500.

11. Θεός των αρχαίων Αιγυπτίων - Αμερικανικό κράτος.

12. Περήφανα πουλιά με ιδιωματική ονομασία - Μυθική χώρα - Χτύπος ρολογιού.

13. Αρχαίο μακεδονικό δόρυ - Ένα δημητριακό πολύ βασικό.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Σημαντικός Νεοέλληνας γλύπτης.
2. Χαρακτηρισμός ταξί(πληθ.).
3. Υποδιαίρεση της αγγλικής λίρας (μια γραφή) - "Δορυφόροι" του Σ.

4. Αγανοί, αραιοί

5. Γνωστός ποιητής μας (1870-1943) - Πόλη της Μ. Ασίας, η παλιά Φλαβιούπολη, που μας θυμίζει ένα δένδρο των ψηλών βουνών.

6. Ολκιμος, αφυρηλατήσιμος - Ίδια φωνήεντα.

7. Ηρωίδα του Ζολά - Υποθετικός σύνδεσμος - Χρειάζεται υγιεινή τροφή και γυμναστική για να είναι γερό.

8. Γραπτά επιχειρήματα διαδίκων στο δικαστήριο.

9. Αρχαίος Ιουδαίος βασιλιάς - Ομηρικός Άδης - Η ...ΕΡΤ της Ιταλίας.

10. Επιτακτικό μόριο - Διπλό χορευόταν - Πρόθεση διούλλαβη.

11. Φαράγγι, χαράδρα - Όπερα του Βέρντι.

12. Βιβλιογραφική προστακτική (καθ.) - Λέγεται ο ηθοποιός Ουέλες - Ομηρική σύζυγος.

13. Αρχαία πόλη της Κομμαγηνής πατρίδα του Λουκιανού - Τσουβάλι, σάκος.

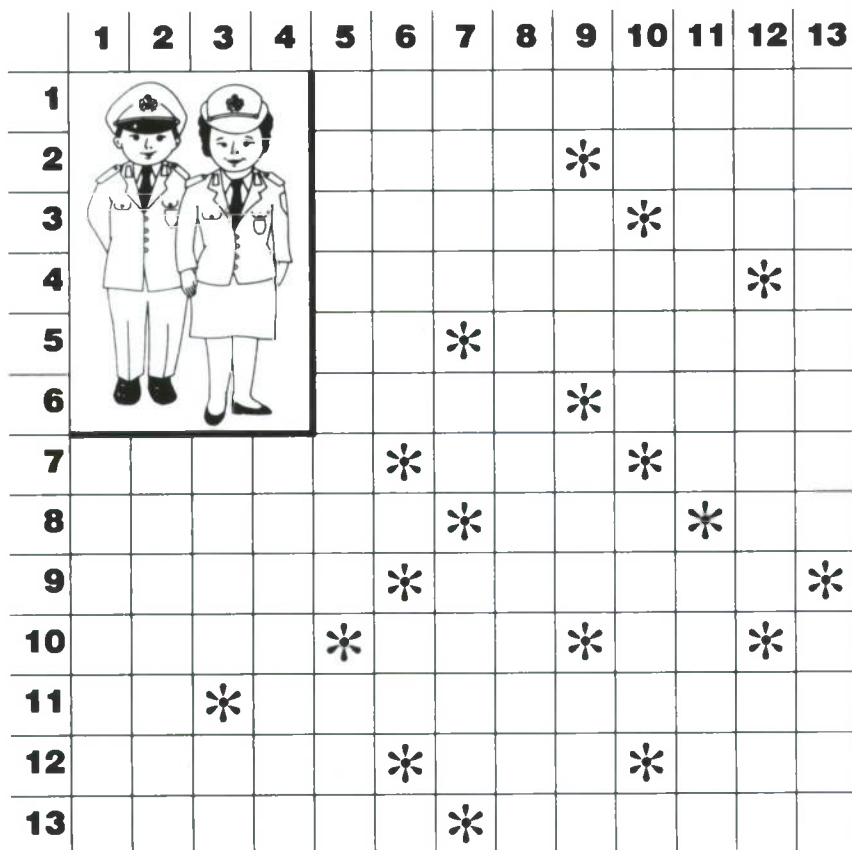
ΛΥΣΗ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. ΓΕΡΟΥΣΙΣΤΕΣ 2. ΕΠΟΧΙΑΚΟ - ΣΥΚΑ 3. ΡΙΓΗ - ΚΑΥΤΕΡΕΣ 4. ΟΚΑ - ΧΕΡΣΑ - ΥΠΟ 5. ΝΑ - ΣΩΣΙΒΙΑ - ΕΙ 6. ΤΙΜΟΣ - ΑΙΤΙΕΣ 7. ΟΡΙΣΤΕ - ΤΗΡΩ 8. ΚΟΛ - ΟΠΩΣ - ΕΘΝΗ 9. ΑΛΣΟΣ - ΙΤΙΕΣ 10. ΡΕΝΑ - ΧΟΙΡΙΝΟΙ 11. ΗΛ - ΙΣΗ - ΜΑΚΟ 12. ΙΣΚΑ - ΦΑΝΗ - ΜΕ 13. ΚΑΤΑΧΛΩΜΗ - ΦΙΣ.

ΚΑΘΕΤΑ

1. ΓΕΡΟΝΤΟΚΟΡΗ 2. ΕΠΙΚΑΙΡΟ - ΕΛΙΑ 3. ΡΟΓΑ - ΜΙΛΑΝ - 4. ΟΧΗ - ΣΟΣ - ΛΑΙΚΑ 5. ΥΙ - ΧΩΣΤΟΣ - ΣΑΧ 6. ΣΑΚΕΣ - ΕΠΟΧΗ 7. ΙΚΑΡΙΑ - ΟΣΟ - ΦΩ 8. ΑΟΥΣΒΙΤΣ - ΙΜΑΜ 9. ΤΑΙΤΗ - ΙΡΑΝΗ 10. ΤΣΕ - ΑΙΡΕΤΙΚΗ 11. ΕΥΡΥ - ΕΩΘΙΝΟ 12. ΣΚΕΠΕΣ - ΝΕΟ - ΜΙ 13. ΑΣΟΙ - ΝΗΣΙΔΕΣ.

ΗΤΑΝ ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Το χέρι δεν υπακούει, όταν πρέπει να γράψει στο χαρτί κάτι που μοιάζει απίστευτο. Πώς να μιλήσεις, να γράψεις για την απώλεια ενός ανθρώπου, όταν ασυναίσθητα αρνείσαι να πιστέψεις ότι η τραγική είδηση του θανάτου του είναι αληθινή. Πώς να διώξεις ψυχρά την αίσθηση ότι -δεν μπορεί- από στιγμή σε στιγμή, θα τον δεις να κυκλοφορεί ανάμεσά μας.

Ομως, η είδηση είναι αμείλικτα αληθινή: ο Γιώργος Τριανταφυλλίδου, πολιτικός υπάλληλος της Διεύθυνσης Πολιτικού Προσωπικού, συνάδελφος και φίλος για όλους, άφησε την τελευταία του πνοή, το κρύο πρωινό της 29ης Ιανουαρίου, σε αυτοκινητιστικό δυστύχημα, στην Εθνική Οδό Κορίνθου - Πατρών.

Ο Γιώργος ήταν γνωστός σχεδόν σε όλο το προσωπικό του Υπουργείου, ένστολο και πολιτικό. Κι αν κανείς δεν τον γνώριζε με το όνομά του, ήξερε σίγουρα την ευγενική του φυσιογνωμία.

Η είδηση του θανάτου του έπεσε σαν κεραυνός και άφησε μόνο αμυχανία, απορία και μια βαθιά απροσποίητη θλίψη σε όλους, καθώς όλοι αισθάνονται πόσο θα λείψει.

Προσωποποίηση της ευγένειας και του ήθους, άτομο με βαθιά καλλιέργεια, που μέσα από μια φιλοσοφημένη στάση ζωής είχε χτίσει μια ολοκληρωμένη προσωπικότητα που τώρα, στα 40 του, είχε να προσφέρει πολλή. Πρόσφερε σαν υπάλληλος, σαν συνάδελφος, σαν συνδικαλιστής, σαν αγωνιστής με την πιο γνήσια έκφανση της λέξης, σαν φίλος, σαν άνθρωπος...

Είχες κάτι να διδαχτείς από τον τρόπο του, ακόμα κι όταν για ώρα πολλή μπορεί να σόπαινε και να άκουγε να μιλάς. Ναι, αυτό είναι! Ο Γιώργος ανήκε στο σπάνιο είδος ανθρώπων που ακούν τον άλλο.

Εκλεγμένος για χρόνια σαν εκπρόσωπος των εργαζομένων στο πενταμελές Υπηρεσιακό Συμβούλιο του Υ.Δ.Τ., και μάλιστα σταθερά πρώτος σε σταυρούς, γεγονός που αντικατόπτριζε την αβίαστη εμπιστοσύνη των συναδέλφων στο πρόσωπό του, έδωσε μάχες με το δικό του αθόρυβο τρόπο για να υπερασπιστεί σε κάθε τομέα τη μεγάλη λέξη: "το δίκαιο".

Γεννήθηκε το 1953 στη Ρουπακιά Αχαΐας. Σπούδασε στην Πάντειο. Για μια διετία υπηρέτησε στο Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών. Προσ-

λήφθηκε στο τότε Αρχηγείο Α.Π. το 1983. Παντρεμένος το 1991 με τη Δέσποινα Περράκη.

Ατυχος, γιατί χάθηκε νωρίς. Μακάριος, γιατί άφησε μόνο φίλους.

Ανθρώπος, με το Α πελώριο κεφαλαίο!

Αντίο φίλε!

Απο την Ομοσπονδία
Πολιτικού Προσωπικού
του Υπουργείου
Δημόσιας Τάξης.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

**Μηνιαίο περιοδικό
του Υπουργείου
Δημόσιας Τάξης**

**Αριστοτέλους 175,
112 51, Αθήνα**

Τηλέφωνα:
Διευθυντής: 8672.573
Αρχισυντάκτης: 8654.654
Συντάκτες: 8674.230
Διαχείριση: 8655.505
Γραμματεία: 8676.401
Διαφημίσεις: 8655.505
Διεκπεραίωση: 8677.074
Fax: 8676.633

Φίλμς - Μοντάζ:
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ Α.Ε.Β.Ε.
Αυλώνος 152 - Αθήνα
Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία:
ΤΥΠΟΕΚΔΟΤΙΚΗ Α.Ε.
Ηρακλείου 145 - Περισσός

Ομως

- ❖ Μην οδηγείτε ποδήλατο μεγαλύτερο από τα μέτρα σας.

- ❖ Μην μεταφέρετε άλλα άτομα.

- ❖ Μην πιάνεστε από άλλα οχήματα, και

- ❖ Θα 'ναι καλύτερα να αποφεύγετε τα ακροβατικά.

Με το ποδήλατο

- ❖ Κάνετε εύκολα τις κοντινές δουλειές σας.

- ❖ Διατηρείτε τη φόρμα σας.

- ❖ Γνωρίζετε καινούργιους φίλους.

- ❖ Συμμετέχετε σε αθλητικές συναντήσεις.

